

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SPAREKASSEN
FOR
VORDINGBORG OG OMEGN

1855 — 8. JANUAR — 1930

Sparekassens Historie

SPAREKASSEN

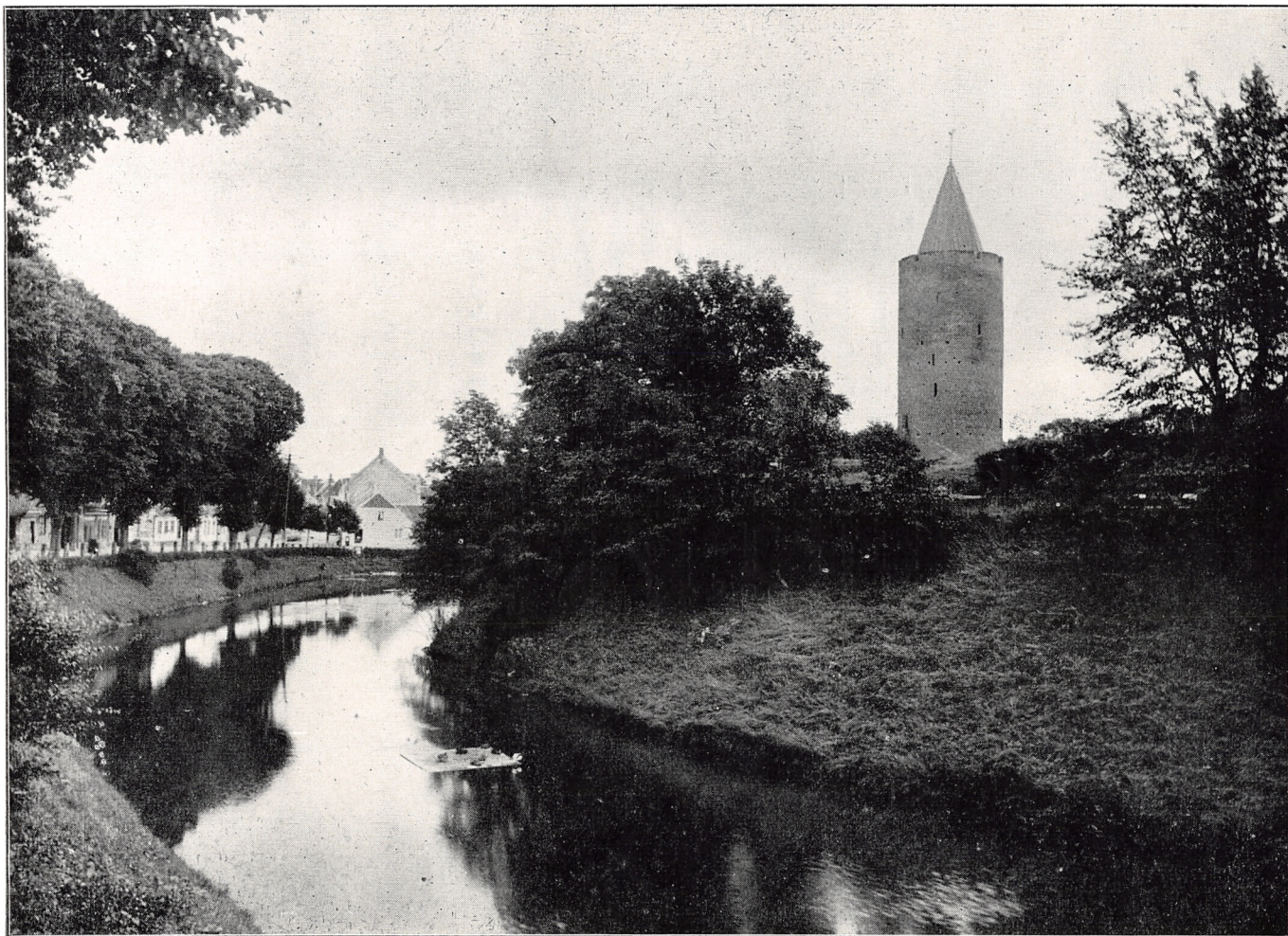
FOR

VORDINGBORG OG OMEGN

1855 — 8. JANUAR — 1930

VORDINGBORG
CENTRALTRYKKERIET
1929

Voldgraven med Ruinen foran.

FORORD

AT samle og udarbejde dette lille Skrift, har — navnlig paa Grund af den ringe Tid, der har staaet til min Disposition, og min Optagethed — ikke være helt let, og ingen kan bedre end jeg se dets Mangler.

Jeg haaber dog paa, at Skriftet vil blive modtaget med Velvilje.

Ved Udarbejdelsen har jeg i særlig Grad — foruden at bygge paa Sparekassens Arkiv — støttet mig til det statistiske Departements Publikationer, de forskellige Sparekassekommissionsbetænkninger og den samtidige Presse.

Vordingborg, i September 1929.

Salicath.

DE 26. OKTOBER 1854 samledes i Vordingborg 5 af Byens og Omegnens mest kendte Mænd, Assessor *Aagaard*, Ejer af Hovedgaarden „Iselingen“ udenfor Vordingborg, Justitsraad, Byfoged og Birkedommer *Oxenbøll*, Vordingborg, Apotheker *Schow*, Vordingborg, Rektor ved Byens lærde Skole, Professor *Suhr* samt Proprietær *Wassard*, Ejer af den ligeledes umiddelbart uden for Vordingborg liggende Hovedgaard „Marienlyst“.

Efter i Fællesskab at have drøftet Spørgsmaalet om Betimeligheden og Nødvendigheden af at oprette en Sparekasse enedes de 5 paagældende Herrer om at konstituere sig som en Bestyrelse med fælles Ansvar for en Sparekasse for Vordingborg og Omegn.

Man vedtog, at den paagældende Sparekasse tillige skulde være et Laaneinstitut, og at man straks skulde gaa i Gang med de fornødne Forarbejder, for at Kassen kunde begynde sin Virksomhed, bl. a. ved at indgive Ansøgning om saadanne Bevillinger, som „pleje at blive Sparekasser forundt“, nemlig Fritagelse for Stempelpapir til Sparekassebøger og disses Transport samt lignende Fritagelse med Hensyn til Forskrivninger til Kassen for Laan under 100 Rdl. paa kortere Tid end et halvt Aar, og Tilladelse til at tage 5 % p. a. i Renter for kortere Laan end 9 Maaneder og til, at Indskuddene ikke kunde belægges med Arrest.

Justitsraad *Oxenbøll* paatog sig at forfatte Ansøgninger i disse Øjemed, medens Proprietær *Wassard* lovede at udarbejde Udkast til Lovene.

Bestyrelsen vedtog at samles allerede den 30. s. M. til fornyet Arbejde for Sagen.

Som man ser, var der ikke mange Dikkedarer ved Starten af Sparekassen. De 5 meget ansete Mænd har sikkert været af den Overbevisning, at der ikke var nogen Grund til langvarige Drøftelser om den paagældende

Sparekasses Stiftelse, — der var jo paa det Tidspunkt allerede oprettet en Række Sparekasser overalt i Landet, — og de har formentlig indset, at det hele Arbejde trivedes bedst, naar de tog fat med det samme og uden at blande for mange ind i Starten.

Allerede den 30. Oktober 1854 samledes de derfor igen, og der forelaa nu et Udkast til Love, udarbejdet af Proprietær *Wassard*, hvilket Udkast blev drøftet af de mødte og efter nogle Ændringer vedtaget.

Justitsraad *Oxenbøll* fremlagde til Underskrift Ansøgning om de fornødne Bevillinger, og at man i Byen ikke har været i Tvivl om, at det snart vilde lykkes Forslagsstillerne ved deres kraftige Initiativ at drive Sagen igennem, fremgaar af, at der allerede ved dette Møde forelaa et Andragende om at blive ansat som Bogholder ved Sparekassen fra en af Byens Borgere, Boghandler *Willerup*. Man vedtog dog ikke for det første at tage Bestemmelse om en Bogholders Ansættelse.

Den 2. December 1854 var Stifterne, der nu selv benævner sig „Direktionen“, paa ny forsamlet paa Byens Raadhus.

Justitsraad *Oxenbøll* kunde meddele, at de ansøgte Bevillinger under 20. November 1854 var meddelt for Finansministerens Vedkommende, og at Direktionens Ansøgning derfra var sendt til Justitsministeriet, fra hvilket de endnu manglende Bevillinger imidlertid med Sikkerhed kunde forventes meddelt. Som det fremgaar af Lovene, gaves de resterende Bevillinger den 25. November 1854, hvad Justitsraaden imidlertid altsaa maa have været ukendt med den 2. December.

Som Sagen nu forelaa, blev man enig om, at man vilde stræbe hen til, at Kassen kunde paabegynde sine Forretninger med det ny Aar, og man vedtog at lade trykke og uddele følgende Bekendtgørelse:

Sparekassen i Vordingborg.

For Vordingborg og Omegn er nu bleven oprettet en **Spare- og Laanekasse**, hvis Bestyrelse Undertegnede, efter Erhvervelse af de fornødne Bevillinger, med fælles Ansvar have overtaget. Til Modtagelse af Indskud og til Afgørelse af Sager angaaende Udlaan holder Bestyrelsen indtil videre Møde paa Vordingborg Raadstue hver Mandag Eftermiddag Kl. 2, første Gang den 8. Januar 1855. I Henhold til de vedtagne Love forrentes Ind-

skud med $3\frac{1}{8}$ pCt. aarlig. Begjæringer om Laan maa indgives skriftlig med nøiagtig Opgivelse af hvad Pant, Caution eller anden Sikkerhed kan stilles. Beviser for Laan under 100 Rdl. og for ikke længere Tid end 6 Maaneder kunne skrives paa ustemplet Papir.

Hvilket vi herved tillade os at bringe til almindelig Kundskab.

Bestyrelsen for Sparekassen for Vordingborg og Omegn,

den 2. December 1854.

Aagaard. Oxenbøll. Schow. Suhr. Wassard.

I samme Møde vedtog man at offentliggøre de tidligere vedtagne Love for Kassen, der kom til at lyde saaledes:

Love

for

Sparekassen for Vordingborg og Omegn.

§ 1.

Indskud modtages fra 32 Skilling ad Gangen i Landets gangbare Mynter. Indskudenes Beløb indføres i en Hovedbog, hvori hver Deeltager faaer sin Conto lydende paa Deeltagerens Navn, Stand og Bopæl. — Paa Forlangende kan Contrabogen ogsaa udstedes paa Ihændeleveren, og den, der da er i Besiddelse af Bogen, ansees som dens Ejer, der har Krav paa Kassen. Som Beviis for Indskudet erhoder Indbetaleren strax en Contrabog, — som ved Modtagelsen betaales med 16 Skilling, — der lyder paa den dertil svarende Contos Nummer i Hovedbogen. Contrabogen udstedes ifølge Bevilling af 25. November 1854 paa ustemplet Papiir, dog strækker denne Fritagelse sig ikke til Transport af Bogen. — Foran i Bogen indrykkes disse Love, som Contract mellem Kassen og Deeltageren og Bogen autoriseres af Direktionen.

Hvor det af særegne Omstændigheder skulle findes tilraadeligt at nægte Nogen Indskud, er man fra Kassens Side dertil berettiget.

De i Sparekassen indestaaende Penge kunde ifølge Bevilling ikke belægges med Arrest eller Beslag.

Om Deeltagerne eller deres Indskud maa ingen Uvedkommende meddeles Underretning, med mindre særdeles Omstændigheder skulde gjøre saadant fornødent, hvorom Direktionen da vil afgive Bestemmelse. — Hver Mandag, indtil videre fra Kl. 2 til 3 modtages Indskud. Ikkun naar den Dag indtræffer paa en Helligdag, bliver næstfølgende Søgnedag Indskudsdag.

§ 2.

Renten er indtil videre $3\frac{1}{8}$ pCt. om Aaret; den begynder, naar et Indskud er saa stort, at det kan give 1 Skilling om Maaneden, og beregnes fra den 11te i næste Maaned efter, at Indskuddet er skeet. - Renten beregnes ikkun for hele Maaneder og bortfalder, naar den ikke beløber sig til 1 heel Skilling pr. Maaned.

Den i hver 11te Juni og 11te December Termin forfaldne Rente udbetales den første Mandag i Juli og Januar Maaneder. — Den Rente, som bemeldte Dag ikke forlanges udbetalt, tillægges Capitalen.

Direktionen forbeholder sig at opsætte eller nedsætte Rentefoden efter Omstændighederne, hvilket i saa Tilfælde vil finde Sted ved Aarets Begyndelse for samtlige i Sparekassen indestaaende Capitaler uanset Indbetalingstiden. Forandring i Rentefoden vil blive bekendtgjort i den Berlingske Tidende og Nestved Avis.

Beholder Kassen, efter at de med Institutet forbundne Udgifter ere afholdte, noget Overskud, da anvendes dette efter Bestyrelsens bedste Skønning, dog fornemmelig til Gavn for Indretningen.

§ 3.

Tilbagebetaling skeer paa de samme Dage, der ere bestemte til Indskuds Modtagelse saaledes: af Summer indtil 10 Rdl. efter en Maanedes Opsigelse, af Summer over 10 Rdl. indtil 50 Rdl. efter to Maaneders Opsigelse og af Summer over 50 Rdl. efter 3 Maaneders Opsigelse til de ordinaire Terminer. — Dog vil det være Bestyrelsen behageligt i denne Henseende at rette sig efter Interessenternes Ønsker og, naar det kun er mueligt, gjøre Udbetalinger efter en kortere Tidsfrist.

Den tilbagebetalte Sum afskrives i Vedkommendes Contrabog. Afskriv-

ning i Contrabogen af tilbagebetalte Capitaler er fuldt Beviis for, at Summen af Sparekassen er tilbagebetalt, og Bogens Eier er derfor uberettiget til at sagsøge Cassen, om Udbetaling skulde være skeet til en Uberettiget. — Ihændeleveren af en Contrabog antages som berettiget til at hæve Renter og til at modtage Tilbagebetaling af de gjorte Indskud, dog staaer det enhver frit for til sin Betyggelse at bestemme, om der ved Pengenes Tilbagebetaling skal foruden Contrabogen og fuldstændig Opgivende af Navn forevises anden Beviislighed, f. Ex. Skudsmaal, Attest fra en navngiven Mand eller deslige, hvorom der antegnes det fornødne i Hovedbogen. — Naar den hele paa en Conto staaende Sum udbetales, tilbageleveres Contrabogen til Sparekassen forsynet med Vedkommendes Quitting. — De indskudte Capitaler kunne fra Sparekassens Side opsiges til Udbetaling med 3 Maaneders Varsel, kundgjort i Berlingske Tidende og Nestved Avis, hvilken Indkaldelse skal ansees ligesaa gyldig som speciel skriftlig Opsigelse og Forkyndelse paa sædvanlig Maade. — Naar Deeltagerne efter de trede Maaneders Forløb ikke melder sig for at modtage sit Tilgodehavende, ophører Forrentningen fra Cassens Side.

I Tilfælde af, at en Contrabog skulde bortkomme, har vedkommende Eier at anmelde saadant for Direktionen, som da i Overeensstemmelse med Placaten af 16. September 1828 og med den deri bestemte Virkning besørger den fornødne Indkaldelse paa Vedkommendes Bekostning.

Skulde en Deeltager eller sammes Arvinger ikke i 20 Aar fra sidste Indskud at regne melde sig enten med nyt Indskud eller ved Uddrag og ei heller indfinde sig 6 Uger efter at være indkaldt 3 Gange i Berlingske Tidende og Nestved Avis, da skal Indskuddet med sammes paaløbne Renter være forfaldne til Sparekassen.

§ 4.

Efter endt Revision vil en General-Extract af det aarlige Regnskab blive indført i en dertil indrettet Protocol, som i 1 Maaned henlægges til Eftersyn hos Bogholderen for enhver Deeltager, og som af Direktionen kan bekjendtgjøres i en af de offentlige Tidender.

§ 5.

Sparekassen bestyres af en Direktion, der for nærværende Tid bestaar af os Undertegnede. — Paa de for Cassen bestemte Contoirdage er stedse

eet af Direktionens Medlemmer til Stede paa Sparekassens Contoir, — der indtil videre er paa Wordingborg Raadstue, — for der at modtage og udbetale Indskud, kontrollere Bøgernes Førelse og tilligemed Bogholderen at underskrive Contrabøgerne. — Direkteurerne udføre Deres Forretninger uden Godtgørelse.

Naar Afgang i Direktionen finder Sted, ere de øvrige Direkteurer berettigede til i den afgaaedes Sted at vælge en Meddirekteur, og vil der, saavel om Fratrædelse som Tiltrædelse, skee Bekjendtgjørelse i den Berlingske Avis og Nestved Avis.

En fratrædende Direktørs Ansvar som Medbestyrer af Indretningen ophører i alle Tilfælde 4 Uger efter, at Regnskabet er aflagt for det Aar, i hvilket han er udtraadt, og kan der efter den Tid i saa Henseende aldeles intet Krav gjøres paa ham eller hans Arvinger.

*I Direktionen for Sparekassen for Wordingborg og Omegn,
den 2. December 1854.*

Aagaard. Oxenbøll. Schow. Wassard.

De paagældende Love er nogenlunde i Overensstemmelse med de Love, der er gældende for de øvrige paa den Tid bestaaende Sparekasser, med hvilke de har det tilfælles, at Direktørerne skulle udføre deres Forretninger uden Godtgørelse, og at i Tilfælde af Afgang i Direktionen de øvrige Direktionsmedlemmer er berettigede til i den afgaaedes Sted at vælge en ny Meddirektør.

Dette sidste Prærogativ maa formentlig sættes i Forbindelse med den Omstændighed, at Direktionen havde „det fælles Ansvar“ for Kassen, idet nogen Garantikapital eller anden Sikkerhed for Indskyderens Penge ikke ses at være skaffet til Veje.

Proprietær *Wassard* lovede i det paagældende Møde at besørge Trykningen af forskellige Regnskabsbøger og Anskaffelsen af Segl i København, medens Justitsraad *Oxenbøll* lovede at lade trykke og indbinde ca. 200 Stk. Kontrabøger til Sparekassen.

Formentlig maa Direktionen have anset et Antal af 200 Kontrabøger for et forholdsvis betydeligt Antal, der maatte kunne slaa til for en længere Periode; det fremgaar da ogsaa af Festskrifterne fra andre Sparekasser, at det varede nogen Tid, før der i disse blev Anvendelse for et saa stort Antal.

I Vordingborg Sparekasse gik det derimod anderledes. Da Sparekassen den 8. Januar 1855, der altsaa maa anses for Kassens Stiftelsesdag, lukkede op for Modtagelsen af Indskud paa Vordingborg Raadstue, strømmede Folk til, og de Herrer Direktører, som den Dag alle var til Stede med Undtagelse af Assessor *Aagaard*, belønnedes for deres hurtige og kraftige Initiativ ved, at 52 Indskydere indsatte i Sparekassen den nettede Sum af 8871 Rdl. 3 Sk.

Sparekassen kunde derfor samme Dag anbringe sine første Udlaan, idet man udlaante Gaardmand Karsten Hemmingsen i Bakkebølle en 1. Prioritet, stor 5000 Rdl., med Pant efter kongelige Penge i hans Gaard og Handskemager Berthelsen 100 Rdl. mod Kaution.

Samtidig indkøbte man en kongelig 4 pCt.s Obligation paa 735 Rdl. efter pari Kurs.

Det var en i Virkeligheden meget smuk Start, der dokumenterede Sparekassens Eksistensberettigelse.

Sparekassen havde, som det fremgaar af den foranstaaende Bekendtgørelse, aabent hver Mandag Eftermiddag, og de følgende Mandage strømmede Indskyderne til, den 2den Mandag f. Eks. 22 Sparere, saaledes at det hurtig blev nødvendigt at anskaffe flere Kontrabøger.

Udlaan fandt straks Sted i vidt Omfang, og det ses af Forhandlingsprotokollen, at Laanene har været anbragt paa mange forskellige Maader og mod forskellig Sikkerhed, lige fra Pant i faste Ejendomme til Pant i Indbo, Haandpant i Panteobligationer og Selvskyldnerkaution samt Udlaan mod Vekselobligation.

Det turde ikke være uden Interesse at fremkomme med nogle nærmere Oplysninger angaaende de 5 energiske og initiativrige Mænd, der saaledes i Slutningen af Aaret 1854 skabte Vordingborg Sparekasse, og nogle enkelte Data om disse skal derfor meddeles:

* * *

Morten Oxenbøll var født i Nyborg den 3. April 1796 som Søn af Købmand Christian Ditlev Oxenbøll og Hustru Maren, født From. Han blev Student 1814, cand. juris 1818 og begyndte sin Embedskarriere som Regimentskvartermester og Auditør i 1820, blev senere Overauditør og Herredsfoged i Andst-Slaugs Herreder, fik i Aaret 1842 Titel af Justitsraad,

blev derefter 1843 Byfoged i Vordingborg, 1845 tillige Birkedommer og Birkeskriver i Gaunø Birk. 1854 udnævntes han til Ridder af Dannebrog. I Aaret 1867 tog han sin Afsked og udnævntes til Etatsraad og flyttede derefter til Kjøbenhavn, hvor han afgik ved Døden den 20. Oktober 1868.

* * *

Chresten Stampe Schow var født den 27. Januar 1820. Efter sin Svigerfader, Apotheker Aarsleff, overtog han Apotheket i Vordingborg 1845. Apotheker Schow nød en ualmindelig Agtelse for sin sjældne Hæder-

Chresten Stampe Schow.

Morten Oxenbøll.

lighed og Retsindighed og havde en særlig Interesse for menneskekærlige Formaal, hvorfor han i en lang Aarrække var Formand for Bestyrelsen for Vordingborg Asyl og den borgerlige Fribolig. Ved sin Død havde han efterladt sig 2 Legater, et til Konfirmationsudstyr for fattige Piger, et andet for ældre Piger, hvorhos han havde bestemt, at hans Bolig „Enghus“ med Have og Jordtilliggende skulde indrettes til en Stiftelse, som skulde bære Navnet: „Chresten Stampe Schows og Marie Magdalene Christine Schows, født Aarsleffs Enkestiftelse“. Til Stiftelsen var henlagt en Kapital af 20.000 Kr. Han afgik

ved Døden den 21. Marts 1894
efter at have siddet i Sparekassens
Bestyrelse i ca. 40 Aar.

* * *

Jochum Evans Suhr var født
paa Sct. Croix den 10. Maj 1779
som Søn af Landsdommer Niels
Bernt Suhr og Hustru Anna Chri-
stine, født Kohl.

Han blev dimitteret som Student
1796 og gennemgik derefter i Aarene
1799—1801 det pædagogiske Semi-
nariums historiske Klasse, fik 1802
Guldmedaille for Besvarelsen af en
historisk Prisopgave, blev samme
Aar Adjunkt i Odense, 1806 Over-
lærer i Helsingør, 1815 Overlærer i

Jochum Evans Suhr.

Roskilde og i 1819 Rektor ved Vor-
dingborg lærde Skole. I 1841 tog
han sin Afsked og blev samtidig
titulær Professor. Af forhenværende
Disciple oprettedes der samme Aar
et Mindelegat for ham. (Professor
Suhr er bl. a. Forfatter til „Histori-
ske Efterretninger om Vordingborg
Latinskole“ samt Smaaskrifter af
pædagogisk og historisk Indhold.)

Han døde i Vordingborg den
1. September 1860.

* * *

Holger Halling Aagaard var født
den 15. Januar 1785 og døde den
11. Juni 1866 paa sit Gods Iselin-
gen, som han havde ejet i 56 Aar.

Holger Halling Aagaard.

Hans Livs Virksomhed bevægede sig fornemmelig indenfor Grænsen af Iselingen og Opland, og nogen offentlig Virksomhed ses han ikke at have bestridt, bortset fra sin Stilling som Medlem af Bestyrelsen for Vordingborg Sparekasse i Aarene 1855—1861. Han gik hovedsagentlig op i

Morten Munk Wassard.

sin Virksomhed som Godsejer, hvor han roses for sin store Humanitet. Ved Afløsning af Hoveriet stod han forrest i Rækken, idet dette paa hans Gods allerede blev afløst 1844. Senere, i 1850, tilbød han alle Fæstebønderne paa sit Gods deres Gaarde for 600 Rdl. pr. Td. Hartkorn, og 10 af disse købte derefter deres Gaarde straks, mens de øvrige snart fulgte efter.

Ved sin Død omtales han som „den ædle Olding, den gamle, venlige Herremand paa Iselingen“.

* * *

Morten Munk Wassard var født den 16. Februar 1812 og døde allerede den 21. Marts 1864 paa sin

Ejendom Marienlyst lige udenfor Vordingborg, paa hvilken Ejendom han, som det hedder i Bladene ved hans Død, levede sit stille, bramfri, men virksomme Liv. I en Række Aar ledede han med stor Iver, Interesse og overlegen Dygtighed Vordingborg Landsogns Kommune som Formand for Kommunens Forstanderskab. Foruden at deltage med megen Energi i Sparekassens Ledelse helligede han hovedsagentlig sit Landbrug al sin Arbejdskraft. Ligesom Assessor Aagaard paa Iselingen efterlod han ved sin Død Mindet om en sjælden retsindig Skikkelse. I Sparekassen havde han udrettet et meget betydeligt Arbejde i de Aar, han virkede i dennes Tjeneste, idet han bestred Arbejdet som Kasserer og foretog alle Indkøb og Salg af Værdipapirer, hvilke tillige med den væsentligste Del af Kassebeholdningen beroede i hans Hjem.

Byens Raadhus, hvor Sparekassen først havde sine Lokaler.

Som Sparekassens første Bogholder antoges Kammerraad, Toldforvalter *Jürgensen*, Vordingborg, dog paa den Betingelse, at Direktionen maatte forbeholde sig „senere at bestemme den Godtgørelse, som han skulde have for denne sin Virksomhed“.

Stillingen som Bogholder ved Sparekassen var egentlig af Direktionens Flertal (4) lovet den senere Bogholder, Skovkasserer og Amtstuefuldmægtig Jacob Lund (efter hans i Familien opbevarede Optegnelser), men ved det afgørende Møde, hvor Ansættelsen skulde foregaa, foreslog den myndige Byfoged Oxenbøll at antage Toldforvalter *Jürgensen*, og ingen af de øvrige Direktionsmedlemmer vovede at gaa imod hans Indstilling. Som det vil ses af det efterfølgende, varede det imidlertid ikke længe, før Lund alligevel rykkede ind som Bogholder i Sparekassen.

Sparekassen havde — som nævnt — Lokaler paa Raadhuset i Vordingborg, der imidlertid ikke var indrettet til at skulle huse større Pengesummer. Derfor blev det ordnet saaledes, at den ene af Direktørerne medtog disse til sit Hjem, ligesom de indkøbte Obligationer og Værdipapirer opbevarede i denne Direktørs Hjem, dog at der forefandtes en mindre Sum til Stadighed i en lukket Kasse hos Raadstuetjeneren (Arrestforvareren). Proprietær Wassard til Marienlyst var den første af Direktørerne, hvem denne Opgave paalagdes.

Iøvrigt gav samtlige Medlemmer, som det vil ses af Protokollen, saa godt som Møde hver Sparekassedag.

Sparekassens 1ste Regnskabsaar afsluttedes den 31. Januar 1856 og blev den 3. Marts 1856 fremlagt i et Direktionsmøde, revideret af Pastor *Berg*.

Det første Aars Regnskab stillede sig saaledes:

Skyldig til Interessenterne.	73865 Rdl. 92 Sk.		
Indkøbt Obligationer		25529 Rdl. 02 Sk.	
Ejer i Panteobligationer		7075 - 00 -	
Udlaant mod Deposita		7912 - 58 -	
Udlaant mod Pant og Selvskyldnerkaution		28571 - 64 -	
Udlaant mod Veksleobligation		600 - 00 -	
Skyldig til Vekselerer Hansen	2 - 46 -		
Den kontante Kassebeholdning		4220 - 13 -	
Kassens Overskud	39 - 99 -		

73908 Rdl. 37 Sk. 73908 Rdl. 37 Sk.

Jacob Lund.

Ifølge Lovene for Sparekassen skulde der af denne svares $3\frac{1}{8}$ pCt. om Aaret, men allerede i Aaret 1856 vedtog man i et Møde, der afholdtes den 21. November, at forhøje Indlaansrenten til $3\frac{1}{2}$ pCt. p. a. fra den førstkommende December Termin, hvilket blev bekendtgjort ved „en trykt Underretning“, samtidig med, at Forhøjelsen blev meddelt Præstø Sparekasse.

I Slutningen af Aaret 1856 skete det første Personskifte i Sparekassen, idet Amtstuefuldmægtig Lund paa Grund af Bogholderens, Kammerraad Jürgensens, Forflyttelse til andet Embede fra 1. Febr. 1857 at regne blev antaget som Sparekassens Bogholder,

„dog paa Vilkaar, at han arrangerer sig saaledes med sin Principal, at han ikke skal være forhindret i personlig at være til Stede under Sparekassebestyrelsens Møder, og at han vil finde sig i, at hans Salær af Bestyrelsens Medlemmer bestemmes til en forholdsmæssig Del af Kassens Renteindtægter“.

Bogholderens Salær for det paagældende (det andet) Regnskabsaar ansattes derefter til 200 Rdl., men ændredes kort Tid efter til $1\frac{3}{4}$ pCt. af Indskudskapitalen.

* * *

Jacob Lund var født i Nakskov den 31. Maj 1823 som Søn af Forpagteren af et Farveri og Brænderi med tilhørende Markjorder. Knap 12 Aar gl. blev han Skriver paa Herredskontoret i Nakskov med 9 Timers Kontortid og maatte samtidig passe sin Skole. Efter Uddannelse i Landbrug blev han i 1845 Amtstuefuldmægtig i Maribo, i 1851 i Vordingborg og samtidig hermed Godsforvalter ved Iselingen og Marienlyst Godser, fra 1. Februar 1857 Bogholder i Sparekassen. Den 1. April 1864 frattraadte Lund Stillingen som Amtstuefuldmægtig, men blev samtidig Fuldmægtig ved Petersgaard Skovkasse, senere Forstkasserer. Han var Bogholder i Sparekassen indtil 1. Oktober 1891, da han tog sin Afsked med Pension for senere at rejse til Kjøbenhavn, hvor han døde i December 1901. Han var benaadet med Titlen som Justitsraad.

* * *

Aaret 1857, der som Følge af den fra Amerika kommende og sig med Lynets Fart over hele Verden bredende Pengekrise skulde blive saa skæbnesvangert for Danmark, hvor en Række store Handelshuse brød sammen, synes at være forløbet uden at have voldt Sparekassen nogen som helst Vanskelighed. Dog ser det ud, som om der kun er bevilget meget faa nye Laan, men om Vanskeligheder med Udbetalinger eller af lignende Art melder Forhandlingsprotokollen intet. Sparekassen var jo saa ung, at dens Indskudskapital ikke spillede nogen Rolle, og Vordingborg Købstad var ejheller Sædet for større Købmandsforretninger. Indskudsrenten maatte dog, for at Indskudskapitalen kunde bevares, i Løbet af Aaret 1858 forhøjes til 4 pCt. p. a.

Sparekassen kunde i disse første Aar endda allerede begynde at bidrage

til forskellige almenyttige Formaals Gennemførelse. Saaledes blev der bl. a. bevilget en Række Laan til Opførelse af nye Skolebygninger overalt i Egnen.

I Møde den 21. December 1857 anmodede Professor Suhr om Fritagelse for sit Hverv som Medlem af Direktionen paa Grund af sit svagelige Helbred. Den øvrige Del af Bestyrelsen rettede derefter samme Dag en Henvendelse til Kammerherre v. Oxholm til Rosenfeldt om at indtage den ledige Plads. Det ses ikke af Direktionens Forhandlingsprotokol, hvilket Svar Kammerherren har givet paa den til ham rettede Opfordring, men det maa formodes, at Svaret har været benægtende, da han ikke ses at være indtraadt i Direktionen. Da Professor Suhr stadig bliver ved at virke som Medlem af Direktionen, har han formentlig tillige samtidig tilbagetaget sin Afskedsansøgning. Han virkede som Direktør i Sparekassen lige til sin Død i 1860.

Pastor Berg, der var Sparekassens første Revisor, fratraadte denne Stilling i Aaret 1859, hvorefter Pastor Lakjer i Kastrup overtog Hvervet.

I Møde den 4. Februar 1861 valgtes derefter Kammerraad, Amtsforvalter Alberg fra Regnskabsaarets Begyndelse af den øvrige Direktion til Medlem af Direktionen i Professor Suhrs Sted.

Carl Theodor Alberg var født den 25. August 1814.*)

Efter at være bleven juridisk Kandidat blev han den 1. Juli 1843 Kancellist under Finansdeputationen, den 29. Januar 1848 Fuldmægtig i denne, hvorfra han den 1. Januar 1849 forflyttedes som Fuldmægtig til Finansministeriets Sekretariat.

Den 22. Marts 1855 udnævntes han til Kontorchef, men forflyttedes den 24. Juni 1858 til Embedet som Amtsforvalter for Præstø Amts sjællandske Amtstue. I Tiden fra 24. Juni 1858 til 31. December 1868 var han tillige Skovkasserer ved Petersgaard Skovdistrikt, fra hvilken Stilling han paa Grund af Skovdistriktets Salg blev afskediget med Vartpenge fra 1. Januar 1869 at regne. I en Række Aar var han Overligningskommisær for Vordingborg Købstad.

Alberg afgik ved Døden i Vordingborg den 16. Oktober 1883. Han var benaadet med Kammerraadtitlen.

Sparekassen havde i de nu forløbne Aar gennemgaaet en ualmindelig Udvikling. Indskudskapitalen var vokset meget stærkt, og Udlaan havde

*) Billede af Amtsforvalter Alberg har ikke kunnet fremskaffes.

fundet Sted i udstrakt Grad, — man kunde med Henblik paa Sparekassens Likviditet maaske anse Udlaansvirksomheden for næsten for kraftig, særlig da de politiske Forhold i 1863 strammedes mere og mere, og Udsigten til Krig steg for hver Dag. Indskudskapitalen gik da ogsaa tilbage, men heldigvis ikke meget, saaledes at Sparekassen kunde opretholde en dog meget begrænset Udlaansvirksomhed, ganske vist, som det synes, ved

Ludvig Edvard Lakjer.

en Indskrækning af Sparekassens Fondsbeholdning, en maaske noget farlig Vej. Dog vedtog Direktionen samtidig til Styrkelse af Indskudskapitalen at forandre Opsigelsestiden for Summer, som var indsat i Sparekassen af over 200 Rdl. Størrelse til 6 Maaneder, hvilket dog kun gjaldt fremtidige Anbringelser.

Heldigvis forløb Tiden omkring Krigens Udbrud roligt, og der mærkedes navnlig ikke særlig Uro i Sparekassen ved selve Krigens Udbrud.

I Begyndelsen af Aaret 1864 var Pastor Lakjer, som hidtil havde været Sparekassens Revisor, indtraadt i Direktionen, og Toldforvalter

Thonning havde overtaget Stillingen som Revisor.*)

* * *

Ludvig Edvard Lakjer var født 5. Oktober 1814 i Tommerup som Søn af Sognepræst Poul Joh. Lakjer til Sværdborg.

Han blev personlig Kapellan paa eget Ansvar i Sværdborg i Aaret 1848, ordineret 24. Marts, privatiserede i Vordingborg 1854—58, blev Sognepræst i Kastrup 1858, afskediget 31. December 1885, døde 3. Marts 1886 i Kastrup.

Samme Aar mistede Sparekassen en anden af sine Stiftere, nemlig

*) Ifølge et Avertissement i Vordingborgs Avis af 11. Januar 1864 er Assessor Aagaard fratraadt paa Grund af sin høje Alder. Efter Direktionens Forhandlingsprotokol mødte han sidste Gang i Sparekassen den 24. August 1863. Pastor Lakjer er altsaa valgt ind i Aagaards Sted.

Proprietær Wassard, der afgik ved Døden den 24. Marts 1864. I hans
Sted valgte Direktionen i Juli Maaned 1864 (Bekendtgørelse om Valget
findes indrykket i „Vordingborg Avis“ den 11. Juli 1864) Ejeren af Lange-
bækgaard, Greve Christian Holstein til Medlem af Direktionen.

* * *

Greve *Christian Holstein* var født den 31. December 1826 paa Hol-
steinborg som yngste Søn af Lens-
greve Frederik Adolf Holstein og
Hustru Wilhelmine Rewentlow.

I Aaret 1855 købte han Lange-
bækgaard, som han solgte 1876 for
derefter at flytte til København, hvor
han afgik ved Døden den 21. Okto-
ber 1891. Han var i en Række Aar
Medlem af Amsraadet samt Landbo-
delegeret for Præstø Amt og Med-
lem af Hingstekommissionen.

* * *

Der kom nu en sløj Tid efter
Krigen, og da Indskudskapitalen sta-
dig ikke voksede, og Direktionen endog
frygtede Nedgang i denne, vedtog
den i Begyndelsen af Aaret 1865,
at man for Eftertiden ikke vilde

udbetale nogen Sparekassebog uden lovlig Opsigelse, men at Bogens
Ihænder, for saa vidt Kassens Tilstand tillod det, kunde laane paa
Bøgerne til 5 pCt. p. a., indtil den lovlige Opsigelsesdag var kommen.

I Slutningen af Aaret 1865 indtraadte imidlertid et pludseligt Omslag;
Indskudskapitalen voksede, Udlaansvirksomheden fremmedes paany, og
Sparekassen kunde bevilge det største Udlaan, den endnu havde bevilget,
nemlig 24.000 Rdl. til Vordingborg Kommune til Anlæg af et Gasværk,
hvilket Laan dog først blev effektueret i 1867. Dette Laan synes iøvrigt
i nogen Maade at have ligget over Sparekassens Kræfter, for efter at den
først i Aaret 1866 havde foretaget Realisation af Værdipapirer til Forstærk-

Greve Christian Holstein.

ning af Kassen, maatte Direktionen senere, efter at have foretaget yderligere Realisation af Værdipapirer, henvende sig til Nationalbanken og Privatbanken og tilbyde Værdipapirer som Sikkerhed for et Laan paa 24.700 Rdl.

Medvirkende til dette Laans Optagelse har det sikkert været, at den i Aaret 1865—66 stedfundne Fremgang i Kassens Indskudskapital i de følgende Aar paany blev afløst af en fuldstændig Stagnation, saaledes at Indskudskapitalen ikke voksede, ja i 1870 endda gik tilbage, og Laanevirksomheden herved maatte staa stille.

Den 29. Juli 1867 meddelte Byfoged Oxenbøll, der havde taget Afsked fra sit Embede, at han med Udgangen af August Maaned agtede at udtræde af Sparekassens Bestyrelse paa Grund af sin Bortflytning fra Byen.

Bogholderens Løn, der som anført i 1856 var ansat til en bestemt Procent af Indskudskapitalen, nemlig $1\frac{3}{4}$ pCt., syntes nu at være vokset eller udsat for at vokse for meget med Indskudskapitalen, for i et Møde den 23. September 1867 fastsatte Direktionen, at hans Lønning ikke maatte overstige 800 Rdl.

I Etatsraad Oxenbølls Sted blev i samme Møde Byfoged, Cancelliraad Friderichsen valgt til at tiltræde Direktionen.

Fra Cancelliraad Friderichsens Side blev der i Modsætning til den daværende Direktions øvrige Medlemmer rejst Henstilling om Løn som Direktør — et iøvrigt saare rimeligt Krav, idet Kassens hele Stilling nu med Lethed tillod en passende Gagering, — men Sparekassens øvrige Direktionsmedlemmer meddelte ham, at de ikke kunde gaa med hertil, og efter at have udtrykt overfor Cancelliraaden, at man meget ønskede, at han indtraadte i Direktionen samt stillet ham i Udsigt, at der, naar Forholdene tillod det, vilde blive indført Lønninger for Direktionsmedlemmerne, bestemte Friderichsen sig til at indtræde i Direktionen.

* * *

Rasmus Severin Friderichsen var født den 5. Juni 1822 i Kjøge, hvor hans Fader da var Borgmester.

Han ansattes 1850 som Herredsfoged i Hvidding m. fl. Herreder, hvorfra han 1864 blev fordrevet af Prøjserne. Paa Grund af Sygdom søgte Friderichsen først Embede paany i 1867, da han den 11. Maj udnævntes til Byfoged og Birkedommer i Vordingborg samt Medlem af Direktionen

for Oringe Sindssygehospital. Han udførte i sin Embedstid et stort Arbejde særlig for Skolevæsenets Ordning og Fattigvæsenet samt for Byens Brolægning og sørgede samtidig paa det omhyggeligste for, at Skatteprocenten ikke steg for meget. Foruden at være Direktør i Sparekassen var han Medlem af Bestyrelsen for Købstadforeningen og Repræsentant i Købstædernes almindelige Brandforsikring. Han var dekoreret med Dannebrogssordenens Kommandørkors af 2. Grad og Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

* * *

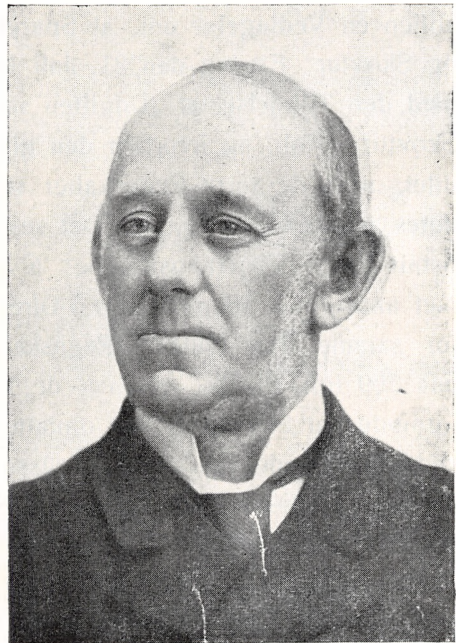
Direktionen har øjensynlig i den nærmeste Tid efter Borgmester Friderichsens Indtræden i denne været stærkt optaget af at imødekomme hans Henstilling om, at Direktionen nu fik nogen Godtgørelse for sit Arbejde.

Det første Skridt i denne Retning var imidlertid saare beskedent, idet det ved en Direktionsbeslutning af 20. Januar 1868 blev bestemt, at Kassens Direktører forbeholdt sig Ret til uden Opsigelse at erholde udbetalt de Summer, som de havde indskudt i Kassen, et rimeligt Krav

al den Stund man af Erfaringerne ved, at disse uegennyttige Mænd, der var med til at starte Landets Sparekasser, saa at sige altid anbragte væsentlige Dele af deres Formuer i den Sparekasse, der havde deres Kærlighed. For mange Sparekasser gælder dette sidste Forhold sikkert den Dag i Dag.

Ved Møde den 6. April 1868 gik Direktionen et Skridt videre og vedtog at tillægge Direktørerne Godtgørelse for deres Arbejde, og denne fastsattes til aarligt 100 Rdl. for hver, at regne fra 1. Februar 1868. Dog ønskede Apotheker Schow for sit Vedkommende ikke at modtage nogen Lønning. Samtidig tillagdes der Revisor et aarligt Vederlag af 100 Rdl.

Øjensynlig brødebetynget af den svære Beslutning at tillægge sig

Rasmus Severin Friderichsen

Lønning vedtog Direktionen samtidig eller kort derefter at udvide Sparekassens Kontortid til at omfatte foruden hver Mandag Eftermiddag tillige hver Torsdag Eftermiddag fra Kl. 2—6, dog kun i Terminsmaanederne fra den 11te til Maanedens Udgang.

Et saa bevæget Aar maatte naturligvis til en vis Grad bringe Direktionen i Affekt, eller ogsaa har denne ment, at Begivenhederne yderligere burde fejres paa usædvanlig Vis — for i Juli Maaned findes tilført Protokollen en Vedtagelse om, at Sparekassens Bestyrelse skulde holde „Gilde og Skovtur“ Fredag den 31. Juli 1868 fra om Formiddagen, oven i Købet med den Tilføjelse, at „Udgiften skulde være ubestemt“. Hvorledes denne Skovtur forløb, og hvorhen den gik, ja derom røber Direktionsprotokollen intet, men de tørre Regnskaber tale ofte, naar man fordyber sig i dem, deres indholdsrige Sprog. Det ses af disse, at der den 31. Juli 1868 er betalt for „6 Ekstrapostvogne“ à 5 Rdl., og disse have formentlig rummet andre end Sparekassens 5 Direktører og Bogholderen, hver i sin Vogn, for samme Dag findes i Regnskabet en Regning fra Hotelejer Retleisen paa 209 Rdl. 08 Sk., en paa de Tider saa betydelig Sum, at man maa formode, at Skovturen har omfattet en hel Del andre end de til Sparekassen knyttede Personer og disses Familier. Det synes iøvrigt at have været den eneste Ekstravagance, Sparekassens Direktion har tilladt sig i Sparekassens Levetid, dog bortset fra den Festivitas, der altid lige fra Sparekassens Stiftelse indtil for faa Aar siden har været udfoldet i Terminerne med The- og Vindriking, Servering af Chokoladetabletter og anden Stimulans til Styrkelse under det koncentrerede Arbejde.

I Maj 1869 foretog Direktionen den betydeligste Disposition i Sparekassens Historie, idet den købte egen Ejendom.

Valget faldt paa en af Sparekassedirektørernes Ejendomme, idet man afkøbte Kammerraad, Amtsforvalter Alberg den ham tilhørende paa Byens bedste Strøg paa Algade liggende Ejendom, i hvilken Sparekassen endnu har til Huse.

Købesummen udgjorde 13.000 Rdl. med Tiltrædelse samme Juni Termin. Amtsforvalteren forpligtede sig samtidig til at leje for den Tid, han var i Embede med Forpligtelse til at blive boende i Vordingborg, Gaardens Salsetage med tilhørende Have for en aarlig Leje af 400 Rdl. Han

Sparekassens Bygning

maatte endvidere selv forpligte sig til at afholde de Udgifter, der var forbundet med Omdannelse af en Del af Stueetagen til Amtstuelokaler, mens Sparekassen maatte afholde de Udgifter, der var forbundet med at om-danne den øvrige Del af Stueetagen til Sparekasselokaler.

Forøvrigt var der den ved Ejendomshandler ret ofte forekommende Strid om, hvem der skulde udrede Omkostningerne ved Ejendomshandlens Ordning, idet Sparekassens Direktion holdt paa, at Omkostningerne skulde deles mellem Parterne, mens Kammerraaden ikke vilde udrede nogen Del af disse, og det lykkedes ham at gennemføre dette Standpunkt. Forøvrigt fremgaar det af Sparekassens Regnskaber, at den hele Sum drejede sig om 190 Rdl 27 Sk.

Sparekassens nye Lokaler toges i Brug den 8. November 1869.

I Slutningen af Tredserne oprettedes der i Amtet en Række tildels konkurrerende Sparekasser, saaledes Næstved Sparekasse 1866, Faxe Sparekasse 1869, Køng Sogns Sparekasse 1869, Kallehave Sogns Sparekasse 1871, senere en Række andre Landsparekasser i Sydsjælland, saaledes at, mens der i 1865 kun var 5 Sparekasser i Præstø Amt, disses Antal i Aaret 1875 var vokset til 21. Det var Udslag af den samme Bevægelse, som paa den Tid gik gennem hele Landet — jvf. Danmarks statistiske Meddelelser, 3. Række, 14. Bind —, nemlig dels den voksende politiske Modsætning mellem Land og By, dels den hos Landboerne opstaaede Lyst og forøvrigt ogsaa Evne til selv at forvalte deres opsparede Midler i de lokale Kredse, hvorfra Midlerne stammede.

Disse Aar — Aarene fra 1867 til 1872 — var gennemgaaende svage Aar for Sparekassen, men Kassens Midler har været godt anbragt, for dens Overskud vokser stærkt, fra ca. 14.500 Rdl. i 1867 til ca. 45.500 Rdl. i 1872 eller godt 9 pCt. af Indskudskapitalen.

Sparekassen havde da ogsaa i disse Aar Raad til at bidrage til en Række almennyttige Institutioner, saaledes til Oprettelse af en Række Sognebiblioteker, hvoraf der da blev oprettet mange i Sydsjælland, og til Sygeplejefor- eninger samt til Oprettelse og Opretholdelse af Byens Realskole og „Borger- nes Fribolig“.

I Aaret 1871 forhøjedes Direktørernes Lønninger til 200 Rdl. aarlig, idet dog Apoteker Schow stadig vægrede sig ved at modtage nogen som

helst Godtgørelse, men dog nu gik ind paa, at den ham tilkommende Lønning henlagdes til det af ham oprettede Legat.

Samme Aar gik Sparekassen med til at hjælpe Vordingborg Kommune med et Laan paa 5400 Rdl. til Udvidelse af Gasværket.

Denne Disposition skabte imidlertid nogen Disharmoni indenfor Direktionen, idet Pastor Lakjer udtrykkelig protesterede mod denne Anbringelse med den Motivering, at han fandt det urigtigt at udlane et saa stort Beløb i eet Aar til en enkelt Debitor.

Set i Forhold til det Laan, stort 24.000 Rdl., som Sparekassen tidligere havde laant Vordingborg Kommune til Gasværkets Anlæg, synes denne Paastand noget urimelig, men paa den anden Side steg Indskudskapitalen i det paagældende Aar kun med knap 6.000 Rdl., saa noget berettiget har der dog været i det, saa meget desmere som Sparekassen ses at have maattet realisere af sine Papirer eller stifte Laan paa disse for at kunne imødekomme Laaneandragendet.

I Aaret 1874 lykkedes det den øvrige Direktion at faa Bugt med Apoteker Schows stadige Vægren sig ved at modtage Lønning, idet den vedtog at afrunde det af Schow stiftede Legat med 336 Rdl. 73 Sk. til 2.000 Rdl. med den udtrykkelige Tilføjelse, at dette skete i Forventning om, at Schow fremtidig vilde benytte den ham tillagte Gage til eget og Familiens Tarv, og Schow ses nu ogsaa at have modtaget Lønning hvert Aar herefter.

Aarene efter den fransk-tyske Krig var over hele Europa en stærk Opgangstid. Det var, som om alle Virksomheder, hvad enten det var Landbrug, Industri, Skibsfart eller Handel, arbejdede under fuldt Højtryk og under de gunstigste Forhold. Sædpriser og Varepriser var stærkt stigende, og Resultatet viste sig for Vordingborg Sparekasse — som for de fleste andre Sparekasser i Landet — ved en voldsom Stigning i Indskudskapitalen, der fra Regnskabsaaret 1869—70 til 1876—77 steg fra 438.310 Rdl. til 2.142.102 Kr., altsaa en Stigning af henimod 150 pCt. Udlaansvirksomheden kunde foregaa i samme Tempo, men samtidig blev der ved Indkøb af Obligationer sørget for at holde en passende Beholdning af likvide Midler til Sparekassens Disposition i paakommende Tilfælde.

Den 9. Februar 1874 blev Renten af Indskud paa lang Sigt forhøjet

til 4½ pCt., mens Renten af Indskud paa Anfordring stadig var 3 pCt. Den nævnte Renteforhøjelse gjaldt ogsaa for tidligere Indlaan.

Sparekassens Lønninger blev samtidig forhøjet, saaledes at hver af Direktionens Medlemmer fik en Gage af 300 Rdl., Bogholderen 1000 Rdl. og Revisoren 200 Rdl., og i 1876 fulgte en ny Udvidelse af Sparekassens Kontortid, idet man vedtog fra 1. Oktober dette Aar at holde Kontoret yderligere aabent for Indskud og Berigtigelse af mindre Laanesager hver Torsdag Eftermiddag fra Kl. 2—4.

Samme Aar solgte Grev Holstein Langebækgaard og flyttede til København. Det fremgaar ikke af Sparekassens Protokoller, hvornaar han er fratraadt sin Stilling som Medlem af Direktionen, men han ses sidste Gang at have mødt i Sparekassen den 13. December 1875. Der blev ikke valgt nogen anden Direktør i hans Sted.

Af Sparekassens Regnskaber ses det, at Direktionen i disse Aar kom ind paa en forholdsvis betydelig Omsætning af dens Fondsbeholdning, idet der foretoges ret omfattende Køb og Salg af Obligationer i hvert Regnskabsaar. Købet og Salget foregik gennemgaaende regelmæssigt hele Aaret igennem og i ikke store Poster, med andre Ord en Slags Spekulation. En stor Del af den opkøbte Fondsbeholdning var udenlandske Papirer, af hvilke Sparekassen efterhaanden købte flere og flere.

I Aarene 1876 og følgende Aar indtraadte en pludselig Prisfaldsperiode, som satte sine dybe Spor over det hele Land med lave Korn- og Handelspriser, daarlig Handelsbalance og lave Fragter.

For Vordingborg Sparekasse viste det sig ikke saa meget i en væsentlig Nedgang i Indskudskapitalen, idet denne ikke ses at være gaaet mere end godt 100.000 Kr. tilbage, mens den for en Række andre Sparekasser i Landet medførte betydelig større Nedgang.

Derimod ses der at have været en stor Trang til Stede til Laan, og at disse ogsaa er bleven effektueret af Sparekassen, som til dette Formaal, dels maatte optage betydelige Laan i Nationalbanken, hvilke dog snart blev tilbagebetalt, dels maatte realisere af Fondsbeholdningerne, der alene i Regnskabsaaret 1876—77 faldt fra 493.386 Kr. til 279.142 Kr., hvorved den likvide Beholdning naaede ned til et ret farligt Minimum. Men allerede i Regnskabsaaret 1878—79 syntes der at være kommen noget bedre

Forhold til Stede mellem de likvide Beholdninger og Indskudskapitalen, og da Sparekassen den 8. Januar 1880 havde bestaaet i 25 Aar, var man atter kommen ind i en Opgangsperiode, der karakteriseredes ved ny Vækst i Indskudskapitalen.

Sparekassen højtideligholdt ikke sin 25-aarige Bestaaen med nogen som helst Festlighed. Af Forhandlingsprotokollen ses der ialtfald ikke noget som helst herom, man synes nærmest at faa det Indtryk, at Begivenheden helt er overset, for i Februar Maaned, en Maaned efter Jubilæet, vedtog Direktionen i Anledning af Kassens 25-aarige Bestaaen at tildele Vordingborg Børneasyl 300 Kr. og Nyraad Asyl 200 Kr.

I dette Sparekassens Jubilæumsaar kom den første Sparekasselov af 28. Maj 1880.

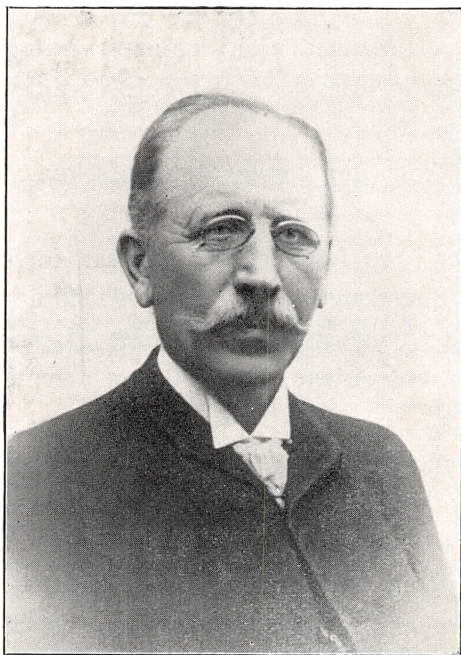
Lovens Fremkomst skyldtes, at der i de foregaaende Aar var forekommen Misligheder indenfor enkelte Sparekasser, hvilket havde foranlediget Regeringen til at nedsætte en Kommission under Ledelse af Nationalbankens Direktør, hvilken Kommissions Arbejde førte til den nævnte Lov.

I Henhold til denne Lov og i Tilslutning til denne lod Sparekassen udarbejde nye Vedtægter. Det vil være for vidtløftigt at gengive disse Vedtægter her, man skal kun nævne, at Bestyrelsen efter disse bestod af 4 Medlemmer — det var Schow, Alberg, Lakjer og Friderichsen —, at Bestyrelsen supplerede sig selv, og at en Direktør var pligtig til at fratræde, naar de 3 øvrige Direktører maatte forlange dette. Kontortiden var hver Mandag og Torsdag fra Kl. 2 til mindst Kl. 4. Renten af Indskud var som hidtil $4\frac{1}{2}$ og 3 pCt. Af Hensyn til Lovens Bestemmelser om, at Sparekassernes Regnskabsaar skulde følge Finansaaret, blev Sparekassens Regnskabsaar omlagt, hvilket bevirkede, at Sparekassens Regnskab pr. 31. Marts 1881 omfattede en 2-aarig Periode, nemlig Tiden fra 1. Februar 1879 til 31. Marts 1881.

I de paagældende Aar blev Sparekassens likvide Fondsbeholdning væsentligt styrket, saaledes at den kom til at staa i et passende Forhold til Indskudskapitalen. En meget væsentlig Del af Fondsbeholdningen anlagdes i udenlandske Papirer, som ovenfor nævnt, og Forholdet mellem disse og indenlandske Værdipapirer blev mere og mere grelt, saaledes at

der i Regnskabsaaret 1882—83 var ca. 100.000 Kr. danske Papirer imod ca. 936.000 Kr. udenlandske, og i Aaret 1884—85 endog kun ca. 93.000 Kr. indenlandske imod ca. 1.100.000 Kr. udenlandske. Man kan dog selvfølgelig ikke se med Nutidens Øjne paa denne Anbringelse, da Forholdene i Udlandet laa ganske anderledes end nu.

Den 22. Oktober 1883 blev Forpagter af Iselingen Johannes Hammerich

Johannes Hammerich.

valgt til Medlem af Bestyrelsen i Stedet for Amtsforvalter Alberg, der var afgaaet ved Døden den 16. Oktober. Ved Ansættelsen var der taget det Forbehold, at han ikke kunde faa mere end $\frac{1}{2}$ Gage, idet der var Mulighed for, at Direktionen vilde vælge den i Stedet for Afdøde udnævnte nye Amtsforvalter som Medlem af Direktionen. Dette skete imidlertid ikke.

*

Johannes Hammerich var født den 5. Februar 1811 paa Christianshavn som Søn af Professor, Rektor M. J. Hammerich ved Borgerdydsskolen og Hustru, født Aagaard, Datter af Sparekassens Stifter.

I 1871 blev han Forpagter af Iselingen Hovedgaard og ved sin Moders Død i 1904 Ejer af denne Gaard, som han i 1912 afhændede til Grosserer Carl Moresco. Hammerich blev stærkt benyttet i det offentlige Liv. Han var i 15 Aar, indtil 1885, Formand for Vordingborg Landsogns Sogneraad, fra 1891—1916 Medlem af Amtsraadet og Skoledirektionen, fra 1894 til sin Død Medlem af Direktionen for Oringe Sindssygehospital, Landvæsenskommissær, Medlem af talrige Jernbaneekspropriationskommissioner i Jylland og paa Øerne, Finansministeriets Repræsentant i Kallehave-Banen og Næstformand i Repræsentantskabet for denne Bane.

Hammerich var Etatsraad og dekoreret med Dannebrogordenens Kommandørkors samt Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Han døde den 23. Marts 1920 paa Villa „Iselin“ ved Vordingborg.

* * *

Kassens Reservefond var i Aarene omkring Firserne ikke bleven væsentlig forøget, idet den stedfundne Vækst i dette flere Gange var bleven forstyrret ved store Kursfald, men i Regnskabsaaret 1882—83 begyndte Fondet at stige ret væsentligt samtidig med, at Indskudskapitalen paa ny voksede meget stærkt, saaledes at den fra Regnskabsaaret 1878—79 til 1884—85 var næsten fordoblet.

Kassen stod nu med en Indskudskapital paa godt 4 Millioner, med likvide Fondsbeholdninger paa ca. 30 pCt. af Indskudskapitalen og med et Reservefond paa godt 4½ pCt. af denne Kapital, et efter Tiden smukt Reservefond, og alt syntes straalende for dens videre Udvikling.

Da indtraf i Aaret 1885 pludselig den Katastrofe, som skulde ryste Sparekassen i dens Grundvold og for lange Tider ødelægge den smukke Position, den havde naaet.

Sparekassen havde i en Række Aar brugt det meget ansete Vekselererfirma H. P. Hansen junr. i Kjøbenhavn som sin Forbindelse, og dette Firma havde liggende en Del Papirer, tilhørende Sparekassen, i sit Væрге. Indehaver af Firmaet, der var et af de ældste Bankierhuse i Kjøbenhavn, var i Begyndelsen af Firserne Vekselerer Ludvig Hansen, der nød ualmindelig Anseelse og Tillid; han var bl. a. Medlem af Borgerrepræsentationen og Grosserersocietetets Komité samt af Handelsbankens Bankraad og en Række andre Selskabers Bestyrelse.

Fredag den 6. November 1885 udspreddes der paa Børsen i Kjøbenhavn Rygter om, at Bankierfirmaet var i Pengevanskeligheder, og den følgende Dag bekræftedes Rygtets Sandhed. Samme Dag gav Ludvig Hansen Nationalbankdirektør Schmidt og Direktør i Handelsbanken Reimann Fuldmagt til at overtage Administrationen af sin Forretning, idet der stod saa betydelige Interesser paa Spil, at man i Finans Kredse mente, at alt burde forsøges for at redde Firmaet, hvilket imidlertid øjeblikkelig viste sig umuligt. Vekselerer Hansen meldte sig nemlig samtidig til Politiet, idet han meddelte, at han havde gjort sig skyldig i en Række betydelige Bedragerier med Hensyn til ham betroede Deposita. Blandt de bedragne befandtes Sparekassen, idet der som ovenfor nævnt hos Hansen laa betydelige Værdipapirer i Depot.

Søndagen den 8. November samledes Bestyrelsen i Anledning af Vekselerer Hansens Anholdelse, og man vedtog at sende Pastor Lakjer til

Kjøbenhavn, medbringende 100.000 Kr. Værdipapirer for at skaffe Penge til at imødegaa den forventede Afgang i Indskudskapitalen.

Mandagen den 9de forløb imidlertid roligt uden særlig Afgang i Indskudene, muligvis fordi Katastrofen ikke endnu var kendt i Befolkningen. Endnu den 10. November indeholdt „Vordingborg Avis“ kun en Meddelelse om, at Hansens Passiver udgjorde ca. 4 Millioner, og at en Række Sparekasser maatte anses som bedraget, men nævnede ikke nogen speciel Sparekasse. Den 12. November maatte Sparekassen imidlertid efter foregaaende Bekendtgørelse holde Lokalerne lukkede. Det lokale Blad indeholdt samtidig med Bekendtgørelsen en ledende Artikel, hvori Publikum anmodedes om at forholde sig rolig og ikke skabe Panik. Bladet meddelte endvidere, at Sparekassens hele Reservefond formentlig vilde gaa tabt, men at et saa betydeligt Garantifond var lovet, at Sparekassen formentlig allerede den 16. November vilde kunne aabne igen. I Bekendtgørelse stadfæstede Sparekassens Bestyrelse den 14. November, at hele Reservefondet, over 182.000 Kr., maatte anses som tabt, men at der var tegnet et Garantifond paa foreløbig over 200.000 Kr. Borgmester Friderichsen og Forpagter Hammerich rejste samtidig til Kjøbenhavn for at søge Audiens hos Finansministeren og bede ham om „Understøttelse for at forhindre Sparekassen fra Konkurs“. Den 16. November var Lokalerne vel aabne for Ekspedition, men kun for Modtagelsen af Renter og Afdrag.

Til Sparekasseinspektøren var den 10. November 1885 indsendt følgende Skrivelse:

„Som Hr. Sparekasse-Inspecturen bekjendt har Vexelerer H. P. Hansen jun. i Kjøbenhavn opgivet sit Bo til Skifterettens Behandling. Desværre stod Sparekassen for Vordingborg og Omegn i en udstrakt Forretnings Forbindelse med det ommeldte Firma og efter hvad der er meddelt os om det ommeldte Firma og efter hvad der meddeles om Boets Status er det sandsynligt, at Sparekassen vil lide et meget føleligt Tab, særlig fordi det er antageligt at Fallenten har disponeret over de hos ham deponerede Sparekassen tilhørende Penge-Effekter: Efter Sparekassens Bøger stiller Fallentens Skyld til Sparekassen sig saaledes:

1. Deposita:

Gøteborg Communelaan af 1873.....	195.000	Kr.	00	Ø.
Do. Do. - 1869.....	11.400	-	00	-
Kjøbenhavns Kreditforenings Oblig. ...	38.000	-	00	-
Endvidere deponeret i Berlin eller Fallentens Foranstaltning:				
5400 £ Charkow Assow å 90 ¹ / ₃	86.720	-	00	-
5000 £ Charkow Kremelschug å 90,80	80.711	-	11	-
	411.831	Kr.	11	Ø.

Overført	411.831 Kr. 11 Ø.
2. Contant	27.116 - 13 -
Ialt	438.947 Kr. 24 Ø.

Efter Regnskabet for 1884—85 udgjør Sparekassens Reservefond — 182.964 Kr. 59 Øre — Forudsat at Fallentens ommeldte Skyld til Sparekassen helt tabes vil deraf fremgaa et Underskud af 255.982 Kr. 65 Øre. Da nu Indskydernes Tilgodehavende den 1. November d. A. efter den stedfundne Opgjørelse 4.016.445 Kr. mangler den saaledes Dækning for mere end de i Sparekasse Lovens § 8 ommeldte 5 Pro Cent af Indskydernes Tilgodehavende og Bestyrelsen har derfor anset det rigtigt foreløbig at standse Sparekassens Virksomhed og herom at afgive ærbødigst Indberetning.

Uagtet det vel tør forventes at en større Del af Fallentens Skyld vil blive dækket og endogsaa turde være Mulighed for at kun Reservefondet vil medgaa til Dækning, har man dog paa Grund af det ubestemmelige heraf og for ikke at blive udsat for mulig at begunstige enkelte Fordringshavere fremfor andre anset sig forpligtet til den foreløbige Standsning, særlig ogsaa i Betragtning af at der af Indskydernes Tilgodehavende er circa 145.000 Kr. der kun forrentes af Sparekassen med 3 Prct. men ville kunne uddrages med 8 Dages Varsel, medens Restbeløbet der forrentes med 4½ Prct. i Reglen kun vil kunne udbetales efter ½ Aars Varsel til en ordinair Termin. Af dette Beløb er der opsagt til Udbetaling førstkommende 11te December Termin 275.000 Kr.

Da en Opgivelse af Sparekassen til Concurs-Behandling vil medføre uregnelige sørgelige Følger, særlig under de nærværende trykkede økonomiske Forhold, vil det være Bestyrelsens Opgave at danne et Garantifond, for at tilveiebringe en saadan Sikkerhed for Underskudet at Ministeren vil godkjenne at Standsningen kan bortfalde. — I saa Henseende skal man her kun bemærke, at der allerede nu er garanteret et Beløb af 60.000 Kr.

Bestyrelsen for Sparekassen for Vordingborg og Omegn,
den 10. November 1885.

Schow. Lakjer. Friderichsen. J. Hammerich.

Ved den sidste Passus i ovennævnte Skrivelse sigtes til, at de 3 Medlemmer af Direktionen, Apotheker Schow, Pastor Lakjer og Forpagter Hammerich havde deponeret 60.000 Kr. i Værdipapirer i Nationalbanken, hvilken Sikkerhed af Indenrigsministeriet var forlangt stillet som Betingelse for, at der ikke foretoges yderligere Skridt mod Sparekassen i Medfør af Sparekasselovens § 8.

Allerede den 11. s. M. forelaa Indenrigsministeriets Resolution for, at det kunde meddele Tilladelse til Sparekassens Genaabning, hvorefter Direktionen sammenkaldte til et Møde, der fandt Sted den 21. s. M., og hvortil var mødt alle de, der underhaanden havde givet Tilsagn om at ville deltage i Skabelsen af et Garantifond, hvilket efter Forhandling med Sparekasseinspektøren maatte anses som yderligere fornødent udover det

allerede stillede Fond af 60.000 Kr. til Betyggelse for Sparekassens fremtidige Virksomhed. Paa Mødet gjorde Bestyrelsen rede for hele Stillingen og Udsigterne for Fremtiden. Bestyrelsens Medlemmer erklærede sig samtidig villige til at aftræde og henstillede til Garanterne at vælge en ny Bestyrelse samt Repræsentanter.

Efter at Bestyrelsen havde forladt Mødet, skred Garanterne efter Forslag af et dertil nedsat særligt Udvalg til Valg af 7 Medlemmer af den fremtidige Bestyrelse samt af 8 Repræsentanter med Ret til at supplere sig med 4.

Pastor Lakjer havde forinden meddelt, at han paa Grund af Svagelighed ikke ønskede at modtage Genvalg i Bestyrelsen. Af Korrespondance i Sparekassens Arkiv fremgaar, at Pastorens Afskedsbegæring ikke var ganske frivillig. Det hedder nemlig i et udateret Brev af November 1885 fra Pastor Lakjer til Direktionen: „Da min Afskedigelse som Meddirektør i Sparekassen er kommen saa pludselig og uden mindste Varsel, er det naturligt, at der er adskilligt, som jeg kunde ønske at ordne Vil Direktionen selv bekendtgøre min Entledigelse af Sparekassens Tjeneste eller skal jeg gøre det?“ hvortil Direktionen svarer (efter Mødet den 21. November):

„Om Forandring i Direktionens Sammensætning og Pastor Lakjers Fratrædelse er sket Bekendtgørelse i Avisen“.

Det synes saaledes, som om den øvrige Bestyrelse har villet lægge Hovedskylden for det passerede paa Pastor Lakjer og har anvendt Bestemmelsen i Vedtægterne om, at en Direktør var forpligtet til at fratræde, naar dette enstemmigt besluttedes af de andre Medlemmer af Direktionen. Hvor megen Rimelighed, der har været i dette, er det selvfølgelig vanskeligt saa lang Tid efter og uden nærmere Oplysninger at udtale sig om, men af Forhandlingsprotokollen fremgaar kun, at Pastoren havde været det stadige Forbindelsesled mellem Sparekassen og Vekselererfirmaet, men herud over intet som helst, som kan bebrejdes Pastoren.

Ved Bedømmelsen af det hele Forhold, herunder den blinde Tillid, der var udvist overfor Firmaet, maa man erindre, at Forbindelsen mellem dette og Sparekassen havde været omtrent lige fra Sparekassens Stiftelse, paa hvilket Tidspunkt og nogen Tid derefter der ikke eksisterede private Banker i Kjøbenhavn, og at Firmaet nød en saa overordentlig Anseelse

og Tillid, at Bladene selv efter Katastrofen paa Grund af Firmaets mangeaarige Tradition og Anseelse nævner dets Betydning før Katastrofen som overordentlig og endog sammenligner den Tillid, man da nærde til det, med den, man nærde til Nationalbanken. Det var da ogsaa et stort Antal Pengeinstitutter i Landet, der maatte dele Skæbne med Vordingborg Sparekasse, omend denne Institution sikkert hørte til de haardest ramte.

Forøvrigt rantes Landet i den følgende Tid af en Række Fallissements baade i Vekselererkredse og Handelskredse, og der opstod en Del Panik paa Børsen og blandt Landets Banker og Sparekasser. I Kjøbenhavn hævdedes der saaledes i de private Banker og i Sparekasser meget betydelige Beløb, af hvilke over 7 Millioner Kroner overførtes til Nationalbanken, paa hvilken der til Gengæld blev trukket ret stærkt fra anden Side.

Mens Pastor Lakjer altsaa blev Syndebuk i Anledning af Affæren, blev de øvrige Bestyrelsesmedlemmer alle genvalgt paany, idet ved det ovennævnte Møde Valgene til Bestyrelse og Repræsentantskab faldt saaledes ud:

Til Bestyrelse valgtes: Borgmester Friderichsen, Apotheker Schow, Forpagter Hammerich, Godsforvalter Baumann, Rosenfeldt, Købmand Ladhoff, Forpagter Petersen, Petersgaard, og Apotheker Gøtzsche, — men da sidstnævnte erklærede ikke at kunne modtage Valg, i hans Sted Godsejer Wassard (Søn af Sparekassens Stifter), Marienlyst, og til Repræsentanter valgtes: Lehnsbaron Reedtz-Thott til Gaunø, Hofjærgemester Oxholm til Rosenfeldt, Konsul Møller og Konsul Bruun, Vordingborg, Godsejer Malling, Vrangsgaarde (nu Stensbygaard), Bundtmager Meisner, Garver Knudsen og Branddirektør Falck, Vordingborg. Repræsentantskabet supplerede sig senere med Gaardejer P. Hansen, Sværborg, Gaardejer Rasmus Nielsen, Rødstofte, Sognefoged, Gaardejer P. Petersen og Gaardejer Jacob Mortensen, Stensby.

* * *

Ferdinand Rudolf Raimund Baumann var født den 18. Januar 1839 som Søn af Adjunkt, senere Sognepræst F. Baumann.

Efter at være bleven juridisk Kandidat 1864 blev han i 1865 Privatsekretær hos Overdirektøren for Gissfeldt Kloster, Lensgreve Danneskiold-Samsøe, og Materialforvalter ved Klosteret.

Ferdinand Rudolf Raimund Baumann.

Fritz Christen Thomsen Ladhoff.

I 1869 blev han By- og Birkefuldmægtig i Vordingborg, i 1872 Godsforvalter paa Rosenfeldt samt Underretssagfører, i 1876 Landvæsenskommissær. I Aaret 1888 blev han udnævnt til Klosterforvalter ved Gisselfeldt og Holmegaard og fungerede som saadan lige til sin Død i 1915.

Han var dekoreret med Dannebrogordenens Ridderkors.

* * *

Fritz Christen Thomsen Ladhoff drev i mange Aar en betydelig Manufakturhandel i Vordingborg, men deltog ikke meget i det offentlige Liv. Han var dog i 15 Aar kommunal Revisor.

For Eftertiden vil hans Navn i særlig Grad være knyttet til den store Fuglesamling, som efter hans Død blev overgivet til Byens Borgerskole, ligesom flere betydelige Legater bevarer hans Navn i Erindring for de kommende Generationer.

Han afgik ved Døden i Vordingborg den 24. Marts 1899.

* * *

Frederik August Petersen var født den 29. August 1842 paa en Fæstegaard under Gisselfeldt i Nielstrup.

Efter at have gaaet i Landsby-skole til sit 14. Aar og derefter været ude at tjene blev han Forvalter paa en Række forskellige Herregaarde. Den 1. April 1878 blev han Forpagter af Petersgaard, hvilken Forpagtning han fratraadte 1. April 1896 for derefter den 1. April 1899 at overtage Forpagtningen af Lindersvold, hvor han afgik ved Døden den 26. Februar 1909.

Forpagter Petersen var en meget

Frederik August Petersen.

Hans Mathias Wassard.

dygtig Landmand og paa mange Maader en Foregangsmand indenfor sin Stand, i hvilken han nød megen Anseelse, ligesom han var en ivrig Deltager i alt Landbofor- eningsarbejde.

Hans Sønner, der har antaget Navnet Rønholt, hører jo nu til Landets kendte Landmænd.

* * *

Hans Mathias Wassard var født den 18. December 1810 som Søn af Sparekassens Stifter, Godsejer Morten Munk Wassard.

Efter Faderens Død d. 24. Marts 1864 overtog han Godset Marien-

lyst, i hvis Drift han gik op med megen Iver og Interesse. Han var saaledes bl. a. en af vore Foregangsmænd med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelse af Kunstgødning i Landbruget.

Det gik ham meget nær, da Kallehave-Banen blev anlagt og ved sin Gennemskæring af Marienlyst Marker i høj Grad forringede den smukke Besiddelse.

Wassard afgik allerede ved Døden den 31. Marts 1896 efter i en Række Aar at have været syg af Sukkersyge.

* * *

I Garantikapital blev der indtegnet 328.000 Kr., herunder inkluderet de af de 3 Bestyrelsesmedlemmer allerede garanterede 60.000 Kr., og den 23. November 1885 aabnede Kassen paany for alle Ind- og Udbetalinger.

Da det for Vordingborg Bys senere Slægter maa synes at frembyde adskillig Interesse at se, hvem af Byens Borgere, der deltog i den nævnte Genrejsning af Sparekassen, anføres herved Garantidokumentet in extenso:

Stempel 449 Kr. 65 Øre.

I Anledning af det Tab, Sparekassen for Vordingborg og Omegn har lidt ved Vexellerer H. P. Hansen jun.s Fallit, forpligte herved Undertegnede os til -- enhver for det Beløb, som er opført nedenfor ved vort Navn -- som Garanter at indestaa for de nuværende eller fremtidige Indskyderes Tilgodehavende i den ommeldte Sparekasse.

Garantiforpligtelsen indtræder, naar det ved Sparekassens Likvidation eller Konkurs maatte vise sig, at Indskyderne ikke blive fyldestgjorte, og den indtræder da pro rata eller i Forhold til de af enhver af os tegnede Beløb.

Garantien er uopsigelig fra vor Side, indtil der viser sig Balance mellem Sparekassens Aktiver og Passiver, og kan derefter opsiges med 1 Aars Varsel.

Det bemærkes, at der af 3 af Medlemmerne af Bestyrelsen for Vordingborg og Omegns Sparekasse er deponeret i Nationalbanken Værdipapirer til Beløb: 60.000 Kr., som af Indenrigsministeriet er antaget som fornøden Sikkerhed i Henhold til Sparekasse-Lovens § 8.

Ved Nærværelse paa Vordingborg Raadhus den 21. November 1885:

F. Brun, Amtmand, Lindersvold.....	4.000.00
Worm, Proprietær, Henrikseje.....	5.000.00
P. Knudsen, Garver, Vordingborg.....	10.000.00
L. Busch, Partikulier, Vordingborg.....	2.000.00
J. Carlsen, Detailhandler, Vordingborg.....	2.000.00
E. M. Lage, Proprietær, Masnedø.....	3.000.00
C. Mouritzen, Bagermester, Vordingborg.....	2.000.00
C. Egede, Forpagter, Vordingborg.....	2.000.00
N. C. Hansen, Proprietær, Rødsbjerggaard.....	2.000.00

H. Hansen, Proprietær, Ellebrudgaard	2.000.00
E. Nobel, Fabrikant, Langebækgaard	4.000.00
H. A. J. Meisner, Bundtmager, Vordingborg	5.000.00
H. S. E. Hee, Købmand, Vordingborg	5.000.00
Emil Meisner, Købmand, Vordingborg	5.000.00
Herman Møller, Dampskibseksk., Vordingborg	2.000.00
J. P. Jørgensen, Proprietær, Masnedø	2.000.00
P. D. Hansen, Købmand, Vordingborg	2.000.00
Gøtzsche, Apotheker, Vordingborg	10.000.00
Eduard J. Hansen, Forpagter, Snerlingegaard	10.000.00
Falck, Sagfører, Vordingborg	5.000.00
Dorph, Sognepræst, Ø. Egesborg	5.000.00
Ferdinand Gres, Købmand, Vordingborg	2.000.00
Sophus Hjorth, Købmand, Vordingborg	5.000.00
J. L. Therkildsen, Skomager, Vordingborg	2.000.00
L. F. Gümoes, Købmand, Vordingborg	2.000.00
Victor Biørn, Købmand, Vordingborg	5.000.00
J. Fugl, Købmand, Vordingborg	5.000.00
Reedtz-Thott, Lensbaron, Gaunø	20.000.00
W. Bache, Købmand, Vordingborg	5.000.00
Oxholm, Hofjægermester, Rosenfeldt	15.000.00
Edward Møller, Konsul, Vordingborg	5.000.00
H. M. F. Theisen, Købmand, Nyraad	2.000.00
P. Malling, Godsejer, Vrangsgaarde	10.000.00
P. Ross, Førstelærer, Vordingborg	2.000.00
W. Wassard, Enkefrue, Bakkehus	10.000.00
Wassard, Godsejer, Marienlyst	10.000.00
Baumann, Godsforvalter, Rosenfeldt	5.000.00
Petersen, Forpagter, Petersgaard	5.000.00
F. Ladhoff, Købmand, Vordingborg	10.000.00
Petersen, Prokurator, Vordingborg	3.000.00
Thonning, Toldforvalter, Vordingborg	10.000.00
Stie T. Bruun, Købmand, Vordingborg	5.000.00
C. E. Lange, Sognepræst, Vordingborg	10.000.00
A. Krebs, Distriktslæge, Vordingborg	4.000.00
A. Ingerslev, Cand. theol., Skovvænge	5.000.00
A. M. Hammerich, Professorinde, Iselingen	10.000.00
C. Smith, Landinspektør, Vordingborg	2.000.00
Nicoline Berggreen, Enkefrue, Vordingborg, Enghus	2.000.00
R. Strøm, Højesteretssagfører, København	3.000.00
O. Hall, Sekretær, Ny Bakkegaard	5.000.00
H. Larsen, Høker, Vordingborg	2.000.00
C. St. Schow, fhv. Apotheker, Enghus	20.000.00
J. Hammerich, Forpagter, Iselingen	20.000.00

Den 25. s. M. holdt Direktion og Repræsentantskab Møde paa Raadhuset i Vordingborg sammen med Garanterne, hvor et af Direktionen ud

arbejdet Forslag til Ændring af Sparekassens Vedtægter af 11. April 1881 blev forhandlet og vedtaget med forskellige Ændringer, hvorefter det blev overdraget Direktionen at foranledige disse trykt, foretage Indberetning til Sparekasseinspektøren, sørge for Bekendtgørelse m. v.

Det vilde være for omstændeligt at gengive Sparekassens nu ændrede Vedtægter, saa meget desmere som de senere blev paany ændret, dog bør det bemærkes, at Vedtægterne indeholdt udtrykkelig Bestemmelse om, at Direktørerne valgtes af Repræsentantskabet ved nyt Valg hver 4de Aar, og at Direktionen var ulønnet indtil videre.

Derimod har det sin Interesse at se de Regler, der blev fastsat med Hensyn til Forretningsgangen, hvorfor den af Direktionen vedtagne Forretningsorden her gengives in extenso:

Direktionen vedtog at tilføre Forhandlingsbogen følgende Bestemmelser angaaende Forretningsgangen, Udlaan m. m. som gjældende indtil videre:

- 1) Den daglige Forretningsgang udføres af Directeurerne med Medhjælp af en Bogholder. Directeurerne fordele Forretningerne saaledes imellem sig, at den samme Directeur saavidt muligt udfører de samme Forretninger. I Reglen vil Apotheker Schow føre Kontra- og Forhandlingsbogen, Borgmester Friderichsen Memorialen, Forpagter Hammerich besørge Kasserer-Forretningerne med Bistand af Godseier Wassard og Kjøbmand Ladhoff. — Godsforvalter Baumann, Kjøbmand Ladhoff og Forpagter Petersen modtage Indbetaling fra Skyldnere og føre Afdrag og Rentebogen samt særligt Tilsyn med Gjældsbeviserne. Expeditionen ved Skranken skeer i Reglen enten ved den af Directeurerne, som fører Memorialen eller den der forestaar Kassererforretningerne. — Korrespondancen vedrørende Sparekassens almindelige Forretninger føres i Reglen af Borgmester Friderichsen eller Godsforvalter Baumann, dog vil Forpagter Hammerich sædvanligvis føre Korrespondancen vedkommende Kasserer-Forretningerne og Værdipapirer særlig med Landmandsbanken.

Et af Directionens retskyndige Medlemmer, Friderichsen eller Baumann, forelægger Begjæringer om Udlaan i faste Eiendomme til Directionens Bedømmelse. — Om Mandagen og samtlige Kontordage i Maanederne Januar, Juni, Juli og December skulle mindst 3 Directeurer være tilstede. — Om Torsdagen i den øvrige Tid er Nærværelsen af 2 Directeurer tilstrækkelig, saaledes som Fordelingen fastsætter.

Der føres fornøden Journal, Copibog og Forhandlingsbog, i hvilken indføres summarisk Oversigt over Dagens Forretninger og Directionens Forhandlinger, forsaavidt de have særlig Interesse, samt en særlig Bog over Begjæringer om Laan i faste Ejendomme med vedføiet Resolution. —

Bogholderen og den øvrige Medhjælp ved Kontorforretningerne antages og lønnes i Henhold til Vedtægten. Bogholderen fører de fornødne Hovedbøger med Register over Kreditorer, Debitorer og Kautionister, samt nøagtig

Fortegnelse over Sparekassens Værdipapirer. Han opgjør og afslutter Status, saavidt muligt efter hver Kontordag og afgiver til Directionen en Statusoversigt den 1ste Sparekassedag i hver Maaned. Han aflægger Aars-Regnskabet.

2) Sparekassens Midler anbringes i Henhold til Vedtægten. — Ved samtlige Udlaan betinges 5 pCt. aarlig Rente.

a. Udlaan mod Pant i fast Eiendom saavel i Kjøbstad som paa Land tilstaaes indtil Halvdelen af Eiendommens Værdi, dog undtagelsesvis under særlig gunstige Forhold indtil $\frac{3}{5}$ af Værdien. Forsikringssummen for Kjøbstadsbygninger, Hartkorn og Areal ved Landeiendomme ville væsentligst blive tagne i Betragtning ved Værdiansættelsen. — Aldeles undtagelsesvis tiistaaes Laan i Veirmøller, Fabrikker eller lignende og da i meget begrændset Maalestok og indenfor $\frac{1}{3}$ af Taxationssummen. — I Reglen berigtiges Laanene kun i Terminsmaanederne efter Udløbet af Terminen. Der maa indgives skriftlig Begjæring om Laanet, bilagt med Adkomst-document og Assurance-police, og naar det ansees fornødent med Pante-Attest, samt med Ager, Eng, Skov m. m. og vil der snarest derefter blive givet Laansøgeren Meddelelse om, hvorvidt Laanet vil kunne ventes. — Beslutning om Udlaan i fast Eiendom skal tages af Directionen paa en Mandag som Kontordag og mindst 3 Directeurer skulle have været tilstede og stemt for Laanet. Obligationen udfærdiges i Overensstemmelse med en af Directionen aftattet Concept. Laanene udbetales contant med Fradrag af 1 pCt. Provision, naar Obligationen er modtaget thinglæst uden præjudicerende Anmærkning.

b. Laan mod Caution dog mindst af 2 vederhæftige Selvskyldnere, kunne ventes berigtigede paa enhver Mandag som er Sparekassedag, med Undtagelse af Termins Maanederne fra den 11te og Maaneden ud, dog ikke udover den Størrelse som af Directionen forud er fastsat, og er det forbeholdt Directionen til enhver Tid at standse Udlaan.

Mindst 2 Directeurer skulle have været tilstede og vedtaget Laanene og Afgørelsen finde Sted ved Forhandling af de tilstedeværende Directeurer efter Kontortiden. De udbetales contant med 1 pCt. Provision og tilbagebetales senest i 5 Aar med en $\frac{1}{5}$ Del aarlig. — Gjældsbeviset affattes i Overensstemmelse med en vedtaget Concept.

c. Laan med specificeret Løsøre pant og med Thinglæsning af dette tilstaaes kun aldeles undtagelsesvis.

d. Laan i haandfaaet Pant berigtiges som anført under Litra b., forsaavidt Pantet er en Prioritets Obligation. Er det et Værdipapir, som noteres paa Børsen, vil Udlaan kunne skee paa enhver Sparekassedag og vil der paa gode solide Papirer kunne laanes indtil 75 pCt. Laanene skulle indgaaes paa Tilbagebetaling enten paa Anfordring eller til bestemt kortere Tid. Ligger denne indenfor den 15de i den nærmest paafølgende Terminsmaaned svares ingen Provision af Laanet, men i modsat Fald eller naar Laanet er stiftet paa Anfordring afdrages 1 pCt. ved Udbetalingen, hvilken ogsaa skal erlægges, saafremt Betalingsfristen overskrides; naar Tilbagebetaling skulde være senest inden den 1ste i Terminsmaaneden skal dette indføres i Gjældsbeviset.

3) Indtil videre ville Sparekassens Midler væsentligst være at anvende til Indkjøb af gode Værdipapirer. Bestemmelse om Indkjøb af disse skal altid tages

om Mandagen som Kontordag og om muligt efter foregaaende Berømmelse.
— Værdipapirerne deponeres i en Box i Landmandsbanken.

- 4) Naar en Pantedebeditor ønsker uden Opsigelse at tilbagebetale et Laan eller Dele af dette, vil det kunne skee, dog at der, saafremt Tilbagebetalingen andrager 1000 Kr. eller derover, betales 1 pCt. Provision.
- 5) Reiseudgifter og lignende i Sparekassens Anliggender godtgjøres Directionen af Sparekassen. I Reglen godtgjøres 6 Kr. i Dagpenge, med mindre Udgifterne have oversteget dette Beløb.
- 6) Sparekassen bærer Tabet ved Feiltælling.
- 7) Endelig vedtog man at indstille til Repræsentantskabet at forhøje Bogholderens Gage med 200 Kr. aarlig fra det nye Regnskabsaaars Begyndelse, naar han seer sig istand til ved hver Kontordags Slutning at opgjøre Kassens Status, saaledes som det ved Aarhus og flere Sparekasser skal finde Sted.
Efter Bemyndigelse vedføies her Conceptens Underskrifter.

Schow. Friderichsen. Hammerich. Baumann.
Wassard. Ladhoff. Petersen.

Ved Gennemlæsning af denne Forretningsorden maa man erkende, at den efter Tiderne er dygtigt udarbejdet og vel egnet til at danne Basis for Sparekassens Ledelse samt skabe Tillid til denne.

2 af Direktionens Medlemmer tog ved Underskriften følgende Reservation:

Forpagter Petersen og Godsforvalter Baumann maatte ved deres Underskrifter af ovenstaaende Forretningsvedtægt og i Henhold til de af dem ved Forhandlingerne om samme gjorte Bemærkninger tage det Forbehold, at der i Vedtægten savnedes Bestemmelser navnlig om:

- at der blandt Directionens Medlemmer vil være at udvælge en Formand, der repræsenterer Sparekassen og er ansvarlig for Forretningernes Ledelse og Forretningsordenens Overholdelse,
- at der offentlig til hver Termin skal udbydes det Beløb, der vil være at udlaane i fast Eiendom, for derigjennem at opnaa de bedste Prioriteter,
- at Begjæringer om disse Laan, for at komme i Betragtning, maa være indgivne inden en bestemt Termin — samt
- at Directeurerne ikke maa gjøre Forretninger med Sparekassen.

De formente derhos, at Forretningsvedtægten burde tilstilles Repræsentantskabet ikke alene til Efterretning, men tillige til Approbation, saavel af Hensyn til Sparekassevedtægtens Ordlyd, hvorefter Repræsentantskabet har den controlerende Myndighed og Directionen staaer dette til Ansvar, hvoraf følger, at Repræsentantskabet kan gjøre Fordring paa Forandringer i (Vedtægten) Forretnings Ordenen og saa meget mere paa at have en Stemme med ved Vedtagelsen af samme, som af Hensyn til den historiske Anledning til Indførelsen af et Repræsentantskab, hvis Hensigt netop var at styrke Sparekassens Stilling i Publikums Omdømme, medens dets Betydning, hvis det ikke faaer Indflydelse paa Forretningsordenen — hele Virksomhedens nervus — reduceres til saagodtsom

ingen og Repræsentantskabet, da Sparekassen i Forvejen er under Control af Sparekasse-Inspecteuren og Revisionen, ellers bliver til en dødfødt Institution, hvis Paakaldelse afvigte Efteraar var overflødig.

Ogsaa af Hensyn til et godt Samarbejde mellem Direktionen og Repræsentantskabet, hvis store Betydning og under de nuværende kritiske Forhold der ikke kan lægges for megen Vægt paa forment de, at det vilde være utilraadeligt ikke at forelægge det Forretningsordenen til Vedtagelse saameget mere, som Directionen, naar Forretningsordenen saaledes er vedtaget, vil have fuld Forretningsfrihed indenfor Forretningsordenens Ramme og under Repræsentantskabets Medansvar.

Ved en Gennemgang af Vedtægterne vil dog næppe mange være enige med de 2 Direktører i deres Reservation, for saa vidt angaar deres Opfattelse med Hensyn til Nødvendigheden af Repræsentantskabets Approbation, — det drejede sig dog kun om en Forretningsorden for Direktionen selv, der ifølge Vedtægterne havde „den ledende og udøvende Myndighed i alle Sparekassen vedrørende Anliggender“, ligesom den selv fordelte Forretningerne imellem sig og herom afgav en almindelig Meddelelse til Repræsentantskabet, — hvorimod deres subsidiære Henvisning til det gode Samarbejde med Repræsentantskabet vil kunne tiltrædes af alle.

Ved det første Møde i Repræsentantskabet blev Direktionens Forretningsorden forøvrigt fremlagt og af Repræsentantskabet „taget til Efterretning, foreløbig for 1 Aar“, hvoraf synes at fremgaa, at der ogsaa indenfor Repræsentantskabet har været nogen Uklarhed med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Repræsentantskabet havde eller burde have nogen Indflydelse paa Forretningsordenen.

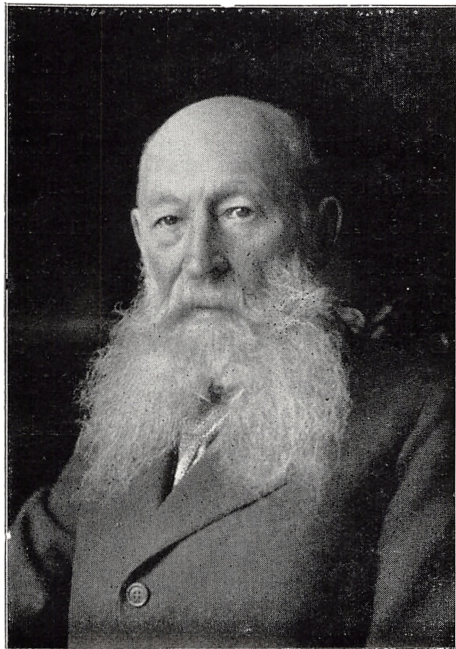
Den paagældende Protokolltilførsel syntes at være Udtryk for et Kompromis, men forøvrigt varede det ikke længe, før de dissenterende Direktører fik Medhold paa et enkelt og vigtigt Punkt, idet det allerede den 9. August 1886 vedtoges, at der indenfor Direktionen skulde vælges en Formand og en Viceformand, og hertil valgtes første Gang Forpagter Hammerich, der herefter fungerede som Formand til sin Død, og Godsforvalter Baumann, Rosenfeldt.

Hvad iøvrigt Samarbejdet mellem Direktion og Repræsentantskab angaar, vedtog Repræsentantskabet det følgende Aar at nedsætte et staaende Udvalg af Næstformanden og 2 Repræsentanter til at træde i Forbindelse

med Direktionen og sammen med denne at tage Bestemmelse i paatrængende Tilfælde, at gennemgaa Regnskabet sammen med Direktionen og tage Stilling til eventuelle Antegnelser og erklære sig derover, inden Diskussion fandt Sted. Saafremt disse Forhandlinger ikke gav Anledning til Sammenkaldelse af hele Repræsentantskabet, vilde Udvalget have at fremkomme med Redegørelse i det først forefaldende aarlige Repræsentantskabsmøde.

Udvalget bemyndigedes dernæst til at forhandle med Direktionen, saafremt der ønskedes Forandringer i Vedtægten eller Forretningsordenen, saaledes at nærmere Drøftelse heraf senere kunde foregaa i et fælles Møde mellem Repræsentantskab og Direktion.

I det ovenfor nævnte Møde, der forøvrigt afholdtes den 2. April 1886, konstituerede Repræsentantskabet sig og valgte Lensbaron O. T. Th. Reedtz-Thott til Gaunø til Formand og Hofjægmester Carl von Oxholm til Næstformand.

Lensbaron O. T. Th. Reedtz-Thott.

* *

Otto Tage Thor Baron Reedtz-Thott til Baroniet Gaunø var født den 13. Marts 1839 paa Gaunø og døde 1923.

Han blev Student 1858, cand. phil. 1859 og overtog Baroniet i 1862. Gaunø Birk hørte i en Del af hans Levetid under Vordingborg søndre Birk, men blev senere henlagt under Tybjerg Herred.

I de Aar, hvor Baroniets Hovedbesiddelse laa i Vordingborg søndre Birk, har Lensbaronen sikkert følt sig mest knyttet til den sydlige Del af Sjælland, hvor han gentagne Gange var opstillet som Folketingskandidat, dog uden nogen Sinde at opnaa Valg, hvorimod han fra 1886—1910 var Landstingsmand. Lensbaronen var 1892—94 Udenrigsminister i Ministeriet Estrup

og derefter Konseilspræsident fra 1894—1897. I en meget lang Aarrække var han Forstander for Herlufsholm Skole og Gods og Formand i Bestyrelsen for en Række af vore største og mest ansete Selskaber.

Han var dekoreret med Dannebrogordenens Storkors i Diamanter og Dannebrogsmændenes Hæderstegn samt Kammerherre og Gehejmekonferensraad.

* * *

Uanset at man — som det fremgaar af det foran anførte — havde arbejdet med megen Energi paa Sparekassens Genrejsning, at betydelige Garantisummer var stillet til Raadighed, og at den Kreds af Mænd, der nu sluttede op om Sparekassen, i alle Kredse i Sydsjælland nød stor Tillid og Anseelse, var der — maaske ogsaa paa Grund af de andre Sammenbrud og de Pengevanskeligheder, der prægede dette Aar — stadig en Del Uro blandt Sparerne, hvilket gav sig Udslag i, at der blev hævet betydelige Beløb af Sparekassens Indskud, og ved Udgangen af Regnskabsaaret 1885—86 var der udtaget saa betydelige Beløb af Sparekassen, at den samlede Direktion med Vemod, men med Rette kunde skrive følgende Bemærkning i Direktionsprotokollen: „Finis med dette ulykkelige Regnskabsaar“.

I et Repræsentantskabsmøde den 19. April 1887 forelaa Meddelelse fra Direktionen om, at Borgmester Friderichsen var udtraadt af Direktionen, og i samme Møde dels en Meddelelse fra Forpagter Petersen, Petersgaard, om, at han ønskede at udtræde af Direktionen, dels en senere Meddelelse om, at han eventuelt kunde ønske at fortsætte.

I Stedet for Borgmester Friderichsen valgtes Branddirektør, Sagfører Falck til Medlem af Direktionen, mens man anmodede Forpagter Petersen om at fortsætte, hvilken Anmodning blev imødekommet af Forpagteren.

* * *

Jens Julius Falck var født den 6. Juli 1823 i København.*)

Efter at være bleven eksaminatus juris i 1841, blev han By- og Birkefuldmægtig i Vordingborg i 1845. I 1873 modtog han Beskikkelse som Sagfører og var derefter i en meget lang Aarrække Kæmner og Branddirektør for Vordingborg Købstad.

*) Billede af Branddirektør Falck har ikke kunnet fremskaffes.

Først i sin høje Alderdom tog han sin Afsked som Branddirektør og rejste til København, hvor han afgik ved Døden i 1915.

* * *

Undersøgelsen mod Vekselerer Hansen var under alt dette gaaet sin Gang, og det var under denne bleven oplyst, at Vekselereren ulovligt havde disponeret over de hos ham beroende, Sparekassen tilhørende, men noterede Papirer, navnlig ved Depønering hos sine Kreditorer for egen Regning. Vekselereren fastholdt under Forhørene, at han havde ment sig berettiget til at disponere over Papirerne, idet disse var ham overladt til Benyttelse paa bedste Maade, mens Sparekassen selvfølgelig holdt paa, at disse Papirer efter Aftale skulde have været holdt afsondret som et regulært Depot, og Rigtigheden af Sparekassens Paastand støttedes ved forskellige Protokollater i Direktionsprotokollen, hvor det bl. a. siges, at de paagældende Papirer „ikke er ham (Hansen) personlig vedkommende“.

En Fejl er det naturligvis, at Papirerne ikke har været noterede som tilhørende Sparekassen.

Fra Vekselerer Hansens nærstaaende Venner udfoldedes der ivrige Bestræbelser for at faa Sparekassen til at frafalde Tiltale mod ham, saaledes fra Overretsprokurator Rode og særlig fra den senere saa bekendte Grosrerer Holger Petersen, Kjøbenhavn, men Sparekassen fastholdt Begæringen om Tiltale.

For Sparekassen endte Sagen med, at den tabte sit Reservefond og yderligere en ret betydelig Sum.

Garanterne vedblev i en Række Aar at hæfte for Sparekassen, hvilket sikkert havde sin store Betydning, da Sparekassen, som det senere vil blive fremstillet, i Aarene omkring Aarhundredeskiftet kom ud for nye Vanskeligheder.

Den Hansenske Affære kunde imidlertid ikke undgaa at efterlade sig følelige Spor, selv om der fra Styrelsens Side var gjort nok saa meget for at berolige Publikum, navnlig selvfølgelig, fordi Sparekassens endelige Tab ikke var fastslaaet eller kunde fastslaaes.

Paa den anden Side indtraadte nu Begivenheder, hvis Følger for Sparekassen, selv om de blev dobbeltsidige, havde sin store Betydning for den.

Aaret 1886 og de følgende Aar bragte nemlig en stor Pengerigelighed. Denne Pengerigelighed begyndte i Udlandet, hvorfra store Kapitaler paa gode Vilkaar blev tilbudt til Udlaan her i Landet, hvad der havde til Følge, at Staten skred til Konvertering af en stor Del af Statsgælden fra 4 pCt. til $3\frac{1}{2}$ pCt. (jvf. Loven af 12. November 1886), saaledes at de Obligationsejere, der ikke vilde gaa med til Konverteringen til $3\frac{1}{2}$ pCt., kunde forlange deres Obligationer indfriet.

Alle Sparekasser blev nu bestormet af Folk, der havde forlangt deres Statsobligationer udbetalt, og som vilde have Pengene anbragt til $4\frac{1}{2}$ pCt. eller ialtfald samme Rente, som de havde faaet af Staten, og dette førte til, at Sparekasserne først maatte nægte at modtage Indskud af større Beløb og derefter nedsætte Renten, idet det var umuligt at anbringe Pengene i Udlaan, fordi Laantagerne paa Grund af de samtidig daarlige Tider vægrede sig ved at betale den forlangte Udlaansrente. Navnlig Landbrugerne, hvis Produkter i disse Aar kun opnaaede meget lave Priser, stillede stadig Krav om Lettelse i Udlaansrenten og var utilbøjelige til at give den forlangte Rente, og mange indfrieede deres Laan til Sparekasserne, der paa den anden Side, idet nu ogsaa Kreditforeningerne tog fat paa Konvertering af deres Obligationer fra $4\frac{1}{2}$ til 4 pCt., blev forhindret i at anbringe Pengene fordelagtigt, naar de ikke kunde anbringes som Udlaan.

Under normale Forhold vilde Sparekassen for Vordingborg og Omegn formentlig have kunnet nyde godt af denne Pengerigelighed, nu medvirkede den kun til, at den Afgang i Indskudskapitalen, der fandt Sted, blev mindre følelig, end den ellers var bleven. Afgangen blev imidlertid trods alt meget alvorlig.

Ved at fastholde sin Rente kunde Sparekassen muligvis have bevaret sin Indskudskapital, men af de ovenfor nævnte Grunde maatte den følge Trop med de andre Sparekasser og nedsætte Renten fra $4\frac{1}{2}$ pCt. til 4 pCt. for langvarige Indskud, og Indskudskapitalen, som i andre Sparekasser steg stærkt i disse Aar, gik nu langsomt tilbage, i Regnskabsaaret 1885—86 med ca. 300.000 Kr., i 1886—87 med yderligere ca. $\frac{1}{2}$ Million, i 1887—88 med ca. 200.000 Kr., og i 1889 med endnu yderligere ca. 200.000 Kr., saaledes at Indskudskapitalen paa 4 Aar var gaaet tilbage fra godt 4 Millioner til ca. 2.880.000 Kr.

Paa den anden Side virkede den tilstedeværende Pengerigelighed til Fordel for Sparekassen, for saa vidt der blev indfriet en Række Laan eller indbetalt ekstraordinære Afdrag paa saadanne, hvorved Kassen i nogen Maade kunde imødegaa Afgangen i Indskudskapitalen.

Sparekassens Afvikling af de ved Vekselerer Hansens Bedragerier fremkomne Tab fremmedes i disse Aar langsomt, idet der dels indgik Dividende fra Boet, dels af Aarenes Overskud foretoges Nedskrivning af det lidte Tab.

Saa vel Direktionen som Repræsentantskabet havde givet Afkald paa Lønninger, og af Regnskaberne ses, at Sparekassen i disse Aar har været meget billigt administreret.

Endnu i Regnskabet for 1887—88 blev Tabet ved H. P. Hansen udover Reservefondet opført til 101.814 Kr., og i Aaret 1888—89 til 86.064 Kr.

Som tidligere nævnt havde Sparekassen i en Del Aar ligget med en ret stor Beholdning af fremmede Obligationer, særlig svenske og russiske, hvoraf ganske vist et stort Beløb var gaaet tabt ved H. P. Hansen-Affairen. I Aaret 1887—88 var Fondsbeholdningen bleven stærkt styrket ved Indkøb af nye Papirer, herunder yderligere en Del russiske Papirer, og disse steg saaledes i Kurs, at der i Regnskabsaaret 1888—89 kunde oprettes et Kursreguleringsfond paa 43.000 Kr.

Det følgende Regnskabsaar blev nu en stor Del af de paagældende russiske og andre Papirer realiserede; Kursreguleringsfondet og en Del af Aarets Overskud blev anvendt til Udligning af Mellemværendet med Vekselerer Hansen, hvilket endnu androg ca. 86.000 Kr., efter at Sparekassen havde modtaget en Restdividende paa ca. 47.000 Kr., og denne pinlige Konto var hermed bragt ud af Verden.

Ved Direktionens — og man kan vel rolig hævde særlig ved dens Formands energiske, uselviske og kloge Ledelse af Sparekassen — havde Sparekassen nu gennemgaaet den voldsomme Krise, uden at nogen af Indskyderne havde lidt det mindste Tab.

Sparekassen fejrede Begivenheden ved en større Festmiddag paa Hotel „Valdemar“, hvortil Direktionen havde indbudt samtlige endnu levende Garanter. Det havde oprindelig været Meningen at afholde Festen lige efter det paagældende Regnskabsaars Udløb, og Invitationerne var derfor udgaaet

allerede i Marts Maaned 1890, men en heftig Skarlagensfebepidemi med talrige Dødsfald forhindrede Festen, som derfor først blev afholdt den 30. November. Foruden Garanterne var indbudt forskellige, der stod Sparekassen nær.

Ifølge Bladene bød Direktionens Formand, Forpagter Hammerich, Velkommen, og Repræsentantskabets Formand, Lensbaron Reedtz-Thott, talte for Direktionen, Hammerich for Garanterne og Apotheker Schow for den indbudte Sparekasseinspektør Faber, som tilsidst talte for Sparekassens Fremtid, hvorefter Talerne fulgte „Slag i Slag“. „Der herskede under hele Festen en fornøjelig Stemning og først sent skiltes Deltagerne i denne vellykkede Sammenkomst“.

Af Sparekassens Regnskab fremgaar, at den afholdte Fest havde kostet Sparekassen 553 Kr. 50 Øre, men man fik jo den Gang adskilligt mere for Pengene end nu.

Samtidig med Realisationen af de nævnte udenlandske Papirer indkøbtes der danske Papirer i deres Sted, og Forholdet mellem danske og udenlandske Papirer blev det omvendte, idet der nu forefandtes en Beholdning af danske Papirer dobbelt saa stor som de udenlandske. Samme Aar kunde Sparekassen paany møde med et Reservefond, idet der henlagdes henved 11.000 Kr. til et saadant, og denne Omstændighed i Forening med den Kendsgerning, at Sparekassen nu var bleven Affairen H. P. Hansen kvit, syntes at have bragt Tilliden til Sparekassen tilbage, for Indskudskapitalen begyndte at vokse igen, saaledes at den efter Regnskabsaaret 1890—91 paany kom op over 3 Millioner Kroner.

De ovennævnte Aar fra 1885—86 til 1890—91 havde været vanskelige for Sparekassen at komme igennem.

Der ses ikke af Forhandlingsprotokollen noget om, at der blev truffet ekstraordinære Foranstaltninger til at komme igennem Krisen. Udlaansvirksomheden maatte ganske vist staa helt stille, og der maatte af og til optages større Laan, saaledes i 1886 et Laan paa 150.000 Kr. i Landmandsbanken, ligesom der i dette Aar blev foretaget Realisation af Fondsbeholdningerne.

Men de forfaldne Udlaan og Afdrag synes at have dækket Afgangen i Indskudskapitalen, og som ovenfor nævnt, benyttede en Mængde Debi-

torer sig af Pengerigeligheden til at indfri deres Laan eller afdrog ekstraordinært paa dem. Af Korrespondance i Sparekassens Arkiv fremgaar da ogsaa, at der ikke har fundet nogen Opsigelse Sted af Prioriteter, idet Direktionen i et Brev meddeler, at den nødig gaar med hertil, „hvilket aldrig før er sket i Vordingborg Sparekasse“. Det kunde maaske her være paa sin Plads at tilføje, at dette ejheller er sket senere (hvorved dog maa bortses fra saadanne Tilfælde, hvor der har foreligget særlige Forhold for enkelte Debitorer, som har nødsaget Sparekassen til at opsigte enkelte Laan).

Styrelsen maa formentlig have indset, at det ikke var nok, at Sparekassens økonomiske Basis nu paany var kommen i Orden, men at der ogsaa tiltrængtes en vis yderligere Sikkerhed i Midlernes Anbringelse under Sparekassens Varetægt.

Repræsentantskabet havde allerede i 1886 rettet Kritik over for Direktionen i Anledning af de Skabe m. m., i hvilke Bøger og Dokumenter opbevaredes, og under Hensyn til, „at der baade paa 1ste Sal og i Lokalerne ved Kontorerne færdedes med Ild og Lys“, henstillet, at der blev indrettet hvælvede, brandfri Rum til Opbevaring af Bøger m. m.

Hvornaar dette Arbejde er udført, fremgaar ikke af Protokoller eller paa anden Maade, men i Regnskabsaaret 1889—90 er der afholdt Udgifter til 2.500 Kr. paa Ejendommen, hvilket med de dengang gældende Priser synes at stemme med Udgifterne til de krævede Foranstaltninger.

Den samtidig med Sparekassens Rekonstruktion indførte Ordning, hvorefter Direktionen skulde bestaa af 7 Medlemmer, viste sig ret hurtigt upraktisk, idet det selvfølgelig var et altfor stort Medlemsantal for en Direktion i en saa lille Sparekasse.

Allerede i 1887 var det derfor af Direktionen enstemmigt indstillet til Repræsentantskabet, at man ved eventuel Afgang af en eller flere Direktører skulde indskrænke Antallet af Direktører, saaledes at Direktionens Medlemsantal nedsattes fra 7 til 5.

I et Møde den 4. Januar 1888 vedtog Repræsentantskabet at slutte sig til Direktionens Indstilling og forandre Sparekassens Vedtægter paa dette Punkt.

Det synes, som om Købmand Ladhoff kort Tid efter er udtraadt af

Direktionen; Sparekassens Forhandlingsprotokol indeholder ganske vist intet herom, og ej heller findes denne Formodning bekræftet igennem Oplysninger fra Arkivet, men af Mødeprotokollen fremgaar, at Ladhoff ikke er mødt i Sparekassen som Direktør for samme siden 13. Februar 1888, og han er ikke nævnt som Medlem af Direktionen ved den første Anmeldelse til Firmaregistret efter den nye Fimalov af 1889.

I Aaret 1887 havde Kammerraad Thonning taget sin Afsked som Revisor, og der var af Direktionen bleven ham overrakt en „Sølvgenstand til ca. 200 Kr.“ som Tak for hans udmærkede Arbejde i Sparekassens Tjeneste.

I hans Sted var Postmester Krarup valgt til Revisor.

I Aaret 1890 var Sparekassens Stilling — som tidligere nævnt — bleven saa gunstig, at man paa ny havde faaet samlet et Reservefond, og i et Repræsentantskabsmøde blev det derfor som et Tegn paa, at Sparekassen nu betragtede sig som solvent, vedtaget at frigive den af Direktionsmedlemmerne Hammerich og Schow stillede reelle Sikkerhed og nøjes med en personlig Kautionsforpligtelse fra disse ligesom fra de øvrige Garanter.

Man vedtog endvidere at indkalde Garanterne til et Møde for at sætte dem ind i Sparekassens hele Forhold, og ved det paagældende Møde, der blev afholdt den 21. November 1890, blev der foretaget en delvis Frigivelse af Garantikapitalen, idet man vedtog, at afdøde Garanters Dødsboer kunde fritages for Garantiforpligtelsen.

I det samme Møde drøftedes mellem Direktionen og Repræsentantskabet Betimeligheden af en Rentenedsættelse, og Direktionen bemyndigedes til at foretage en saadan, naar den fandt det rigtigst, ligesom der gaves Direktionen fri Raadighed med Hensyn til fremtidige Forandringer paa dette Punkt.

I Slutningen af Regnskabsaaret 1890—91 begærede Branddirektør Falck sig fritaget for Hvervet som Medlem af Direktionen med Regnskabsaarets Udgang, da hans Forretninger ikke levnede ham Tid, og hans Stilling som Kommunens Oppebørselsbetjent efter hans Skøn ikke var forenelig med hans hidtidige Stilling i Sparekassen.

I Falcks Sted valgtes fhv. Apotheker, Direktør P. Gøtzsche til Medlem af Direktionen fra 1. April 1891 at regne.

* * *

Peter Johansen de Neergaard Gøtzsche var født den 17. November 1842 i Fensmark som Søn af Sognepræst E. Gøtzsche og tilhørte saaledes den kendte Præsteslægt, som har forsynet Landet med en Række meget fremtrædende Teologer.

Efter i nogle Aar at have studeret Polyteknik blev han Artilleriofficer, i hvilken Egenskab han uden at komme med i selve Krigen uddannede Rekrutter i Krigsaaret 1864, blev derefter i 1869 pharmaceutisk Kandidat for i Aaret 1870 at overtage Vordingborg Apotek efter Apoteker Schow. Apoteket solgte han i 1895 og drev derefter en omfattende og meget anerkendt Vinforretning.

Peter Johansen de Neergaard Gøtzsche.

Han deltog med Energi og Interesse i det offentlige Liv, var saaledes i over 25 Aar Medlem af Byraadet og fra 1898—1925 Medlem af Kallehave-Banens Direktion og dennes Formand.

Han var dekoreret med Ridderkorset og Dannebrogsmændenes Hæderstegn. Han afgik ved Døden den 11. Juli 1927 i Vordingborg.

* * *

Begyndelsen af 90erne havde været ret rolige Aar for Sparekassen, hvis Indskudskapital i disse Aar steg langsomt. I Aaret 1890 fik den sin første Konkurrent i Byen, idet Banken for Vordingborg og Omegn stiftedes dette Aar. Der bortses dog fra den Filial af Bondestandens Sparekasse, som allerede i adskillige Aar havde været i Byen.

I Aaret 1892 vedtog man en Rentenedsættelse fra 4 pCt. til $3\frac{3}{5}$ pCt., efter at først Forslag om en saadan fra Direktionen, uanset den denne tidligere givne Bemyndigelse, var forelagt Repræsentantskabet. Rentenedsættelsen traadte i Kraft fra Juni Termin 1892.

I Aaret 1894 afgik Apoteker Schow ved Døden. Hans Minde hædredes af den fungerende Formand, Kammerherre Oxholm, med en varm Anerkendelse af hans Virksomhed og Betydning i Sparekassen, i hvilken han havde været Direktør i ca. 40 Aar. Indenfor Direktionen vedtog man ikke at besætte den ledige Plads, idet man ønskede Direktionsmedlemmernes Antal nedbragt til 4, hvilket Forslag blev tiltraadt af Repræsentantskabet, hvorefter Sparekassens Vedtægter ændredes i Overensstemmelse hermed.

Da Sparekassens Indskudskapital i Regnskabsaaret 1893—94 gik ca. 300.000 Kr. tilbage, hvilket formentlig i høj Grad skyldtes Konkurrencen fra den nystartede Bank, hvis Indskudskapital i disse Aar steg meget stærkt, vedtoges det paany at forhøje Renten til 4 pCt., og i de følgende Aar steg Indskudskapitalen derefter igen. Samtidig voksede saavel Reservefond som Kursreguleringsfond.

Nogle af Sparekassens Repræsentanter, nemlig Konsul Stie T. Bruun og Garvermester P. Knudsen, havde valgt den Dobbeltstilling baade at bevare deres Stilling som Repræsentanter i Sparekassen og modtage Stilling som Direktører i den nye Bank, hvilket senere — ved et samlet Møde mellem Direktion og Repræsentantskab den 28. April 1894 — foranledigede en enstemmig Vedtagelse, hvorefter saadanne Medlemmer af Repræsentantskabet, der tillige var Direktører i andre Pengeinstitutter, ikke fremtidig kunde deltage i Eftersyn af Sparekassens Beholdninger af Aktiver eller Passiver.

Den 17. Oktober 1894 forelaa der Ansøgning fra Sparekassens mangeaarige Bogholder, Justitsraad Lund, om Afsked fra sin Stilling i Sparekassen. Ansøgningen bevilgedes, og der tillagdes Lund en aarlig Pension af 2.000 Kroner.

Hans Efterfølger blev Sagfører Johan Strange, der i en Række Aar havde bistaet Sparekassen i Arbejdet under Terminerne. Strange ansattes med en Lønning af 2.000 Kr. aarlig fra 1. Oktober 1894.

Da Sparekassen havde opsamlet sig et Reservefond paa godt 45.000 Kr.

fremkom der Forslag om, at Direktionen, der nu i ca. 10 Aar havde arbejdet energisk for Sparekassens Opkomst uden mindste Vederlag, skulde have Vederlag for deres fremtidige Arbejde.

Forslaget, der i Formandens Fraværelse fremsattes af Repræsentantskabets Næstformand, Kammerherre Oxholm, gik ud paa, at Direktionen skulde oppebære 4 pCt. af Reservefondet som Tantième, og vedtoges enstemmigt i et Repræsentantskabsmøde den 16. Juli 1895.

I samme Møde forelaa Anmodning fra Godsejer Wassard om af Helbredshensyn at blive fritaget for Hvervet som Medlem af Direktionen, og i hans Sted valgtes Borgmester, Byfoged og Birkedommer Kampmann til Medlem af Direktionen fra 1. September 1895.

* * *

Niels Øllgaard Kampmann var født den 8. August 1843 i Birkedommergaarden i Hammel som Søn af Etatsraad, Herredsfoged Hack Kampmann og Hustru Christiane Elisabeth Willemoes.

Han blev juridisk Kandidat i 1868 og var derefter Herredsfuldægtig, indtil han i 1879 efter sin Faders Død fik Konstitution i dennes Embede. I Aaret 1882 blev han Borgmester og Byfoged i Hjørring, i 1894 udnævntes han efter Friderichsen til Borgmester, Byfoged og Birkedommer i Vordingborg Købstad og søndre Birk, hvorfra han i Aaret 1904 søgte til Roskilde, hvor han var Herredsfoged i Lejre Herred og Birkedommer i Ledreborg Birk.

Kampmann var en meget dygtig og anset Dommer, der bl. a. i en Aarrække var Formand for Foreningen af Underdommere. Han havde megen Interesse for Byraadsvirksomheden og for sociale Opgaver og gjorde et betydeligt Arbejde for at komme Vagabonduvæsenet til Livs, i Vording-

Niels Øllgaard Kampmann.

borg bl. a. ved at oprette et Svendehjem for disse, hvor de kunde erholde Nattelogi og Kost mod at udføre mindre Arbejder.

Kampmann var dekoreret med Dannebrogordenens Ridderkors og Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Han døde i Februar 1914 i Roskilde.

*

*

*

Carl Arthur George O'Neill von Oxholm.

Aarene 1894—95 og 1895—96 bragte en mægtig Stigning i Indskudskapitalen. De derved indgaaede Kapitaler blev, som det fremgaar af Regnskabet for disse Aar, anbragt i Kreditforeningsobligationer, mens Sparekassen — eller maaske snarere Laantagerne — saavel dette Aar som de efterfølgende Aar ses at have forholdt sig ret passivt over for Ullaansvirksomheden, der i disse Aar nærmest er stillestaaende. Den mægtige Stigning skyldtes sikkert de i Aarene 1894 og 1895 paany stedfundne Konverteringer af Statsobligationer og Kreditforeningsobligationer fra henholdsvis 3½ pCt. til 3 pCt. og fra 4 pCt. til 3½ pCt.,

og hele Tilstanden paa Pengemarkedet mindede i høj Grad om Stillingen under de tilsvarende Forhold i 80erne.

De efterfølgende Aar forløb derimod ualmindelig træge for Indskudskapitalens Vedkommende, idet denne nærmest stod stille.

I Repræsentantskabsmøde den 1. Oktober 1897 meddelte Lensbaron Reedtz-Thott, at han ønskede at udtræde af Repræsentantskabet, og i hans Sted valgtes nu Kammerherre C. Oxholm til Formand for dette.

*

*

*

Carl Arthur George O'Neill von Oxholm var født den 16. September 1843 som Søn af Generalmajor O'Neill von Oxholm.

Efter at være bleven cand. phil. i Aaret 1866 lærte han Landvæsen og fik ved Faderens Død i 1871 den administrative Ledelse af Godset for derefter i 1882 efter Moderens Død at overtage dette som Ejer.

Kammerherre Oxholm var i Aarene 1886—1904 Formand for Kastrup Sogneraad, fra 1893—1904 Formand for Præstø Amts Husflidsforening, var desuden bl. a. Medlem af Nationalbankens Repræsentantskab, af Bestyrelsesraadet for det kgl. danske Landhusholdningsselskab, Næstformand i Præstø Amts Landboforening og Medlem af Bestyrelsen for Overkammerherre Oxholms Fond.

Kammerherre Oxholm, der var vidt kendt for sine historiske Studier og sin historiske Viden, interesserede sig meget for sin Egn, for hvilken han var en stor Støtte.

Oxholm var Kammerherre og Hofjægermester og dekoreret med Dannebrogssordenens Kommandørkors og Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Han afgang ved Døden den 29. Marts 1914 paa Rosenfeldt.

* * *

Der havde i de forløbne Aar fundet Afgang Sted i Repræsentantskabet, uden at der altid var valgt nye Medlemmer i de afgaaedes Sted, og man vedtog nu i samme Møde at supplere de afgaaede, saaledes at Repræsentantskabet paany kom op til sin oprindelige Størrelse, 12 Medlemmer.

Det paagældende Supplementsvalg til Repræsentantskabet gav senere Anledning til en lille Demonstration fra en af dettes Medlemmer, nemlig Godsejer Malling til Wrangsgaarde, der hævdede, at det skete Valg var ulovligt og burde have været foretaget af Garanterne.

Godsejer Mallings Standpunkt var absolut rigtigt, idet Bestemmelserne herom i Vedtægterne lød paa, at der hver 5te Aar af de Personer, der havde undertegnet eller hæftede for den under 21. November 1885 stillede Garanli for Sparekassens fortsatte Virksomhed, skulde foretages nyt Valg af Repræsentanter efter særlige i Vedtægterne fastsatte Regler.

Disse Regler var ikke overholdt, og Repræsentantskabets Formand maatte indrømme dette, men foreslog nu en Ændring i Vedtægterne, hvorefter Repræsentanterne skulde supplere sig selv ved Afgang, og dette Forslag blev vedtaget.

En samtidig Protest fra Godsejer Malling, hvorefter Indbydelsen til Mødet burde have været ledsaget af en Dagsorden, toges til Efterretning af Repræsentantskabet.

I samme Møde meddelte Forpagter Petersen, at han ønskede at træde som Medlem af Direktionen, og i hans Sted valgtes fra 1. April 1898 Medlem af Repræsentantskabet Herman Møller.

Herman Ree Møller.

Aaret 1897—98 indledede nu nogle Aar, hvor Sparekassen paa Grund af stadige Kursfald paany kom i en meget vanskelig Stilling, og det maa formentlig skyldes den Omstændighed, at Sparekassen beholdt sine Garanter, og den Tillid, man nærrede til dens Ledelse, at Sparekassen uden alt for store Krigsomkostninger kom gennem disse Aar.

I Regnskabsaaret 1897—98 maatte Sparekassen paa Grund af Kurstab

nedskrive sit Kursreguleringsfond fra 12.668 Kr. til 8.789 Kr. Det følgende Aar var Kurstabet godt 37.000 Kr., Kursreguleringsfondet forsvandt, og Reservefondet maatte nedskrives med ca. 20.000 Kr.

Aaret 1899—1900 blev endnu værre. Kurstabet blev dette Aar ca. 50.000 Kr., Reservefondet gik ned til godt 2.000 Kr., og det følgende Aar, der bragte et Kurstab paa over 38.000 Kr., satte Kronen paa Værket, saaledes at ikke alene den sidste Rest af Reservefondet forsvandt, men Sparekassens Regnskab udviste herudover et Tab paa ca. 25.000 Kr.

Da Aaret 1900—1901 tillige var et Kriseaar for hele Landet, kunde en betydelig Nedgang i Indskudskapitalen ikke undgaas, tilmed da Konkurrencen fra Banken, hvis Indskudskapital nu var vokset til 1 Million Kroner, blev mere og mere følelig og særlig under de givne Forhold maatte give Anledning til Overførsler. Disse var formentlig endda blevet større, hvis Sparekassen ikke endnu havde haft sin betydelige Garantikapital. Men Indskudskapitalen var paany gaaet væsentligt tilbage, og Sparekassen stod igen hæmmet i sin Udvikling og uden Reservefond.

Men med fornyet Energi tog Direktionen under Forpagter Hammerichs faste Ledelse sin Opgave op. For at bringe Indskudskapitalen op foreslog man Repræsentantskabet at forhøje Indlaansrenten til $4\frac{1}{2}$ pCt., men Bestemmelse herom blev i et Fællesmøde udskudt til Afgørelse i Møde det følgende Aar, hvor det imidlertid ikke ses at være fremsat paany. Derimod vedtog man at holde Sparekassen aaben foruden de allerede fastsatte Tider hver Lørdag Kl. 2—3 Eftermiddag.

Øjensynlig noget paavirket af Kassens Underskud gik Indskudskapitalen de følgende Aar dog langsomt tilbage, ialt med et Beløb af ca. 150.000 Kr.

Kurserne for Kassens Obligationsbeholdning var inidlertid faldet saa stærkt, at en Reaktion nødvendigvis maatte indtræde, og i Regnskabsaaret 1901—02 indvandedes en saadan Kursgevinst, at Sparekassen kunde møde med et nyt Reservefond af henimod 16.000 Kr.; Sparekassen havde dermed paany overvundet en vanskelig Situation, og i de følgende Aar steg Indskudskapitalen og Reservefondet igen.

I Slutningen af Aaret 1901 afgik Sparekassens tidligere Bogholder, Justitsraad Lund, ved Døden, og der tilstodes hans Enke en mindre Pension for hendes Levetid.

Dette Dødsfald gav Anledning til, at man indenfor Sparekassens Ledelse tog Spørgsmaalet op om en Pensionering af Sparekassens Personale ved Indtrædelsen i en Pensioneringsforening for offentlige Kassers Funktionærer, men Spørgsmaalet blev udsat til nærmere Undersøgelse; denne har formodentlig ikke bragt tilfredsstillende Resultat, og Sagen har øjensynlig ikke senere været taget op.

Sigfried Nicolau Egede Sporsén.

Samme Aar afgik Repræsentanterne Købmand Ladhoff, der i nogle Aar havde været Medlem af Direktionen, men senere var valgt ind i Repræsentantskabet, og Gaardejer Jacob Jensen ved Døden. I deres Sted indvalgte Købmand Lars Petersen og Gaardejer Jens Christensen, Skaverup, til Medlemmer af Repræsentantskabet.

Postmester Krarup meddelte, da han i Aaret 1903 skulde paa Genvalg som Revisor i Sparekassen for en 3-aarig Periode, at han af Helbredshensyn kun kunde modtage Valg for et Aar.

Da man i Repræsentantskabet var inde paa, at der efter Postmesterens Afgang burde ansættes 2 Revisorer i Stedet for een, blev Formanden bemyndiget til i Forbindelse med Postmester Krarup at ordne Forholdet mellem saadanne 2 Revisorer og stille Forslag om det fremtidige Revisorarbejde. Til Revisorer valgtes derefter Overlærer Boberg og Postekspedient Krarup, en Søn af Postmesteren, for en 3-aarig Periode fra 1. April 1904.

Borgmester Kampmann søgte i Aaret 1904 Forflyttelse fra Vordingborg, og i hans Sted udnævntes Fuldmægtig i Kultusministeriet Sporsén til Byfoged og Birkedommer samt Borgmester i Vordingborg, og han indvalgte tillige som Kampmanns Efterfølger i Sparekassen.

*

*

*

Sigfried Nicolaus Egede Sporsén var født i Sverige den 14. Juni 1854 som Søn af Sognepræst Sporsén i Ljungby.

Han blev juridisk Kandidat i 1879, i 1884 Volontør i Kultusministeriet, i 1888 Assistent og i 1895 Fuldmægtig i samme Ministerium. I 1901 udnævntes han til Borgmester og Byfoged i Vordingborg og Birkedommer i Vordingborg søndre Birk; efter Retsreformen i 1919 blev han Dommer i denne Retskreds.

Han var den sidste kongevalgte Borgmester i Vordingborg Købstad, en Stilling han bestred med megen Takt, Interesse og stor Dygtighed. Han var Formand for Fredningsnævnet for Præstø Amtsraads-kreds og dekoreret med Dannebrogordenens Ridderkors og Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Han afgik ved Døden den 3. Februar 1921.

* * *

I Aaret 1904 afgik et andet af Repræsentantskabets Medlemmer, nemlig den meget ansete, gamle Skomagermester Therkildsen, Vordingborg, ved Døden, og Distriktslæge Krebs fraflyttede Byen.

I Stedet for disse indvalgte førstnævntes Søn, Vildthandler Terpa Therkildsen, Vordingborg, og Distriktslæge Fogh i Repræsentantskabet. Købmand H. M. F. Theisen efterfulgte Distriktslæge Krebs, der havde været Repræsentantskabets Næstformand, i denne Stilling.

Sparekassens 50-aarige Jubilæum forløb uden nogensomhelst Festlighed af nogen Art.

At Direktionsprotokollen intet indeholder herom, er forstaaeligt, al den Stund den overhovedet ikke ses at være ført i hele Perioden fra ca. 1904 til 1920 — man vil ikke være utilbøjelig til at antage, at Direktionens Formand ikke har anset en saadan Foranstaltning fornøden — men ej heller Regnskaberne fortælle noget om særlige Udgifter til Fest eller Dota-tioner i den Anledning.

Selvom Sparekassen paa dette Tidspunkt paany havde opsparet et Reservefond paa ca. 50.000 Kr. og et Kursreguleringsfond paa 10.000 Kr., var dens Stilling paa ingen Maade saa konsolideret, at der ikke var Grund til at udvise Varsomhed med dens Udgifter, og dette har sikkert ogsaa passet bedst for Direktionsformandens forsigtige og sparsommelige Naturel.

Aaret 1907 blev for Landet et uroligt Aar, navnlig Aarets Slutning. Uroen stammede fra København og formede sig nærmest som en Byggekrise. Diskontoen steg til herhjemme ganske usædvanlige Højder. Indskudskapitalen, der i de foregaaende Aar udviste en jævn Stigning, gik i Aaret 1907—08 henved 260.000 Kr. tilbage, rimeligvis under Trykket af den Frygt, Sammenbruddet af en Række Banker, saaledes bl. a. Detailhandlerbanken og Grundejerbanken, samt senere Albertiaffæren medførte, men muligvis ogsaa i nogen Grad paavirket af, at Sparekassen i Aaret 1907 fik endnu en Konkurrent i den da oprettede Landbrugs- og Handelsbank i Vordingborg, der i særlig Grad var baseret paa Støtte fra Landbrugskredse.

Rimeligvis under Paavirkning af denne Konkurrence besluttede Direktionen sig til at holde Kassen aaben hver Dag, saaledes at Kontortiden nu blev fra Kl. 11—12 $\frac{1}{2}$. Det lykkedes da ogsaa nogenlunde at holde Indskudskapitalen de følgende Aar, om end den Omstændighed, at den ikke voksede, jo i og for sig betegnede en Tilbagegang, da den jo burde være vokset med sine Renter. Paa den anden Side var imidlertid Reservefondet vokset stærkt i disse Aar og var saaledes i Femaaret 1904—05 til 1909—10 forøget med ca. 120 pCt., nemlig fra ca. 50.000 Kr. til ca. 110.000 Kr. foruden et Kursreguleringsfond paa 10.000 Kr., en dog ikke i og for sig betydelig Reserve.

I Aaret 1907 (Repræsentantskabsmøde den 23. November) var der vedtaget en anden Lønningsmaade for Direktionen, idet Lønningen var bleven ansat til visse Procenter af Kassens Reservefond, saaledes at Direktionens Formand oppebar 2 pCt. af dette, mens de øvrige Direktører oppebar hver 1 pCt., dog at Lønningen for førstnævnte ikke kunde overstige 2.000 Kr. og for hver af de øvrige Direktører ikke 1.000 Kr. Samtidig var Bogholderens Lønning forhøjet med 400 Kr. aarlig.

Den oprindelige Lønning var egentlig bestemt til at gælde først fra 1. April 1908, men efter Forslag fra Formanden for Repræsentantskabet blev det senere vedtaget, at Lønningstorhøjelserne skulde gælde allerede fra 1. April 1907.

De følgende Aar forløb for Sparekassen under rolige Forhold. Indlaanskapitalen gik med den voksende Konkurrence noget ned, men Reservefondet voksede godt, ligesom der skabtes et Kurstabsfond, en god

Foranstaltning under Hensyn til Sparekassens ret betydelige Fondsbeholdning.

I Aaret 1911 bestemte man sig til at holde Kontoret aabent hver Dag fra Kl. 11—1.

Samme Aar vedtoges det at kvittere de i 1885 tegnede Garantiforpligtelser, idet Sparekassens Reserver nu havde naaet ca. 111.000 Kroner eller 1 pCt af Indskudskapitalen.

Direktionens Gage forhøjedes paany, saaledes at den kunde beregnes af et Reservefond af indtil 150.000 Kr., ogsaa Bogholderens Gage forhøjedes med 500 Kr. aarlig.

Købmand W. Bache, der havde været Medlem af Sparekassens Repræsentantskab siden 1898, afgik i Aaret 1911 ved Døden; i hans Sted valgtes hans Søn, Købmand L. Bache, til Medlem af Repræsentantskabet, og i Aaret 1912, da Gaardejer Rasmus Nielsen af Svindinge afgik ved Døden, erstattedes denne af Gaardejer Hans Rasmussen, Svindinge.

I Aaret 1913 meddelte Dampskibsekspeditor H. Møller, at han paa Grund af Svagelighed ønskede at trække sig tilbage som Medlem af Direktionen fra 1. December 1913 at regne, og i hans Sted valgtes Godsinspektør Spang, Rosenfeldt, til Medlem af Direktionen.

Samme Aar omkom Distriktslæge Fogh ved en Motorulykke, og i hans Sted valgtes Læge Søren Soelberg Winge til Medlem af Repræsentantskabet.

I Aaret 1914 afgik Repræsentantskabets Formand, Kammerherre Oxholm, ved Døden, og i hans Sted valgtes Overlæge ved Oringe Sindsygehospital, Dr. med. Agner Helweg til Medlem af Repræsentantskabet. Til Formand for dette i Stedet for Oxholm valgtes Købmand H. Theisen.

Hans Mathias Friedenreich Theisen.

*

*

*

Hans Mathias Friedenreich Theisen var født den 18. December 1838 i Nyraad. I denne Bydel af Vordingborg Købstad faldt ogsaa hans Livsgerning, idet han i ca. 40 Aar her drev en stor og anset Købmandsforretning.

Af Tillidshverv beklædte han bl. a. følgende:

I en Række Aar Næstformand i Foreningen for trængende Handlende i Præstø Amts Købstæder, Medlem af Vordingborg Købstads Ligningskommission, Formand for Vordingborg Handelsforening, Formand for Nyraad Asyl, Medlem af Vordingborg Menighedsraad.

Theisen var Veteran fra Krigen 1864 og bar Erindringsmedaillen fra denne Krig, ligesom han var hædret med Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Han døde den 7. Marts 1928 i Vordingborg.

* * *

Med Udbruddet af Verdenskrigen i 1914 indlededes en Periode, der skulde blive meget stormende for Pengeinstitutterne, om end ikke i den Grad for Sparekasserne som for Bankerne.

De Begivenheder, der straks fulgte i Krigserklæringernes Spor, herunder Ministeriets af Rigsdagen stadfæstede Bestemmelse om Indskrænkning i Retten til Hævning af Indestaaender i Pengeinstitutterne og Ophevelsen af Guldindløseligheden af Nationalbankens Sedler skal man ikke her komme nærmere ind paa. De er for velkendte for den nuværende Generation, og omend Sparekasserne i nogen Grad maatte mærke saavel dissé Foranstaltninger som de af Krigstilstanden følgende Virkninger, saaledes vel navnlig de lige fra Krigsudbruddet stedfundne uhyre Svingninger de forskellige Landes Valuta og den efterhaanden fremkommende Inflation, der antog et Omfang som næppe tidligere kendt i Historien og gav Anledning til en efterhaanden ganske vild Spekulation, var det dog mere Bankerne, som havde Fordel og senere Skade heraf.

Denne Spekulation dreves jo fornemmelig gennem Veksellererne med Støtte af Bankerne eller gennem selve Bankerne, der forstrakte saavel Veksellererne som Spekulanterne med Penge, og det var naturligt, at de indtjente meget store Beløb, bortset fra de Penge, der medgik til det store og stærkt forøgede Luksusforbrug, blev i de Banker, som havde været det

medvirkende Led i disse Fortjenester, men som ganske vist ogsaa, da Omslaget kom, maatte aflevere disse igen.

Sparekassens Indskudskapital berørtes saaledes i Virkeligheden saa at sige meget lidt af hele Krigsperioden. Derimod havde den af Nationalbanken førte Discontopolitik gentagne Gange en indgribende Betydning for Sparekassen med dens store Fondsbeholdning.

Kassen led saaledes i Krigens første Regnskabsaar 1914—15 ved Kursernes Nedgang et meget stort Kurstab, ialt 41.678 Kr., hvoraf de 14.315 Kr. toges af Kursreguleringsfondet, der dermed nedskreves fra 20.000 Kr. til 5.685 Kr., mens Resten blev taget af Aarets Overskud.

Det følgende Aar bragte paany et, dog mindre Kurstab, men Sparekassen henlagde af sit for dette Aar ret ringe Overskud et Beløb af 4.315 Kr. til sit Kursreguleringsfond, hvorved dette forøgedes til 10.000 Kr.

Da Aaret 1916—17 imidlertid bragte yderligere betydelige Kursfald, saaledes at Kassen i dette Aar havde et Kurstab paa 39.076 Kr., blev Kursreguleringsfondet paany opsuget, men Aarets ret betydelige Overskud blev anvendt til Dækning af Tabet, dog at der ogsaa maatte tages en mindre Del af Reservefondet, for at faa Kurstabet inddækket.

Sparekassen foretog ikke i disse Aar nogen Ændring i Rentesatserne, der stadig var 3 pCt. og 4 pCt. for henholdsvis Folio og almindelige Indskud, mens Renten af Udlaan var 4½ pCt. for 1. Prioritetslaan og 5 pCt. for sekundære Prioritetslaan samt Kautions- og Haandpantslaan.

Indskudskapitalen voksede da ogsaa kun meget svagt, saaledes fra Regnskabsaaret 1913—14 til Regnskabsaaret 1917—18 kun fra ca. 3.890.000 Kr. til ca. 4.307.000 Kr., en kun ringe Tilvækst, set i Sammenhæng med, at Indskudskapitalen i disse Aar for samtlige Landets Sparekasser steg med ca. 50 pCt. og for samtlige Banker endog med 400 pCt.

Hvad der har været Grunden til, at Indskudskapitalen i disse Aar steg saa forholdsvis lidt i Vordingborg Sparekasse fremfor Landets øvrige Sparekasser, er vanskeligt at paavise, men ved en Gennemgang af Regnskaberne for Byens Banker for disse Aar ses det, at der har fundet en voldsom Tilvækst Sted i Indskudskapitalen i disse. Det maa formodes, at være de i disse Aar indtjente store Spekulationsindtægter og Erhvervsindtægter, der er gaaet ind i Bankerne. Men stor Betydning har det forment-

lig ogsaa haft, at Sparekassen som anført i disse Aar ikke foretog nogen Forhøjelse af Indlaansrenten, mens Bankerne endog forhøjede denne til 5½ pCt., og der er næppe Tvivl om, at Sparekassen kunde have suget ikke saa lidt af disse Midler til sig, hvis den i disse Aar havde fulgt en Rentepolitik, der laa mere i Kontakt med Bankernes.

Paa den anden Side viste det sig senere, at en meget stor Del af disse Indskud i Bankerne var Inflationsmidler, som forsvandt igen i den senere Deflationsperiode.

I Krigsaarene var der i Sparekassens indre Forhold ikke indtraadt væsentlige Forandringer med Hensyn til det til Sparekassen knyttede Personel.

Postekspedient Krarup var i 1918 bleven forflyttet fra Byen og i hans Sted var som Revisor fra 1. April 1918 valgt Postekspedient Christiansen.

Forpagter Morten Munk Wassard var den 27. November 1918 valgt til Medlem af Repræsentantskabet i Stedet for Overlæge Helweg, der var afgaaet ved Døden.

I Regnskabsaaret 1918—19 fandt der pludselig en meget betydelig Tilgang Sted i Indskudskapitalen, idet denne paa dette ene Aar voksede med godt 600.000 Kroner.

Det ser paafaldende ud, at dette sker, og i de følgende Aar gik Indskudskapitalen da ogsaa ned igen, hvilket imidlertid nu finder sin Forklaring i de faldende Priser og den stigende Stramhed paa Pengemarkedet som Følge af de store Summer, der maatte anvendes til Supplering af de under Krigen solgte Varelagre.

Under Trykket af stigende Disconto gik Kurserne, som i de foregaaende Aar var rettet noget op, paany nedad, og Sparekassen, der havde faaet skabt et nyt Kursreguleringsfond paa 27.600 Kr., maatte i Regnskabsaarene 1919—20 og 1920—21 helt afskrive dette.

Kassen, der som nævnt under hele Krigsperioden ikke havde foretaget nogen Forandring i de gældende Rentesatser, hverken for Indlaan eller Udlaan, foretog i Regnskabsaaret 1919—20 en Forhøjelse af Indlaansrenten for Indskud paa lang Sigt fra 4 til 4½ pCt., uden at dette fik nogen Indflydelse paa Indskudskapitalen, som i disse Aar som ovenfor nævnt gik tilbage, saaledes at der af den i Regnskabsaaret 1918—19 ind-

vundne Gevinst paany maatte afleveres ca. 350.000 Kr. Det skulde først blive Regnskabsaaret 1921—22, der iøvrigt paa Grund af den fra alle Sider haardt gennemførte Deflation var et for Landet meget vanskeligt Aar, som skulde give Indlaanskapitalen en forøget Vækst; det var imidlertid ikke Pengerigelighed, der foraarsagede det, men den Uro, der var skabt om Landmandsbanken og senere om andre Banker.

Dette Regnskabsaar steg Indskudskapitalen med over $\frac{1}{2}$ Million Kroner.

Forinden var der sket en fuldstændig Ændring i Sparekassens Rentesatser, idet Renten af Indlaan var forhøjet til henholdsvis 4, $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt. fra 11. September 1920, mens Renten af Udlaan var forhøjet til henholdsvis $5\frac{1}{2}$ pCt. for 1ste Prioriteter og 6 pCt. for sekundære Prioriteter samt Kautions- og Haandpantelaan, og disse Rentesatser, der kun i en kortere Periode i Regnskabsaaret 1922—23 blev nedsat, har siden da været de gældende i Sparekassen, dog saaledes at Renten af Folio er nedsat til $3\frac{1}{2}$ pCt.

Den 23. Marts 1920 led Sparekassen personelt set et stort og smerteligt Tab, idet Direktionens mangeaarige Formand, Etatsraad Johannes Hammerich, afgik ved Døden.

Lige indtraadt i Direktionen ved den sørgelige H. P. Hansen-Affære havde Hammerich med al sin Energi kastet sig ind i den Opgave at rejse Sparekassen. Ved den Tillid, han nød i sin Egn, ved sit store Personalbekendtskab og sin forsigtige Ledelse, sit rige Initiativ og sin kloge Oversigt, parret med en overordentlig Interesse for Sparekassen lykkedes det ham hurtigt at føre Sparekassen gennem de kritiske Aar uden noget som helst Tab for Indskyderne og senere trods nye Rystelser at føre den frem til en smuk Position.

Lige til sin Død fungerede han foruden som Formand for Direktionen personligt som Sparekassens Kasserer og varetog Sparekassens Interesser til dets mindste Enkeltheder, hvad de mange i Arkivet opbevarede Koncepter og Beregninger afgiver Vidnesbyrd om.

Enhver, der har kendt denne betydelige Mand, maa slutte sig til den Opfattelse, der i en Nekrolog i et stedligt Blad ved hans Død fik Udtryk i følgende Ord: „Ved hans Død blev vi et ualmindeligt arbejdsomt, pligt-opfyldende og trofast Menneske fattigere“.

Efter Hammerichs Død blev der straks indkaldt til Repræsentantskabsmøde til Valg af hans Efterfølger og Valg af et nyt Medlem til Direktionen.

I dette Møde meddelte imidlertid Dommer Sporsén pludselig, at han ønskede at udtræde af Sparekassens Direktion. Under disse Forhold vedtoges det at indskrænke Direktionens Medlemsantal til fremtidig kun at være 3.

Carl Bjørn Withusen.

Auditør Withusen valgtes til Medlem af Direktionen i afdøde Hammerichs Sted, og Direktør Gøtzsche valgtes af Direktionen til dens Formand.

* * *

Carl Bjørn Withusen er født den 5. Juli 1864 som Søn af Overlæge ved Københavns Kommunehospital Carl David Withusen.

Efter at være bleven juridisk Kandidat i 1891 blev han Herredsfuldsmægtig ved Nørvang-Tørrild Herreders Kontor i Fredericia, indtil han i Aaret 1900 blev udnævnt til Auditør i Hæren.

I Aaret 1919 tog han sin Afsked fra Auditørstillingen. Withusen er dekoreret med Dannebrogordenens Ridderkors og Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

* * *

Det ved Døden afgaaede Medlem af Repræsentantskabet, Gaardejer Js. P. Christensen, Skaverup, efterfulgtes af Gaardejer, Sognefoged Hans Peter Andersen af Kastelev.

Samtidig vedtoges det fra 1. April 1920 af ansætte en Kasserer, hvis Lønning ansattes til 2.400 Kr. aarlig.

Som Sparekassens første Kasserer antoges Oversergent ved 5. Regiment P. A. Wikkelsø, Vordingborg.

Aaret 1920 blev for Sparekassen ogsaa i andre Henseender et Omkalfatringens Aar, idet den nye Lov om Sparekasser nødvendiggjorde en Række nye Foranstaltninger for denne.

I Henhold til Lov af 13. April 1910 var der af Indenrigsministeriet nedsat en Kommission til Udarbejdelse af Udkast til en Lov om Spare- og Laanekasser.

Bestemmelsen herom var truffet under Hensyn til de Misligheder, der havde fundet Sted indenfor enkelte Sparekasser og formentlig først og fremmest Affæren i den sjællandske Bondestands Sparekasse, men forøvrigt fordi den Kapital, der forvaltedes af Sparekasserne, var vokset saa uhyre, at en Reform af den ved Loven af 1880 skabte Ordning af Sparekasserne syntes paakrævet.

Et af de Forhold, der blev drøftet stærkest indenfor Kommissionen, og som havde overordentlig Betydning for Vordingborg Sparekasse, var Spørgsmaalet om, hvorvidt de saakaldte „selvsupplerende“ Sparekasser — hvortil Sparekassen hører — skulde opretholdes eller ej, og indenfor Kommissionen rejste der sig enkelte Stemmer for, at samtlige disse skulde ophæves og deres Midler inddrages under Statskassen, eller at i al Fald Valget af Bestyrelse og Direktion skulde henlægges til udenfor Kasserne bestaaende Myndigheder, saasom de kommunale Raad ell. lign. (jfr. Kommissionens Beretning).

Da det imidlertid viste sig, at de i de selvsupplerende Sparekasser indestaaende Midler udgjorde langt over Halvdelen af samtlige i Landets Sparekasser indestaaende Midler, og da disse Kasser maatte anses for de bedst ledede, — den daværende Sparekasseinspektør udtalte endog i en Skrivelse til Indenrigsministeriet, at han maatte anse Selvsupplering som et Plus til den Sikkerhed, en Sparekasse yder sine Interessenter, og meddelte, at alle de Tilfælde af kriminelle eller op til dette grænsende Affærer, der var forefaldet i hans Embedstid, var forefaldet i ikke selvsupplerende Sparekasser — kunde Flertallet ikke gaa med til dette Forslag, hvis Gennemførelse formentlig ogsaa vilde have rummet betydelig Fare.

Flertallet indenfor Kommissionen maatte dog være enig i, at der burde

føres nogen Kontrol fra det offentlige Side, hvorfor Loven, der først stadfæstedes den 4. Oktober 1919 og skulde træde i Kraft et Aar senere, ogsaa kom til at indeholde en Bestemmelse om, at Ministeriet skulde godkende Selvsuppleringen, hvorhos det bestemtes, at Ministeriet selv valgte 1 Medlem af Tilsynsraadet.

Lovens specielle Formaal set i Forhold til den tidligere Lovgivning angives i Betænkningen at være bl. a.:

1. Skærpelse af Reglerne med Hensyn til Valget og Sammensætningen af Kassernes Bestyrelse og Direktion.
2. Indførelse af betryggende Regler vedrørende Kassernes Forretningsgang og Regnskabsførelse.
3. Indførelse af præceptive Regler med Hensyn til Opsamling af Reservefond.
4. Indførelse af bestemte Forskrifter for Valget af Revisorerne og for disses Virksomhed.
5. Skærpelse af Reglerne for Bestyrelsens og Revisorernes Ansvar for de af disse begaaede Forseelser,

og dette fik Udtryk i Lovens Bestemmelser og i de ændrede Vedtægter, der for Vordingborg Sparekasse nu kom til at lyde saaledes, idet disse er ført op til Dato efter senere foretagne Ændringer:

Vedtægt

for

Sparekassen for Vordingborg og Omegn.

§ 1.

- a. Indskud modtages fra 1 Kr. til et saa stort Beløb, som Sparekassen finder det forsvarligt at modtage.
- b. Ethvert Indskud indføres i en Hovedbog, hvori hver Indskyder har sin Konto, lydende paa Indskyderens Navn, Stand eller Stilling og Bopæl, samt om ønskes et særligt Mærke.
- c. Som Bevis for sin Fordring paa Sparekassen modtager Indskyderen en Sparekassebog mærket med det Nummer hans Konto har i Hovedbogen.

- d. De i Sparekassen indestaaende Penge kan i Følge kgl. Bevilling af 29. December 1854 ikke belægges med Arrest eller Beslag.
- e. Om Indskud eller disses Størrelse maa der ikke gives Uvedkommende nogen Oplysning.
- f. For at et Indskud skal kunne betragtes som et gyldigt Krav paa Sparekassen, maa der være kvitteret derfor af to dertil bemyndigede Personer.
- g. Sparekassebogen betales ved Modtagelsen.

§ 2.

- a. Udbetalte Beløb afskrives i Sparekassebogen og Afskrivningen gælder som fuldt Bevis overfor dennes Ejer. Ihændeoveren af en Sparekassebog antages berettiget til at hæve Renter og til at modtage Tilbagebetaling af Indskud.
Naar den hele paa en Konto staaende Sum udbetales, tilbageleveres Bogen til Sparekassen Afskrivninger er kun gyldige, naar de er attesterede af to dertil bemyndigede Personer.
- b. Sparekassen har Ret til at kræve sig forelagt Bevisligheder for, at Foreviseren af Sparekassebogen har Ret til at hæve paa denne.
- c. Paa Sparekassebøger, der forrentes med højere Indlaansrente, kan der uden Opsigelse hæves 200 Kr. mellem to Terminer. Til Udbetaling af større Summer kræves 6 Maaneders Opsigelse.
Paa Sparekassebøger, der forrentes med lavere Indlaansrente, kan der uden Opsigelse hæves 2000 Kr. mellem to Terminer. Til Udbetaling af større Summer kræves 3 Maaneders Opsigelse.
Sparekassen kan dog paa Betingelser afvige fra disse Regler.
- d. Udbetaling af Kapital og godskrevne Renter kan ogsaa ske ved Afgivelse af Checks, hvortil Blanketter udleveres af Sparekassen.
- e. De indskudte Penge kan af Sparekassen med mindst 12 Ugers Varsel opsiges til Udbetaling enten ved Forkyndelse for Vedkommende personlig eller ved Indkaldelse i de i § 3 nævnte Dagblade.

§ 3.

Har en Sparekassebog i Løbet af 20 paa hinanden følgende Aar ikke været præsenteret paa Sparekassens Kontor — hverken til Indskud, Uddrag eller Tilskrivning eller Udbetaling af Renter — og Ejeren ikke melder sig 12 Uger efter at være indkaldt i „Vordingborg Avis“ og „Vordingborg Dagblad“, er Bogen ugyldig, og det indestaaende Beløb, Renter indbefattet, tilfalder da Sparekassen.

§ 4.

Hvis en Sparekassebog eller et af Sparekassen udstedt Indlaansbevis eller Modtagelsesbevis er bortkommen, er Sparekassens Bestyrelse beret-

tiget til ved en Bekendtgørelse, der indrykkes tre Gange efter hinanden i „Statstidende“ samt i „Vordingborg Avis“ med 12 Ugers Varsel at indkalde Ihænde-haveren, og, hvis ingen melder sig inden Fristens Udløb, at udbetale Sparekassebogens eller Bevisets Paalydende til den, hvem Beløbet efter Sparekassens Bøger tilkommer.

§ 5.

- a. Renten af Indskud fastsættes til enhver Tid af Sparekassens Direktion, og meddeles ved Opslag i Kassens Lokaler eller gennem de dertil valgte Dagblade.
- b. Renten beregnes halvaarsvis til 11. Juni og 11. December fra den Dag Indskudet sker.
Den Rente, der ikke er hævet inden en Maaned efter Renteterminens Begyndelse, lægges til Kapitalen og bærer Rente sammen med denne.
- c. Der svares kun Rente af fulde Kroner, og ved Beregningen regnes Aaret til 360 Dage.
- d. Af opsagte Penge svares ingen Rente fra den Dag, de efter Opsigelsen er forfalden til Udbetaling.

§ 6.

De i Sparekassen indestaaende Midler frugtbargøres paa betryggende Maade, saasom i let sælgelige Værdipapirer, navnlig Statsobligationer, Kreditforeningsobligationer og lignende eller i Udlaan mod Pant, Selvskyldnerkaution, denne ogsaa i Vekselform, eller tilsvarende Sikkerhed.

Renter af Udlaan fastsættes til enhver Tid af Sparekassens Direktion.

§ 7.

Til Dækning af Indskyderens Tilgodehavende tjener Sparekassens Aktiver, herunder dens Reservefond og andre særlige Sikrings- eller Fornyelsesfond.

§ 8.

Sparekassen bestyres af et Tilsynsraad og en Direktion.

Tilsynsraadet bestaar af 9 Medlemmer, hvoraf Handelsministeren vælger et. Valget af de øvrige Medlemmer skal godkendes af Handelsministeren.

Tilsynsraadet vælger selv sin Formand og bestemmer sin Forretningsorden. Dets Virksomhed bestaar navnlig i:

- a. Tilsyn med Direktionens Ledelse af Sparekassens Virksomhed, herunder bl. a., at Raadet aarlig foretager Eftersyn af Sparekassens Aktiver i Overensstemmelse med Forretningsordenen.
- b. Eventuel Decision samt Godkendelse af Aarsregnskabet.

- c. Afgørelse af Spørgsmaalet om Forandring i Vedtægterne, om Direktionens Ansvar, om Anvendelse af en Del af det aarlige Overskud i velgørende og alménnyttige Øjemed efter Direktionens Indstilling samt om andre Sager forebragte enten af Direktionen eller af Medlemmer af Raadet.

Til gyldig Vedtagelse af Vedtægtsændringer kræves, at mindst $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer er for Ændringen, og at Ændringen derefter stadfæstes af Handelsministeren.

Til gyldig Vedtagelse af Sparekassens Ophævelse kræves mindst $\frac{3}{4}$ af Tilsynsraadets Stemmer.

- d. Valg af nye Medlemmer i Stedet for afgaaede. Dør eller udtræder det af Handelsministeren valgte Medlem, vælges et nyt Medlem i det afgaaedes Sted af Ministeren.
- e. Antagelse og Afskedigelse af Direktører og Fastsættelse af deres Antagelsesvilkaar og Vederlag.
- f. Fastsættelse af Vederlaget for Revisorerne.

Tilsynsraadets Formand lønnes med 400 Kr. aarlig; ethvert af de øvrige Medlemmer lønnes med 300 Kr. aarlig.

Kommer et Medlem ud af Raadighed over sit Bo, eller indtræder andre Forhold, som efter de øvrige Medlemmers Formening gør ham uskikket til at forblive i Raadet, udtræder han af dette.

§ 9.

- a. Direktionen leder Sparekassens daglige Virksomhed under Ansvar overfor Tilsynsraadet.
- b. Den antager og afskediger Personale og bestemmer dets Lønforhold.

§ 10.

Sparekassens Firma tegnes af to Direktører eller pr. procura af en Direktør i Forbindelse med Sparekassens Bogholder.

§ 11.

Aarsregnskabet, der underskrives af samtlige Direktionsmedlemmer og bilægges med Fortegnelse over de enkelte Spare- og Udlaanskonti, revideres af to Revisorer, valgte af Amtmanden over Præstø Amt.

§ 12.

Aarsregnskabet offentliggøres i „Vordingborg Avis“ og „Vordingborg Dagblad“ og de øvrige i Vordingborg udkomne Dagblade.

§ 13.

Det aarlige Driftoverskud henlægges — efter at Udgifterne i velgørende og alménnyttige Øjemed er afholdte — til Reservefonden eller til

Fond til Imødegaelse af Tab paa Aktiver. Saa længe de to Fonds til- sammen ikke udgør mindst 15 pCt. af Sparernes Tilgodehavende efter sidste Aarsopgørelse, maa højst 10 pCt. af Overskudet anvendes i velgø- rende eller alménnyttige Øjemed.

§ 14.

Ophæves Sparekassen, bliver dens Netto-Formue at anvende til Fremme af velgørende eller alménnyttige Øjemed i Sparekassens Virkekreds efter Tilsynsraadets og Direktionens nærmere Bestemmelser.

Vordingborg, den 24. September 1925.

Sparekassens Tilsynsraad:

H. M. F. Theisen, Købmand, Fmd.	L. Petersen, Konsul.	T. Terkildsen, Vildthandler.	S. Winge, Læge.	J. Mortensen, Partikulier.
H. Jensen, Forpagter.	P. Andersen, Gaardejer.	H. P. Andersen, Gaardejer.	B. Lundstein, Læge.	

Sparekassens Direktører:

K. Salicath. **J. Spang.** **M. Wassard.**

I Medfør af Lov om Sparekasser af 4. Oktober 1919 § 4 stadfæstes foranstaaende Ændringer i Vedtægter for Sparekassen for Vordingborg og Omegn som gældende indtil videre

Ministeriet for Industri, Handel og Søfart, den 21. December 1925.

P. M. V.

Dalhoff.

N. J. Ehrenreich Hansen.

Sparekassens Ledelse var nu gaaet over til et Tilsynsraad og en Di- rektion, og der var givet Tilsynsraadet en betydelig større Myndighed, men ogsaa et betydeligt større Ansvar end efter den tidligere Spare- kasselov.

De i Sparekassens Repræsentantskab siddende 12 Medlemmer rykkede ind i Sparekassens Tilsynsraad, og dette suppleredes med det af Handels- ministeriet valgte Medlem, Overlæge L. B. Lundstein.

Det blev dog vedtaget, at Tilsynsraadets Medlemsantal kunde ind-

skrænkes ved eventuel Afgang af Medlemmer, saaledes at det kunde gaa ned til at bestaa af 7 Medlemmer, hvilket senere dog blev ændret til, at Tilsynsraadet skulde bestaa af 9 Medlemmer.

I Overensstemmelse hermed blev der ikke valgt nye Medlemmer af Tilsynsraadet, da Købmand L. Bache i 1921 rejste bort fra Byen, da Kammerraad Hansen, Rødsbjerggaard, i 1923 afgik ved Døden, da Gaardejer Hans Rasmussen samme Aar paa Grund af Sygdom trak sig ud af Tilsynsraadet, og da Forpagter M. Wassard i 1925 trak sig ud af dette paa Grund af sin Indtræden i Direktionen.

Vederlaget for hvert Tilsynsraadsmedlem ansattes til 100 Kr. aarlig, for Formanden dog 200 Kr.

Direktionens Medlemsantal ansattes til 3 med en samlet Lønning af 7.000 Kr.

Allerede i Efteraaret 1922 trak Auditor Withusen sig ud af Stillingen som Medlem af Sparekassens Direktion, fordi han, som han ikke lagde Skjul paa, ikke fandt tilstrækkelig Støtte med Hensyn til forskellige af ham ønskede Reforme, og Direktionen bestod nu indtil 1. April 1923 kun af 2 Medlemmer, indtil Overretssagfører K. Salicath ved Valg den 10. Marts 1923 blev Medlem af Direktionen fra 1. April s. A. at regne.

I de 2 følgende Aar gik Indskudskapitalen noget tilbage, og som Følge af stigende Disconto maatte Sparekassen, der paany havde faaet samlet et Kursreguleringsfond paa 10.000 Kr., afgive dette.

Direktionens Gageforhold blev nu ordnet i Overensstemmelse med de tidligere Regler, saaledes at den oppebar 4 pCt. af Reservefondet til Deling.

Bogholderens Lønning var sat op til 8.000 Kr. foruden fri Bolig i Sparekassens Ejendom, og ogsaa Revisorernes Lønninger var forhøjet, saaledes at hver af disse nu oppebar 900 Kr. aarlig, men der var samtidig stillet strengere Betingelser med Hensyn til Revisionens Hyppighed og Omfang.

Den 6. August 1925 forelaa der fra Direktør Gøtzsche Ansøgning om Afsked paa Grund af Alder og Svagelighed, og denne blev ham bevilget fra 1. Oktober 1925, idet Tilsynsraadet som en Anerkendelse og Tak for hans gode og lange Tjeneste anmodede ham om at modtage Gage for hele Regnskabsaaret indtil 1. April 1926.

Den gamle Direktør, der ligesom Hammerich havde stærk Interesse for Sparekassen, levede endnu nogle Aar, trods sin svære Sygdom stadig med Tankerne kredsende om sin Virksomhed i Sparekassen, den, der havde været ham den kæreste Gerning af alle, og den han nødigt af alle opgav.

Den 11. Juli 1927 afgik han efter lang Tids streng Sygdom ved Døden i sin kendte Bolig paa Kirketorvet, den Byen efter hans Død købte og omdannede til Administrationsbygning med pietetsfuld Hensyntagen til den tidligere Ejers Ønske om at bevare Ejendommen i dens gamle Skikkelse. Ogsaa i Gøtzsche mistede Sparekassen og Byen en ualmindelig Mand, og alle, der har kendt ham, vil kunne slutte sig til de korte, men fyndige Ord, hvormed en Nekrolog i et af de lokale Blade ved hans Død sluttede: „Ære være hans Minde og hans uvisnelige Hæder“.

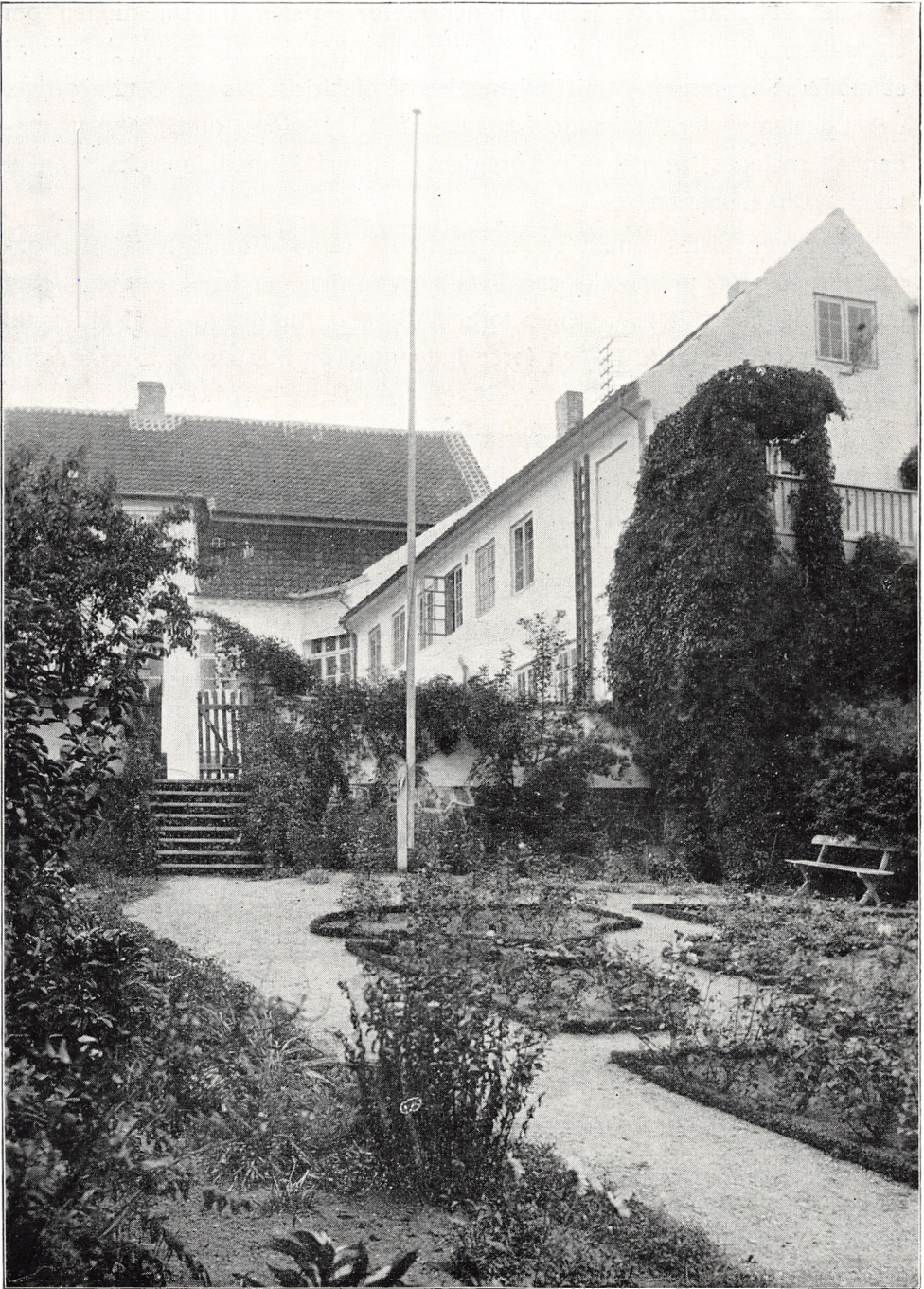
I Direktør Gøtzsches Sted valgtes Medlem af Tilsynsraadet, Forpagter, senere Godsejer Morten Munk Wassard, til Medlem af Direktionen. Dermed var han som den 3die i Slægten bleven valgt ind i Sparekassens Direktion, af hvilken saavel hans Fader som hans Bedstefader havde været Medlemmer.

Til Formand for Direktionen valgtes Overretssagfører Knud Salicath, Vordingborg, fra 1. Oktober 1925.

Tilsynsraadsmedlemmernes Honorar forhøjedes i et Møde den 24. Septbr. 1925 til 300 Kr. aarlig, dog at Formandens Honorar ansattes til 400 Kr.

Regnskabsaaret 1924—25 var forøvrigt for Sparekassen et meget vanskeligt Aar. Nationalbanken havde ved sit Cirkulære af Marts 1924 til Banker og Sparekasser om Begrænsning af Udlaan m. m. lagt et haardt Pres paa disse, Discontoen var forhøjet til 7 pCt., og Efterspørgselen efter Penge var saa stor, at den aldeles ikke kunde tilfredsstilles, hvorfor Sparekassen endog en Tid helt maatte standse sine Udlaan. Samtidig faldt Obligationkurserne paa Grund af Diskontoforhøjelsen, saaledes at Sparekassen havde et Kurstab af henimod 27.000 Kr., til Dækning af hvilket det endog blev nødvendigt i mindre Grad at angribe Reservefondet.

Sparekassens Lokaler havde i en Aarrække vist sig lidet tilfredsstillende, og dens brandfri Boks samt de Forhold, under hvilke Sparekassens Beholdninger opbevaredes, var hverken brandmæssigt eller sikkerhedsmæssigt betryggende.

Gaardinteriør fra Sparekassen

Den 23. Marts 1926 fremkom der derfor Forslag fra Direktionen om en fuldstændig Omdannelse af Sparekassens Lokaler, herunder Anlæg af et moderne Boksrum, samt Indlæggelse af elektrisk Lys og Centralvarme.

Lokalerne, der før havde bestaaet af 2 lige store Rum, blev nu omdannet saaledes, at der tilvejebragtes eet stort Ekspeditionslokale og et mindre Direktionsrum.

Opgaven løstes smukt af Arkitekt J. V. Lund, Vordingborg, der ogsaa sørgede for, at Sparekassens Indgangsforhold, der havde været mindre heldige og lidet tiltalende, blev forbedrede ved Anbringelsen af et smukt Smedejernsgitter ud til Gaden foran Indgangen og Indsætning af udskaarne Døre i Portrummet.

Udgifterne ved disse Foranstaltninger androg ialt 29.292 Kr. 45 Øre, af hvilke de 4.292 Kr. 45 Øre blev afskrevet paa Inventarkonto samme Aar, mens Ejendommen, der tidligere havde været opført til en Værdi af 55.000 Kr., nu blev bogført med Tillæg af det paa denne sidst anvendte Beløb til 80.000 Kr., men senere ansat til Ejendomsskyldsværdien 75.000 Kr. (Brandforsikringssummen andrager 123.520 Kr.)

Samtidig med Forandringen af Lokalerne muliggjordes det i en højere Grad, end Tilfældet før havde været, at bringe ogsaa Kontorforholdene bedre i Kontakt med de Fordringer, der i stedse højere Grad stilles med Hensyn til Sparekassernes indre sikkerhedsmæssige Drift. En fuldstændig Adskillelse mellem Sparekassens forskellige Led indførtes. Man indskrænkede Deposita til det mindst mulige og henviste Klienterne til Sparekassens Boksere, gensidig Kontrol skabtes af Sparekassens forskellige Funktioner, og der indførtes en Række kontormæssige Forbedringer.

I Foraaret 1926 begyndte Sparekassen et Arbejde for en Spareafdeling for Oprettelsen af egne Hjem ved egne Midler. Direktionen satte sig i den Anledning i Forbindelse med Vicekonsul i Udenrigsministeriet, senere Dommer Th. Arnskov, der stillede sig til Raadighed for Sparekassen og holdt et Foredrag for Tilsynsraadet, Direktionen og nogle særlig indbudte om Sagen, hvorefter Sparekassen med Tilslutning af en Række kendte Mænd i Omegnen begyndte Arbejdet for denne gode Sag, saaledes at Afdelingen traadte i Virksomhed fra 1. Juli 1926.

Sparekassen staar i stor Taknemlighedsgæld til Dommer Arnskov for

hans Mædhjælp i denne Sag, saa meget desmere, som Sparekassen senere i Form af Raad og Daad har nydt godt af hans Interesse for Sagen.

Afdelingen havde i September Maaned 1929 100 Konti med en Indskudskapital paa 65032 Kr. 71 Øre.

Da der i en Række Aar ikke var foretaget Mortifikation af gamle Sparekassebøger, blev en saadan foretaget i Regnskabsaaret 1927—28, hvorved der indvandt en Kapital paa 8538 Kr. 55 Øre, der overførtes til Reservefondet.

Bogholderiet frigjordes herved for et betydeligt Antal døde Konti. Af Statistikken bag i Bogen vil ses, at Kontiernes Antal gik ned med ca. 400 det paagældende Aar.

Kassen har dog ikke blindt holdt paa Vedtægternes Bestemmelser om, at de saaledes indvundne Beløb var hjemfaldne til Sparekassen, men har fulgt den Fremgangsmaade at tilbagebetale Boghaveren Beløbet, naar han kunde legitimere sig som rette Indehaver af denne, dog at der ikke udbetales Renter efter Mortifikationstidens Udløb.

Regnskabsaaret 1927—28 bragte dels paa Grund af Kursstigning i Obligationsbeholdningen, dels paa Grund af en Omlægning af en Del 5 pCt. Statsobligationer til 4½ pCt.s Papirer, en betydelig Kursgevinst for Sparekassen, saaledes at Kursreguleringsfondet voksede til 38267 Kr.

Den 16. September 1927 meddelte Tilsynsraadets Formand, Købmand H. M. F. Theisen, at han paa Grund af Alder og Svagelighed ønskede at fratræde sin Stilling som Formand for Raadet. I hans Sted valgtes Overlæge L. B. Lundstein, Vordingborg, til Formand for Tilsynsraadet. Læge S. Winge blev dets Næstformand, mens Theisen vedblev at være Medlem af Raadet til sin Død den 7. Marts 1928.

Fra 1. November 1927 vedtog man at udvide Kontortiden saaledes, at Sparekassen holdtes aaben saavel om Formiddagen fra 11—1 som om Eftermiddagen fra 4—5.

Der blev samtidig vedtaget en ny Forretningsorden for Direktionen, hvis Hovedbestemmelse er, at Direktionens Formand de 3 Dage om Ugen giver Møde i Sparekassen, mens de 2 andre Medlemmer skiftevis møder i Ugens øvrige Dage.

Laaneandragender cirkulerer for at fremme disses Behandling mellem

Direktionens Medlemmer, og for saa vidt der straks opnaas Enighed, er Laanet bevilget, mens Laanesager i Tilfælde af Uenighed gaar til fornyet Behandling, eventuelt til Afgørelse i et Direktionsmøde, saaledes at i Tilfælde af stadig Uenighed Flertallet træffer den afgørende Bestemmelse.

Sidstanførte Regel gælder ogsaa for Direktionens øvrige Virksomhed, saaledes bl. a. Fastsættelse af Rente og Køb og Salg af Værdipapirer.

I Lighed med en Række andre Sparekasser og efter Tilskyndelse af „Forretningsudvalget for Spareugen i Danmark“, har Vordingborg Sparekasse i de senere Aar søgt at medvirke til, at den almindelige Spareuge, der hvert Aar afholdes omkring 1. November, fik et saadant Forløb, at den kunde bidrage til at vække Sparesansen i vort Folk.

Sparekassen har i særlig Grad henledt Publikums Opmærksomhed paa Spareugen og dens Betydning ved en stærk Avertering i Bladene, hvorhos man forsøgsvis har udleveret nye Sparekassebøger uden Betaling i Spareugen, som det synes med noget Resultat.

Tanken og de foretagne Forsøg er dog endnu for nye til, at man paa nuværende Tidspunkt kan udtale sig om Spareugens Betydning for Sparesagen.

At den under alle Omstændigheder maa have nogen Betydning, for saa vidt som den indeholder en Agitation for Sparetanken, og Agitation mere og mere maa siges at være en Nødvendighed i al Virksomhed, er uomtvistelig, og Tanken bør næppe opgives, selv om dens Resultat ikke lader sig umiddelbart opgøre i Tal.

Sparekassen har selvsagt i dens Eksistenstid bidraget adskilligt til velgørende Formaal, og den Sum, der hertil er medgaaet, er meget betydelig, navnlig i Tiden før den Sparekassen overgaaede Katastrofe ved H. P. Hansen-Affæren.

Sparekassen har imidlertid afholdt disse Udgifter af den almindelige Driftskonto, og det vilde være et næsten uoverkommeligt Arbejde at udskille disse Udgifter af Driftskontoen for de nu forløbne mange Aar.

Under Hensyn til Fremtiden er disse Udgifter for første Gang i Sparekassens sidste Regnskabsaar udskilte paa en særlig Konto, men det skal dog bemærkes, at Sparekassen i de senere Aar paa Grund af de store Udgifter til Ombygning og Omdannelse samt Nyanskaffelser af Materiel m. m. har maattet holde noget tilbage paa disse Udgifter.

Mens de københavnske Hovedbanker før i Tiden tjente som Mellemelem mellem de Sparekasser, til hvilke der skete Indbetaling af Statsintrader, og Nationalbanken, blev det fra 1. Juli 1926 bestemt, at Nationalbanken selv vilde overtage Afregningen angaaende disse Intrader direkte fra vedkommende Sparekasser.

For at undgaa en altfor hyppig Afregning af indgaaede Intrader og de dermed forbundne Forsendelsesomkostninger traf Sparekassen en Ordning med Nationalbanken, hvorved en saadan altfor hyppig Afregning blev undgaaet, hvorfor Sparekassen til Gengæld som Sikkerhed i Nationalbanken maatte deponere Papirer til en saa stor Værdi, som der højst maatte henstaa som uafregnede Intrader.

Da denne Ordning imidlertid formodedes at være i Strid med Sparekasseloven, blev hele Spørgsmaalet af Sparekasseinspektøren forelagt Handelsministeriet, der ved Skrivelse af 20. November 1928 udtalte, at det maatte holde for, at Sparekasser ikke kunde anses berettigede til at stille den af Nationalbanken krævede Sikkerhed for Intradepenge, og at Sparekasser derfor kun burde modtage Intrader, saafremt der omgaaende afregnedes med Nationalbanken.

Da det under disse Forhold vilde være umuligt for Sparekassen at opretholde Intradeordningen med Nationalbanken, bestemte Kassen sig til at søge Dispensation fra den nævnte Bestemmelse i Sparekasseloven (§ 13^b) og ansøgte den 30. November 1928 Handelsministeriet om saadan Dispensation, hvilken derefter gennem Sparekasseinspektøren ved Skrivelse af 26. Januar 1929 blev givet den paa den Betingelse, at den overfor Nationalbanken stillede Sikkerhed ikke maa overskride 200.000 Kr.

De sidste Aar har, selv om Indskudskapitalen har været meget stillestaaende, bragt fortsat Fremgang i Sparekassens Virksomhed, saaledes at den i sit Jubilæumsaar staar med den største Indskudskapital, den nogensinde har haft.

Reservefondet og Kursreguleringsfondet er i disse Aar ogsaa forøget, og de samlede Reserver udgør nu ca. 464.000 Kr. eller ca. 9 pCt. af Indskudskapitalen, hvilket ligger betydelig over Gennemsnitsreserverne for Landets Sparekasser.

Sparekassens Likviditet synes betydelig, idet dens Fondsbeholdning

udgør ca. 35 pCt. af Aktivmassen, hvortil kommer Kassebeholdningen. Stillingen er saadan, at man indenfor Tilsynsraad og Direktion har været enig om, at man nu vilde benytte Tiden og Lejligheden til at anvende en forholdsvis betydelig Sum til at bringe Sparekassens Bogholderi i en fuldkommen moderne Skikkelse ved Indførelse af Løsbladssystem overalt, Anvendelse af Tidens nyeste Materiel, bl. a. Regnemaschine, saaledes at Bogholderiet daglig kan være ført à jour, og Aarsregnskabet snarest efter Regnskabsaarets Forløb færdigt til Revision og Udsendelse. Samtidig har man bestemt sig til foruden den aarlige Revision at indføre en daglig Revision.

Der er straks taget fat paa disse Opgaver, saaledes at de kan være gennemførte ved Sparekassens Jubilæum.

SPAREKASSENS
NUVÆRENDE BESTYRELSE,
FUNKTIONÆRER
OG REVISORER

TILSYNSRAADET

Overlæge L. B. Lundstein.

Læge S. S. Winge

Gaardejer M. P. Andersen.

Gaardejer ^HP. Andersen.

Ludvig Boye Lundstein er født den 27. September 1877 i Næstved som Søn af Forpagter, Bankdirektør Frits Peter Conrad Lundstein, Ydernæs.

Efter at være bleven medicinsk Kandidat i 1904 gennemgik han en omhyggelig Uddannelse ved en Række Hospitaler og Kliniker i København og blev — efter i sidste Halvaar 1912 at have været konstitueret som Overlæge ved Amtssygehuset i Næstved og efter et Studieophold i Tyskland — Korpslæge i Hæren og Sygehuslæge ved Vordingborg civile og militære Sygehuse, i 1918 Overlæge i Hæren.

I 1919 var han Chef for den danske Ambulance „Valdemar Sejr“ i Estland.

Siden 1924 er han Ejer af Øen Langø i Ulf sund.

Lundstein er Næstformand for Sydøstsjællands og Møens Lægekredsförening.

Siden 1927 har han været Formand for Tilsynsraadet.

Han er dekoreret med Dannebrogordenens Ridderkors.

* * *

Søren Soelberg Winge er født den 26. Marts 1874 i Randers som Søn af Fabrikant Mathias Peter Winge, Randers Rebslaaeri.

I Aaret 1901 tog han medicinsk Embedseksamen og efter at have vikarieret og dernæst været Amanuensis og Reservelæge ved Aalborg Amtssygehus fra Februar 1902 til November 1903 og Amanuensis i Vordingborg fra December 1903 til December 1904 nedsatte han sig som praktiserende Læge i Vordingborg i Januar 1905, hvorhos han i 1907 blev Jernbanelæge.

Af offentlige Hverv har Winge bl. a. været Byraadsmedlem i Tiden 1911—1917, Medlem af Værgeraadet 1911—1922 og Medlem af Hjælpkassens Bestyrelse.

Siden 1927 har han været Næstformand i Tilsynsraadet for Vordingborg Sparekasse.

* * *

Hans Peter Andersen er født den 15. Januar 1871 i Studby, Kastrup Sogn, som Søn af Gaardejer Peter Andersen.

I Aaret 1900 købte han Gaard i Kastelev, Sværdborg Sogn.

Gaardejer Hans Hansen.

Forpagter Hans Jensen.

Hospitalsbogholder P. Th. Mahler.

Rentier Jens Mortensen.

Af offentlige Hverv har han gentagne Gange beklædt Stillingen som Medlem af Sogneraadet, han har i en Række Aar været Bestyrelsesmedlem i Sydsjællands Landboforening, Medlem af Skolekommissionen samt Ejendomsskyldsvurderingsmand.

I 7 Aar var han Sognefoged for Sværdborg Sogn.

* * *

Peter Andersen er født den 20. November 1874 som Søn af Gaardejer Peter Andersen i Studby, og er altsaa Broder til Medlem af Tilsynsraadet, Gaardejer Hans Peter Andersen af Kastelev.

Han overtog i Aaret 1905 sin Fædrengaard i Studby.

Af Tillidshverv har han i 2 Perioder beklædt Stillingen som Medlem af Kastrup Sogneraad, den ene Gang under Verdenskrigens vanskelige Forhold som dettes Formand, hvorhos han i 2 Perioder har været Bestyrelsesmedlem af Remkolde Andelsmejeri, den ene Gang som Næstformand.

Andersen er Repræsentant for Landbygningernes almindelige Brandforsikring for Kastrup Sogn.

* * *

Hans Hansen er født den 19. Marts 1888 paa Bragegaard i Ørsløv Sogn.

I Aaret 1907 overtog han for sin Moder Driften af Fædrengaarden, af hvilken han blev Ejer i 1919.

I en Del Aar var Hansen Formand for „Venstres Ungdom“ i Sydsjælland og for Ørsløv Sogns Kontrolforening.

Siden 1922 er han Formand for Ørsløv Mejeri.

* * *

Hans Jensen er født den 2. Juli 1872 som Søn af Forpagter Hans Jensen, Bilkholm og Gammelgaard ved Herlev.

I Aarene 1894—1902 var han Forvalter paa Herregaarden Høvdingsgaard, i Aarene 1902—1911 Inspektør paa samme Gaard.

Siden 1911 har han forpagtet Gaarden „Petersgaard“ i Kallehave Sogn.

* * *

Poul Thorvald Mahler, Søn af Muremester Lauritz Høegh Neergaard Mahler, er født den 11. Februar 1876 i Ringsted.

Efter at have faaet kontormæssig og praktisk Uddannelse paa Retskontorer, Handels- og Rederikontorer blev han den 1. August 1902 ansat under Statens Sindssygevæsen som Kontorassistent ved Middelfart Sindssygehospital og derefter den 1. Marts 1907 Bogholder ved Oringe Sindssygehospital med kongelig Udnævnelse fra 1920.

Konsul L. Petersen.

Mahler var Medlem af den af Justitsministeriet nedsatte Kommission af 1915 til Udarbejdelse af Forslag til Omordning af Sindssygehospitalernes administrative og økonomiske Forhold.

Siden 1926 er han Kommunalrevisor i Vordingborg Landsogn.

* * *

Jacob Mortensen er født den 9. Oktober 1849 paa Breinsegaarden i Stensby, Kallehave Sogn.

I Aaret 1872 overtog han Gaarden „Skovsbo“ i samme By og Sogn, hvilken Gaard han drev, indtil han i 1916 solgte den.

Mortensen har i 26 Aar været Sognefoged i Kallehave Sogn, i 9 Aar Dommer ved Dyrskuerne i Sydsjællands Landboforening og i 30 Aar Formand for Kallehave med omliggende Sognes Hesteavlerforening.

Han er den, der i længst Tid har haft Tilknytning til Sparekassen, idet han har været Medlem af Repræsentantskabet og senere af Tilsynsrådet uafbrudt siden 1885.

* * *

Lars Petersen er født den 13. Marts 1863 i Sjørring som Søn af Skolelærer Hans Peter Petersen.

Efter handelsmæssig Uddannelse i Thisted og Køge overtog han i August 1895 det gamle Vordingborgfirma Edward Møller med dets Forretning i Kul, Korn og Foderstoffer.

Konsul Petersen var Byraadsmedlem 1912—20, Medlem af Direktionen for Sindssygehospitalet ved Vordingborg 1920—26 til Direktionens Ophævelse og er Formand for Bankraadet i Vordingborg Bank siden 1916 samt Formand for Direktionen i Kallehave-Banen siden 1927.

Han er dekoreret med Dannebrogordenens Ridderkors.

DIREKTIONEN

Knud Salicath er født i Hjørring den 10. Februar 1877 som Søn af Justitsraad, Branddirektør Harald Salicath.

Efter at være bleven juridisk Kandidat i 1903 var han By- og Birkefuldmægtig samt Byraadssekretær i Vordingborg fra 1904—1913.

I Aaret 1913 tog han Bestalling som Sagfører samtidig med, at han blev Godsforvalter ved de Colletske Godser, i 1916 Bestalling som Overretssagfører.

Af offentlige Virksomheder og Tillidshverv har han bl. a. været Medlem af Amts- og Retsbetjentfuldmægtigenes Bestyrelse fra 1909—1913, Formand for Skatteraadet for Vordingborg Skattekreds siden 1913, Medlem af Repræsentantskabet for Vordingborg Bank fra 1915—1923 og af Direktionen for Oringe Sindssygehospital 1922—1926, da samtlige Sindssygehospitals-Direktioner ophævedes.

Siden 1925 er han Formand for Sparekassens Direktion.

Salicath er dekoreret med Dannebrogordenens Ridderkors.

Overretssagfører K. Salicath.

Godssinspektør J. Spang.

Godsejer M. M. Wassard.

Jens Johan Gether Spang er født den 14 December 1861 i Køge som Søn af Sognepræst T. E. Spang.

Efter at være bleven Landbrugskandidat i 1884 blev han først Forvalter paa Rosenfeldt Gods, men overgik i Aaret 1889 som Godssinspektør for det store, vidtudstrakte Godskompleks, omfattende Hovedgaardene Rosenfeldt, Marienberg, Oregaard samt Knudskovsgaard, Knudsbygaard, Aunø og Trehøje. Efter i Aarene 1918—1922 at have været Direktør for A/S Erhard Frederiksen, Klarskov, blev han paany i Aaret 1922 Godssinspektør ved de ovennævnte Godser.

En Tid lang ejede og drev han endvidere Gaarden Svindingegaard ved Klarskov.

Spang er Direktionens Næstformand.

*

*

*

Morten Munk Wassard er født den 9. August 1880 paa Marienlyst Hovedgaard ved Vordingborg som Søn af Godsejer Hans Mathias Wassard.

Efter Landbrugsuddannelse og Forvaltertjeneste paa forskellige Herregaarde havde han i Aarene 1906—1928 Marienlyst Avlsgaard i Forpagtning. I Aaret 1929 blev han Ejer af Godset.

SPAREKASSENS FUNKTIONÆRER

Johan Jakob Strange er født den 24. Februar 1857 i Kallundborg.

I Aarene 1872—1874 var han ansat paa Petersgaards Skovdistrikts Kassererkontor, 1874—1881 paa Skjoldnæsholm Godskontor.

Efter at have bestaaet dansk juridisk Eksamen i 1883 var han By- og Birkefuldmægtig i Vordingborg fra 1885—1894 og samtidig Assistent i Sparekassen, blev derefter 1. Oktober 1894 Bogholder i denne og tog 12. Oktober s. A. Sagførerbeskikkelse.

I en meget lang Aarrække har han derhos været Kommissær ved Brandassuranceforeningen af 1848 i Næstved. Siden 1. Januar 1912 er han tillige Branddirektør i Købstædernes almindelige Brandforsikring.

Sagfører J. Strange.

Kasserer P. A. Wikkelso.

Af offentlige Tillidshverv har Strange bl. a. været kommunal Revisor, Formand for Ligningskommissionen i Vordingborg, Medlem af Bestyrelsen for Borgerstiftelsen samme Steds og af Bestyrelsen for Vordingborg Asyl.

*

*

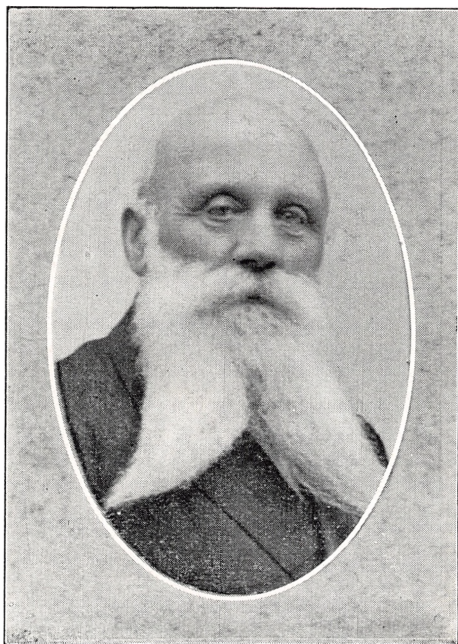
Peter Andreas Wikkelsø er født den 11. November 1878 i Horne ved Faaborg og stammer fra en gammel Haandværkerslægt.

Som ung følte han sig draget af Militærvejen og gennemgik de forskellige Uddannelses- og Specialskoler.

Hans militære Virksomhed førte ham i 1913 sammen med Garnisonen til Vordingborg, hvor han efterhaanden avancerede til Oversergent.

I Foraaret 1920 søgte han sin Afsked for at tiltræde den nyoprettede Stilling som Kasserer ved Sparekassen.

Han er tillige Regnskabsassistent ved Vordingborg kommunale Sygehus og Tilsynsførende ved Ingeniørdirektionens 2det Bygningsdistrikt.

Sparekassebud Hansen.

Sparekasseassistent Frk. Lili Strarup.

Sparekassens Lokale

PERSONALHISTORISKE
OVERSIGTER
FOR AARENE 1855—1930

1. Fortegnelse over Sparekassens Direktører.
 2. Fortegnelse over Sparekassens Repræsentanter og Tilsynsraadsmedlemmer.
 3. Fortegnelse over Sparekassens Funktionærer m. m.
-
-

SPAREKASSENS DIREKTØRER I AARENE 1855—1930

Assessor, Godsejer Holger Halling Aagaard til Iselingen...	8.-1.-1855—24.-8.-1863.
Etatsraad, By- og Birkedommer Morten Oxenbøll, Vordingborg.....	8.-1.-1855—31.-8.-1867.
Apotheker Chresten Stampe Schow, Vordingborg	8.-1.-1855—21.-3.-1894.
Rektor, Professor Jochum Evans Suhr, Vordingborg	8.-1.-1855—1.-9.-1860.
Proprietær Morten Munk Wassard til Marienlyst.....	8.-1.-1855—24.-3.-1864.
Kammerraad, Amtsforvalter Carl Theodor Alberg, Vordingborg	1.-1.-1861—16.-10.-1883.
Sognepræst Ludvig Edvard Lakjer til Kastrup	Januar 1864—23.-11.-1885.
Godsejer, Greve Christian Holstein til Langebækgaard.....	Juli 1864—December 1875.
Byfoged og Birkedommer Rasmus Severin Friderichsen, Vordingborg.....	1.-9.-1867—31.-3.-1887.
Etatsraad, Godsejer Johannes Hammerich til Iselingen, (Formand fra 9.-8.-1886).....	1.-11.-1883—23.-3.-1920.
Godsforvalter, cand. juris. Ferdinand Rudolf Raimund Baumann, Rosenfeldt.....	21.-11.-1885—December 1888.
Købmand Fritz Christen Thomsen Ladhoff, Vordingborg ..	21.-11.-1885—Marts (?) 1888
Forpagter Frederik August Petersen, Petersgaard	21.-11.-1885—1.-4.-1898.
Godsejer Hans Mathias Wassard til Marienlyst.....	21.-11.-1885—1.-9.-1895.
Branddirektør, Sagfører Jens Julius Falck, Vordingborg....	19.-4.-1887—31.-3.-1891
Apotheker Peter Johansen Neergaard Gøtzsche, Vordingborg, (Formand fra 1.-4.-1920).....	1.-4.-1891—1.-10.-1925.
Byfoged og Birkedommer Niels Øllgaard Kampmann, Vordingborg	1.-9.-1895—1.-4.-1905.
Dampskibsekspeditor Hermann Ree Møller, Masnedssund...	1.-4.-1898—1.-12.-1913.
Byfoged og Birkedommer Sigfried Nicolaus Egede Sporsén, Vordingborg.....	1.-4.-1905—1.-4.-1920.
Godsinspektør Johan Gether Spang, Rosenfeldt.....	1.-12.-1913
Auditør Carl Bjørn Withusen, Vordingborg.....	1.-4.-1920 10.-10.-1922.
Overretssagfører Knud Salicath, Vordingborg, (Formand fra 1.-10.-1925).....	1.-4.-1923
Godsejer Morten Munk Wassard til Marienlyst	1.-10.-1925

SPAREKASSENS REPRÆSENTANTSKABSMEDLEMMER
I AARENE 1885—1920

Lensbaron, Kammerherre, Geheimekonferensraad O. T. T. Reedtz-Thott til Gaunø, (Formand)	21. 11 -1885—1.-10.-1897.
Kammerherre, Hofjægermester C. v. Oxholm til Rosenfeldt, (Formand fra 1. Oktober 1897)	21.-11.-1885—29-3-1914.
Konsul Edward Møller, Vordingborg	21.-11.-1885—(vides ikke).
Konsul Stie T. Bruun, Vordingborg	21.-11.-1885—
Godsejer P. Malling, Vrangsgaarde	21.-11.-1885— 14.-11.-1899.
Bundtmager H. H. Meisner, Vordingborg	21.-11.-1885—14.-11.-1899-
Garvermester P. Knudsen, sen., Vordingborg	21.-11.-1885—(vides ikke).
Branddirektør, Sagfører Falck, Vordingborg	21.-11.-1885— 19. 4.-1887.
Gaardejer P. Hansen, Sværdborg	21.-11.-1885—1890.
Gaardejer Rasmus Nielsen, Rødstofte	21.-11.-1885—1912.
Sognefoged, Gaardejer P. Pedersen, Nedervindinge	21.-11.-1885—1900.
Gaardejer Jacob Mortensen, Stensby	21.-11.-1885—16.-10.-1920.
Købmand H. M. F. Theisen, Nyraad, (Formand fra 16.-11.-1914)	17.-4.-1886 (1887)?—16.-10.-1920.
Gaardejer Rasmus Nielsen, Svindinge	7.-3.-1890—1912.
Distriktslæge Krebs, Vordingborg	1.-10. 1897—1905.
Partikulier Ladhoff, Vordingborg	1.-10.-1897—24.-3.-1901.
Dampskibsekspeditor Møller, Færgegaarden	1.-10.-1897—1.-4.-1898.
Gaardejer H. Larsen, Kastrup	1.-10.-1897—1917.
Proprietær H. Hansen, Ellebrudgaard	1.-10.-1897—1915.
Købmand W. Bache, Vordingborg	1.-4.-1898—1911.
Skomager Therkildsen, Vordingborg	14.-11.-1899—1905.
Kammerraad Hansen, Rødsbjerggaard	14.-11.-1899—16.-10. 1920.
Gaardejer Jacob Jensen, Ring	2.-10.-1900—1901.
Konsul Lars Petersen, Vordingborg	27.-11.-1901—16.-10.-1920.
Gaardejer Jens Christensen, Skaverup	27.-11.-1901—1920
Vildthandler Terpa Therkildsen, Vordingborg	20.-3.-1905—16.-10.-1920.
Distriktslæge Fogh, Vordingborg	20.-3.-1905—1913.
Købmand L. Bache, Vordingborg	24.-11.-1911—16.-10.-1920.
Sognefoged, Gaardejer Hans Rasmussen, Svindinge	23.-11.-1912—16.-10.-1920
Læge Søren Soelberg Winge, Vordingborg	8.-11.-1913—16.-10.-1920.
Overlæge, Dr. med. Helweg, Oringe	16.-11.-1914—1918.
Forpagter H. Jensen, Petersgaard	26.-11.-1915— 16.-10.-1920.
Sogneraadsformand, Gaardejer P. Andersen, Studby	16.-11.-1917—16.-10. 1920.
Forpagter M. Wassard, Marienlyst	27.-11.-1918 —16.-10.-1920.
Gaardejer H. P. Andersen, Kastelev	16.-3.-1920—16.-10.1920.

SPAREKASSENS TILSYNSRAADSMEDLEMMER I AARENE 1920—1930

Købmand H. M. F. Theisen, Vordingborg, Formand	16.-10.-1920—7.-3.-1928.
Læge S. Winge, Vordingborg	16.-10.-1920
Købmand L. Bache, Vordingborg	16.-10.-1920—20.-9.-1921.
Vildthandler Th. Therkildsen, Vordingborg	16.-10.-1920—1.-11.-1927.
Konsul Lars Petersen, Vordingborg	16.-10.-1920
Forpagter M. Wassard, Marienlyst	16.-10.-1920—1.-10.-1925.
Kammerraad C. Hansen, Rødsbjerggaard	16.-10.-1920—10.-1.-1923.
Partikulier Jacob Mørtensen, Stensby	16.-10.-1920
Forpagter H. Jensen, Petersgaard	16.-10.-1920
Sognefoged H. Rasmussen, Svindinge	16.-10.-1920—25.-9.-1923.
Gaardejer P. Andersen, Studby	16.-10.-1920
Gaardejer H. P. Andersen, Kastelev	16.-10.-1920
Overlæge Ludvig Boye Lundstein, Vordingborg, valgt af Handelsministeriet, (Formand fra 16.-9.-1927)	18.-1.-1921
Bogholder Mahler, Oringe	11.-5.-1928
Gaardejer Hans Hansen, Bragegaard, Ørsløv	11.-5.-1928

BOGHOLDERE I SPAREKASSEN

Kammerraad, Toldforvalter Jürgensen, Vordingborg	8.-1.-1855—1.-2.-1857.
Justitsraad, Forstkasserer Jacob Lund	1.-2.-1857—1.-10.-1894.
Sagfører, Branddirektør Johan Strange, Vordingborg	1.-10.-1894

KASSERERE I SPAREKASSEN

Peter Andreas Wikkelsø	1.-4.-1920
----------------------------------	------------

REVISORER I SPAREKASSEN

Pastor Berg	1855—1859.
Pastor Lakjer	1859—1864.
Kammerraad Thonning	1864—1867.
Postmester Krarup	1867—1904.
Postekspedient Krarup	1904—1918.
Overlærer Boberg	1904
Postekspedient Christiansen	1918

TABELLARISKE
OVERSIGTER
FOR AARENE 1855—1929

1. Oversigt over Sparekassens Indskudskapital, Sparernes Antal, Sikringsfonds m. m.
 2. Oversigt over Fondsbeholdning og Udlaan.
-
-

Aar	Indskydernes Kapital	Sparernes Antal	Kassens Overskud eller Reservefond	Rente af Indlaan
31.-1.-1856	73.908 Rdl.		39 Rdl.	3 ¹ / ₈ 0 0
31.-1.-1857	110.590 "		768 "	3 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1858	126.057 "		1.614 "	3 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1859	157.593 "		2.372 "	3 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1860	209.461 "	864	3.020 "	3 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1861	284.852 "	1033	4.177 "	3 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1862	345.164 "	1148	5.281 "	3 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1863	383.012 "	1234	6.793 "	4 0 0
31.-1.-1864	377.073 "	1256	9.382 "	4 0 0
31.-1.-1865	377.803 "		12.051 "	4 0 0
31.-1.-1866	415.119 "		12.222 "	4 0 0
31.-1.-1867	442.764 "		14.579 "	4 0 0
31.-1.-1868	448.347 "	1480	20.015 "	4 0 0
31.-1.-1869	447.513 "		25.067 "	4 0 0
31.-1.-1870	438.310 "		30.277 "	4 0 0
31.-1.-1871	477.863 "		35.571 "	4 0 0
31.-1.-1872	483.063 "		45.699 "	4 0 0
31.-1.-1873	526.143 "		52.265 "	4 0 0
31.-1.-1874	602.086 "		60.025 "	4 0 0
31.-1.-1875	1.605.057 Kr.		120.398 Kr.	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1876	1.991.326 "	2320	122.651 "	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1877	2.142.102 "	2427	129.464 "	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1878	2.112.254 "	2494	135.293 "	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1879	2.040.318 "	2651	114.186 "	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-1.-1880	2.272.256 "		130.257 "	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-3.-1881*)	2.707.842 "	2926	139.629 "	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-3.-1882	3.021.155 "	3121	125.897 "	3 0 0
31.-3.-1883	3.326.073 "	3386	142.412 "	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-3.-1884	3.848.655 "	3666	156.529 "	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-3.-1885	4.012.472 "	3822	182.964 "	3 à 4 ¹ / ₂ 0 0
31.-3.-1886	3.726.573 "	3850	0 "	2 à 4-4 ¹ / ₂ 0 0

*) Fra 1. Februar 79 til 31. Marts 81.

Aar	Indskydernes Kapital	Sparernes Antal	Reservefond	Kurstabsfond	Garantikapital	Rente af Indlaan
31.-3.-1887	3.262.344 Kr.	3820	0 Kr.	0 Kr.	330.000 Kr.	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1888	3.055.456 -	3716	0 -	0 -	330.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1889	2.878.740 -	3562	0 -	43.000 -	330.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1890	2.898.482 -	3565	10.807 -	0 -	330.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1891	3.020.127 -	37 8	18.452 -	0 -	330.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1892	3.139.395 -	3766	13.897 -	0 -	330.000 -	2 à 3 $\frac{2}{5}$ $\frac{0}{100}$
31.-3.-1893	3.357.325 -	3786	17.770 -	6.238 -	289.000 -	2 à 3 $\frac{3}{5}$ $\frac{0}{100}$
31.-3.-1894	3.053.445 -	3785	29.444 -	6.439 -	289.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1895	3.274.014 -	3895	45.581 -	13.645 -	212.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1896	3.770.352 -	3895	55.591 -	13.981 -	200.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1897	3.658.008 -	3867	58.120 -	12.668 -	200.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1898	3.634.135 -	3890	59.158 -	8.789 -	185.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1899	3.772.717 -	4022	39.054 -	0 -	185.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1900	3.811.885 -	4104	2.197 -	0 -	185.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1901	3.522.883 -	4475	21.932 -	0 -	173.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1902	3.446.845 -	4168	15.813 -	0 -	163.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1903	3.376.652 -	4180	28.151 -	4.000 -	163.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1904	3.406.737 -	4282	36.658 -	2.000 -	163.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1905	3.482.783 -	4269	49.527 -	10.000 -	153.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1906	3.635.408 -	4304	62.031 -	16.000 -	153.000 -	2 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1907	3.710.358 -	4339	77.533 -	22.000 -	150.000 -	3 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1908	3.450.756 -	4289	87.382 -	12.000 -	150.000 -	3 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1909	3.438.374 -	4259	97.178 -	10.000 -	150.000 -	3 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1910	3.467.345 -	4298	110.304 -	10.000 -	150.000 -	3 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1911	3.605.737 -	4356	123.884 -	20.000 -	150.000 -	3 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1912	3.745.295 -	4400	138.349 -	34.000 -	frigivet	3 à 4 $\frac{0}{100}$
31.-3.-1913	3.905.010 -	4457	151.207 -	20.000 -		3 à 4 $\frac{0}{100}$

Aar	Indskydernes Kapital	Sparernes Antal	Reservefond	Kurstabsfond	Garantikapital	Rente af Indlaan
31.-8.-1914	3.891.334 Kr.	4455	157.156 Kr.	20.000 Kr.		3 à 4 $\frac{0}{0}$
31.-8.-1915	3.909.568 -	4493	157.156 -	5.684 -		3 à 4 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1916	4.047.364 -	4524	162.263 -	10.000 -		3 à 4 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1917	4.220.166 -	4579	159.651 -	0 -		3 à 4 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1918	4.307.692 -	4573	162.548 -	20.000 -		3 à 4 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1919	4.926.760 -	4641	195.443 -	27.600 -		3 à 4 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1920	4.766.857 -	4523	227.636 -	7.800 -		3 à 4 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$
31.-3.-1921	4.563.007 -	4364	264.359 -	0 -		4-4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1922	5.089.884 -	4383	274.445 -	0 -		4-4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1923	5.191.174 -	4343	310.591 -	10.000 -		4 à 4 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$
31.-3.-1924	5.129.618 -	4287	318.867 -	0 -		3 $\frac{1}{2}$ -4-4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1925	4.942.596 -	4286	309.123 -	0 -		3 $\frac{1}{2}$ -4-4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1926	5.075.882 -	4297	333.569 -	0 -		3 $\frac{1}{2}$ -4-4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1927	5.121.331 -	4299	356.818 -	8.412 -		3 $\frac{1}{2}$ -4-4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1928	5.164.213 -	3878	387.129 -	38.267 -		3 $\frac{1}{2}$ -4-4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{0}{0}$
31.-3.-1929	5.315.421 -	3995	419.739 -	43.659 -		3 $\frac{1}{2}$ -4-4 $\frac{1}{2}$ -5 $\frac{0}{0}$

Aar	Fondsbeholdning	Udlaan
31.-1.-1856	25.529 Rdl.	44.159 Rdl.
31.-1.-1857	24.085 -	81.795 -
31.-1.-1858	17.589 -	106.004 -
31.-1.-1859	25.038 -	134.701 -
31.-1.-1860	41.484 -	171.006 -
31.-1.-1861	86.132 -	194.189 -
31.-1.-1862	112.386 -	233.209 -
31.-1.-1863	105.631 -	280.006 -
31.-1.-1864	74.224 -	292.142 -
31.-1.-1865	95.212 -	292.523 -
31.-1.-1866	105.737 -	321.060 -
31.-1.-1867	93.018 -	359.578 -
31.-1.-1868	103.448 -	355.493 -
31.-1.-1869	119.243 -	371.229 -
31.-1.-1870	102.739 -	359.769 -
31.-1.-1871	136.957 -	385.206 -
31.-1.-1872	117.240 -	420.147 -
31.-1.-1873	141.697 -	445.263 -
31.-1.-1874	193.980 -	475.069 -
31.-1.-1875	480.016 Kr.	1.238.932 Kr.
31.-1.-1876	493.386 -	1.599.821 -
31.-1.-1877	279.142 -	1.960.249 -
31.-1.-1878	309.163 -	1.909.757 -
31.-1.-1879	331.513 -	1.810.868 -
31.-1.-1880	504.695 -	1.889.484 -
31.-3.-1881	731.798 -	2.057.008 -
31.-3.-1882	866.233 -	2.245.110 -
31.-3.-1883	1.035.852 -	2.350.733 -
31.-3.-1884	1.284.937 -	2.651.640 -
31.-3.-1885	1.196.035 -	2.925.232 -
31.-3.-1886	585.303 -	2.809.416 -
31.-3.-1887	552.400 -	2.426.257 -
31.-3.-1888	976.359 -	1.848.770 -
31.-3.-1889	1.208.799 -	1.667.691 -
31.-3.-1890	1.378.597 -	1.544.327 -
31.-3.-1891	1.459.536 -	1.516.659 -
31.-3.-1892	1.472.719 -	1.612.675 -
31.-3.-1893	1.207.803 -	1.642.234 -
31.-3.-1894	1.289.533 -	1.760.321 -
31.-3.-1895	1.245.892 -	1.831.192 -
31.-3.-1896	1.739.763 -	1.879.980 -
31.-3.-1897	1.728.709 -	1.823.697 -

Aar	Fondsbeholdning	Udlaan
31.-3.-1898	1.695.937 Kr.	1.807.411 Kr.
31.-3.-1899	1.846.352 -	1.888.876 -
31.-3.-1900	1.751.116 -	1.813.791 -
31.-3.-1901	1.648.289 -	1.740.318 -
31.-3.-1902	1.535.299 -	1.661.674 -
31.-3.-1903	1.736.819 -	1.528.434 -
31.-3.-1904	1.948.638 -	1.421.706 -
31.-3.-1905	1.947.210 -	1.349.467 -
31.-3.-1906	2.117.067 -	1.336.747 -
31.-3.-1907	2.151.989 -	1.410.156 -
31.-3.-1908	2.051.735 -	1.357.173 -
31.-3.-1909	1.862.386 -	1.375.539 -
31.-3.-1910	1.881.284 -	1.480.422 -
31.-3.-1911	1.766.892 -	1.592.415 -
31.-3.-1912	1.880.739 -	1.834.492 -
31.-3.-1913	2.120.628 -	1.560.053 -
31.-3.-1914	2.065.645 -	1.697.873 -
31.-3.-1915	1.970.050 -	1.724.662 -
31.-3.-1916	2.009.329 -	1.691.528 -
31.-3.-1917	2.120.118 -	1.649.582 -
31.-3.-1918	2.118.584 -	1.749.361 -
31.-3.-1919	2.494.124 -	2.107.960 -
31.-3.-1920	2.479.491 -	2.324.657 -
31.-3.-1921	2.487.458 -	2.121.117 -
31.-3.-1922	2.976.141 -	2.070.056 -
31.-3.-1923	3.099.359 -	2.243.711 -
31.-3.-1924	2.146.358 -	3.095.322 -
31.-3.-1925	2.184.590 -	2.630.575 -
31.-3.-1926	2.045.902 -	2.928.124 -
31.-3.-1927	2.007.076 -	3.213.862 -
31.-3.-1928	1.824.862 -	3.380.848 -
31.-3.-1929	2.026.592 -	3.435.049 -

REGNSKAB

FOR

SPAREKASSEN FOR VORDINGBORG OG OMEGN
I PRÆSTØ AMT

FOR

AARET FRA 1. APRIL 1928 til 31. MARTS 1929

Drifts-

Indtægt.	Kr.	Øre
A. Indvundne Renter af Indlaan i Banker og Sparekasser	9,478	24
B. — — — Udlaan	194,209	54
C. — — — og Udbytte af Obligationer og Aktier eller Andelsbeviser	100,071	50
D. Provision	11,841	79
E. Indtægt af Sparekassens Ejendom	2,485	00
F. Andre Indtægter (Sparekassebøger)	316	50
G. Kursvinding af Obligationer, Aktier og Andelsbeviser	5,391	65
H. Boksleje	172	43
I. Kursvinding paa udtr. og solgte Værdipapirer	5,664	62
	329,631	27

Status-

Formue.	Kr.	Øre
1. Kassebeholdning	55,771	38
2. Indlaan i Banker og Sparekasser	173,367	80
3. Udlaan:		
a. mod Underpant i Landejendomme	1,106,845	Kr. 17 Øre
b. — — — i Købstadejendomme	1,599,192	- 13 -
c. — — — Haandpant	262,906	- 13 -
d. — — — Selvskyldnerkaution	232,200	- 12 -
e. til Kommuner, mod Kommuners Garanti ell. lign.	209,004	- 38 -
f. Kassekredit (mod Selvskyldnerkaution)	24,901	- 60 -
	3,435,049	53
4. Obligationer og Aktier:		
a. Indenlandske Obligationer	1,943,352	Kr. 20 Øre
b. Indenlandske Aktier eller Andelsbeviser	81,736	- 00 -
c. Udenlandske Obligationer	4	- 00 -
d. Udenlandske Aktier	1,500	- 00 -
	2,026,592	20
5. Faste Ejendomme: Ejendomsskyld 75,000 Kr. Anskaffelsespris 80,000 Kr. og Forsikringssum 123,520 Kr.	75,000	00
6. Inventar	1,000	00
7. Renter tilgode:		
a. af Udlaan	63,422	Kr. 15 Øre
b. af Obligationer	24,175	- 09 -
	87,597	24
8. Forskellige Tilgodehavender (Postgirokontoet)	1,625	70
	5,856,003	85

Regnskab

Udgift.		Kr.	Øre
1. Renter beregnede Sparerne		249,873	76
2. Driftsudgifter:			
a. Lønning til Tilsynsraadet (deraf Tantième Kr. 0).	2,800 Kr. 00 Øre		
b. — - Direktionen (deraf Tantième Kr. 0)..	15,485 - 16 -		
c. — - Kontroludvalg og Revisorer	1,800 - 00 -		
d. — - Kontorpersonalet (deraf Tantième Kr. 0)	13,280 - 00 -		
e. Bidrag til Sparekassetilsynet	218 Kr. 00 Øre		
f. Husleje	1,200 - 00 -		
g. Kontorholdsudgifter, Skatter og Afgifter samt andre Udgifter ved Sparekassens Ejendom m. v.	3,646 - 75 - 2,521 - 04 -		
		40,950	95
3. Kursvinding overført til Konto til Imødegaaelse af Tab ved Kurssvingninger		5,391	65
4. Udbetalt paa mortificerede Sparekassebøger		541	87
5. Tab i Regnskabsaaret		57	85
6. Udbetalt til almennyttige og velgørende Formaal		205	00
Overskud i Regnskabsaaret		32,610	19
		329,631	27

Opgørelse

Gæld.		Kr.	Øre
A. Sparernes Tilgodehavende:			
a. indsat paa alm. Sparekassekonti	5,283,374 Kr. 70 Øre		
b. indsat paa Folio	32,046 - 48 -		
		5,315,421	18
B. Til Sparerne skyldige, ikke forfaldne Renter		77,183	60
Konto til Imødegaaelse af Tab ved Kurssvingninger		43,659	52
Reservefonden 1. April 1929		419,739	55
		5,856,003	85

Obligationer

Kr.	Beholdning af danske Obligationer, der er Genstand for offentlig Kursnotering paa Københavns Børs.				Kr.	Øre
%			Antal af Køberkurser	Kurs		
21,000	4	Landmandsbank Hypothek 4. Serie.....	10	99,80	20,958	00
66,100	4	Østifternes Kreditforening 7. Serie.....	10	78	51,558	00
60,300	4 1/2	Do. do. 7. Serie.....	10	85,73	51,695	19
314,600	4 1/2	Do. do. 11. Serie.....	7	84,86	266,460	40
280,000	4 1/2	Do. Kreditkasse 4 1/2 Serie.....	10	87,28	244,384	00
50,000	4 1/2	Do. do. 6 1/2 Serie.....	6	84,88	42,440	00
2,000	5	Do. Hypothekforening II.....	10	95,95	1,919	00
150,000	4 1/2	Københavns Husejer Kreditkasse 2 1/2 Serie.....	1	85	132,000	00
76,000	4 1/2	Do. Kreditforening 8. Serie.....	2	85,88	65,268	80
12,000	4	Vest-sønderjydsk-Kreditforening 1. Serie.....	10	92	11,040	00
50,000	4 1/2	Do. do. 7. Serie.....	6	82,83	41,415	00
26,000	4 1/2	Do. do. 7. Serie.....	2	86,75	22,555	00
2,000	4 1/2	Do. do. 8. Serie.....	1	89	1,780	00
30,000	4 1/2	Jydske Grundejere 2. Serie.....	9	82,08	24,624	00
92,000	4 1/2	Do. Landkreditforening 6. Serie.....	10	85,73	78,871	60
93,000	4 1/2	Do. do. 7. Serie.....	7	84,29	78,389	70
700	4 1/2	Do. Købstadskreditforening 7. Serie.....	10	84,73	593	11
48,000	4 1/2	Do. do. 8. Serie.....	2	86,88	41,702	40
232,000	4 1/2	Do. Husmandskreditforening 3. Serie.....	8	83,38	193,441	60
5,500	3 1/2	Statsobligationer 1886.....	10	66,48	3,656	40
100,000	5	Kommune Kreditforening 3. Serie.....	1	93 5/8	93,625	00
50,000	5	Do. do. 3. Serie.....	1	93 3/4	46,875	00
		Beholdning af danske Obligationer.			1,515,252	20
		der ikke er Genstand for offentlig Kursnotering paa Københavns Børs.				
			Indkøbspris			
27,000	5	Københavns Havn 1915.....	100	93	25,110	00
30,000	5	Do. Kommune 1917.....	97 3/4	91	27,300	00
34,000	4 1/2	Do. Frihavn 1901.....	100	91	30,940	00
67,000	4 1/2	Hirschsprung & Sønner.....	100	93	62,310	00
32,000	4 1/2	Carlsbergfond.....	100 1/2	98	31,360	00
500	4 1/2	Islands Landsbank.....	99 1/2	80	400	00

og Aktier

Kr.	%		Indkøbspris	Kurs		
114,000	4 1/2	Alumina	100	88	100,320	00
36,000	5	Østasiatisk Kompagni 1913	99	96	34,560	00
40,000	5	Krystalisværket	98	97	38,800	00
56,000	6	Vordingborg Kommune	100	100	56,000	00
21,000	6	Helsingør do.	100	100	21,000	00
Beholdning af danske Aktier,					428,100	00
der er Genstand for offentlig Kursnotering paa Københavns Børs.						
10,000		Landmandsbanken		0		
63,200		Handelsbanken		129 1/4	81,686	00
Beholdning af Aktier, der ikke er Genstand for off. Notering.						
100		Sydsjællands Landbrugsskole	100	50	50	00
Beholdning af udenlandske Obligationer.						
£ 2,000	3	Russisk-Engelsk Ståtslaan af 1859			1	00
M 19,500	4	Kursk-Charkow Asow			1	00
" 1,000	4	Kursk-Kiew			1	00
" 1,200	4	Koslow-Woronesh-Rostow			1	00
					4	00
Bholdning af udenlandske Aktier.						
M 2,000		A/S Union Bank Flensborg			1,500	00
Opgørelse over Indlaan i Banker og Sparekasser pr. 31/3 29.						
		Landmandsbanken, København			77,361	22
		Handelsbanken, do.			52,289	75
		Privatbanken, do.			10,215	73
		Natjonalbanken, do.			32,450	48
		Revisionsbanken, do.			1,050	62
					173,367	80

Bevægelserne i Regnskabsaarets Løb paa de vigtigste Konti.

1. Udlaan.

a. <i>Laan mod Pant i Landejendomme:</i>	
Udlaant den 1. April 1928 paa 456 Laan	1,070,760 Kr. 74 Øre
Nye Laan (i et Antal af 90)	181,595 Kr. 00 Øre
	<hr/>
Tilbagebetalt	1,252,355 Kr. 74 Øre
	<hr/>
Udlaant den 31. Marts 1929 paa 490 Laan	1,106,845 Kr. 17 Øre
	<hr/>
b. <i>mod Pant i Købstadejendomme:</i>	
Udlaant den 1. April 1928 paa 536 Laan	1,523,612 Kr. 68 Øre
Nye Laan (i et Antal af 92)	266,350 Kr. 25 Øre
	<hr/>
Tilbagebetalt	1,789,962 Kr. 93 Øre
	<hr/>
Udlaant den 31. Marts 1929 paa 580 Laan	1,599,192 Kr. 13 Øre
	<hr/>
c. <i>mod Haandpant:</i>	
Udlaant den 1. April 1928 paa 46 Laan	266,720 Kr. 13 Øre
Nye Laan (i et Antal af 7)	32,500 Kr. 00 Øre
	<hr/>
Tilbagebetalt	299,220 Kr. 13 Øre
	<hr/>
Udlaant den 31. Marts 1929 paa 44 Laan	262,906 Kr. 13 Øre
	<hr/>
d. <i>mod Selvskyldnerkaution, herunder Laan i Vekselform:</i>	
Udlaant den 1. April 1928 paa 226 Laan	267,481 Kr. 36 Øre
Nye Laan (i et Antal af 20)	50,050 Kr. 00 Øre
	<hr/>
Tilbagebetalt	317,531 Kr. 36 Øre
	<hr/>
Udlaant den 31. Marts 1929 paa 190 Laan	232,200 Kr. 12 Øre
	<hr/>
e. <i>Til Kommuner, mod Kommuners Garanti eller lign.:</i>	
Udlaant den 1. April 1928 paa 8 Laan	224,433 Kr. 14 Øre
Nye Laan	0 Kr. 00 Øre
	<hr/>
Tilbagebetalt	224,433 Kr. 14 Øre
	<hr/>
Udlaant den 31. Marts 1929 paa 8 Laan	209,004 Kr. 38 Øre
	<hr/>
f. <i>paa Kassekredit mod Selvskyldnerkaution:</i>	
Udlaant den 1. April 1928 paa 6 Konti	27,840 Kr. 43 Øre
Udbetalt	1,000 Kr. 00 Øre
	<hr/>
Indbetalt	28,840 Kr. 43 Øre
	<hr/>
Udlaant den 31. Marts 1929 paa 5 Konti	24,901 Kr. 60 Øre
	<hr/>

2. Obligationer og Aktier:

a. <i>Indenlandske Obligationer:</i>	
Beholdning den 1. April 1928	1,741,734 Kr. 96 Øre
Indkøbt for	274,328 Kr. 59 Øre
Kursvinding	10,944 Kr. 27 Øre
	<hr/>
	2,027,007 Kr. 82 Øre
Udtrukket	34,930 Kr. 00 Øre
Solgt for	48,725 Kr. 62 Øre
	<hr/>
Beholdning den 31. Marts 1929	1,943,352 Kr. 20 Øre
	<hr/>

b. <i>Indenlandske Aktier eller Andelsbeviser:</i>	
Beholdning den 1. April 1928.....	83,128 Kr. 00 Øre
Kursvinding	112 Kr. 00 Øre
Beholdning den 31. Marts 1929.	<u>83,240 Kr. 00 Øre</u>

3. Sparernes Tilgodehavende:

a. <i>paa almindelige Sparekasskonti</i> indestod den 1. April 1928	5,139,258 Kr. 78 Øre
Indbetalt	3,109,310 Kr. 01 Øre
Tilskrevne Renter	173,904 Kr. 32 Øre
	<u>8,422,473 Kr. 11 Øre</u>
Udbetalt	3,139,098 Kr. 41 Øre
Indestod den 31. Marts 1929.....	<u>5,283,374 Kr. 70 Øre</u>
b. <i>paa Folio</i> indestod den 1. April 1928	24,954 Kr. 70 Øre
Indbetalt	747,610 Kr. 78 Øre
Tilskrevne Renter	1,079 Kr. 69 Øre
	<u>773,645 Kr. 17 Øre</u>
Udbetalt	741,598 Kr. 69 Øre
Indestod den 31. Marts 1929	<u>32,046 Kr. 48 Øre</u>

Samlet Indestaaende paa Sparernes Konti, ifølge Punkterne a og b:

Den 1. April 1928 indestod paa 3,878 Konti.....	5,164,213 Kr. 48 Øre
Indbetalt	3,856,929 Kr. 79 Øre
Tilskrevne Renter	174,984 Kr. 01 Øre
Aabnet <u>633</u> nye Konti.	9,196,118 Kr. 28 Øre
<u>4,511</u>	
Udbetalt	<u>3,880,697 Kr. 10 Øre</u>
Udgaet <u>516</u> Konti.	
Den 31. Marts 1929 indestod paa <u>3,995</u> Konti	<u>5,315,421 Kr. 18 Øre</u>

4. Konto til Imødegaelse af Tab ved Kurssvingninger:

Saldo den 1. April 1928	38,267 Kr. 87 Øre
Tilskrevet Aarets Kursgevinst.....	5,391 Kr. 65 Øre
Saldo den 31. Marts 1929	<u>43,659 Kr. 52 Øre</u>

5. Reservefonden:

Saldo den 1. April 1928	387,129 Kr. 36 Øre
Tilskrevet af Aarets Overskud.....	32,610 Kr. 19 Øre
Saldo den 31. Marts 1929	<u>419,739 Kr. 55 Øre</u>

Sparekassen for Vordingborg og Omegn, den 9. Maj 1929.

Salicath.

J. Spang.

Wassard.

Revisorernes Beretning.

Underskrevne, af Amtmanden over Præstø Amt nævnte Revisorer, har revideret og sammenholdt foranstaaende Regnskab med Sparekassens Bøger. Vi attesterer herved i Henhold til Sparekasseloven af 4. Oktober 1919, at vi nøje har foretaget de i nævnte Lovs § 14 paabudte Undersøgelser, samt at vi uanmeldt har foretaget Kasseceflersyn den 31. 10 1928 og 7. 3 1929, og fundet Alt i Orden. Det attesteres endvidere, at Sparekassen er styret i Overensstemmelse med Sparekasseloven og med dennes Vedtægter.

Regnskabet er modtaget den 10. Maj 1929.

Vordingborg, den 28. Juni 1929.

V. Boberg.

B. Christiansen.

Ovenstaaende Regnskab er D. D. fremlagt for og godkendt af Tilsynsraadet.

Vordingborg, den 15. August 1929.

L. B. Lundstein. L. Petersen. J. Mortensen. P. Andersen. H. P. Andersen.
H. Jensen. P. Th. Mahler. H. Hansen. S. Winge.

Statistiske Oplysninger.

Sparekassens Stiftelsesdag: 8. Januar 1855.

Hjemsted og Postadresse: Vordingborg.

Kontoret er aabent: Kl. 11—1 og 4—5.

Renten af Indskud ved Regnskabsaarets Udløb: Af Indskud paa alm. Vilkaar 4, paa Opsigelse 4¹/₂ og 5, paa Folio 3¹/₂ pCt.

Renten af Udlaan: Af 1. Prioritetslaan 5¹/₂ pCt.

- 2. Prioritetslaan 6 pCt.

- Laan mod Selvskyldnerkaution 6 pCt.

- Laan paa Kassekredit 6 pCt.

- Laan mod Haandpant 6 pCt.

Ved Regnskabsaarets Slutning var Sparerne's Indskud fordelt saaledes:

1,228 Konti paa et Beløb under 50 Kr. med samlet Beløb.....	16,505 Kr.
625 — — fra 50 — til under 200 Kr. med samlet Beløb	66,687 —
553 — — — 200 — — 500 — —	172,149 —
897 — — — 500 — — 2,000 — —	975,004 —
415 — — — 2,000 — — 5,000 — —	1,320,365 —
277 — — — 5,000 — og derover	2,764,711 —
<u>3,995 Konti</u>	<u>5,315,421 Kr.</u>

Den største Konto pr. 31. Marts 59,341 Kr.

EFTERSKRIFT

Da nærværende Skrift i September Maaned 1929 afsluttedes, meddeltes det, at Sparekassens Bestyrelse havde bestemt sig til at omlægge Bogholderiet og den daglige Forretningsgang efter de mest moderne Principper samt at indføre et nyt Revisionssystem.

Dette er nu gennemført.

For Sparekassen har dette imidlertid medført forskellige Personalforandringer. Sagfører Strange har saaledes paa Grund af Alder søgt sin Afsked som Sparekassens Bogholder og faaet denne bevilget, hvorhos der fra 1. Februar 1930 er tilstaaet ham en aarlig Pension indtil videre af 4.000 Kroner

Det er et overmaade langt Spand af Aar, den afgaaede Bogholder har ofret i Sparekassens Tjeneste, idet han allerede i 1884 blev knyttet til Sparekassen som Assistent for derpaa i 1894 at overtage Stillingen som Bogholder i Kassen, for hvilken hans store Personalbekendtskab har haft sin store Betydning.

Den ved Bogholder Stranges Afgang ledige Tjenestebolig i Sparekassens Ejendom vil fra April Flyttedag 1930 blive overdraget til Sparekassens Kasserer.

I Sagfører Stranges Sted har Direktionen fra 1. November 1929 antaget fhv. Fuldmægtig i Privatbanken Otto Christens til Sparekassens Bogholder.

*

*

*

Otto Christens er født den 22. Januar 1884 som Søn af Apotheker, Justitsraad George Christens, Sakskøbing.

Bogholder O. Christens.

Postassistent K. L. M. B. Christiansen.

I Aaret 1900 blev Christens ansat som Assistent i Privatbanken i København og avancerede i 1918 til Fuldmægtig, men ved Bankens Rekonstruktion i Foraaret 1929, hvor Personalet blev betydelig indskrænket, maatte han fratræde med Pension.

Med Orlov fra Banken har Christens i Aaret 1907 været ansat i „Eastern Telegraph Co.“s Sekretariat i London samtidig med, at han gennemgik et Kursus i „Pitmans school“ i London, samt i 1913 været ansat i „Norddeutsche Bank“ i Hamburg.

Bogholder Christens har i Efteraaret 1929 inden sin Ansættelse i Sparekassen personligt ledet Omlægningen af Sparekassens Bogholderi.

En anden Følge af de indførte Reformers i Sparekassens daglige Forretningsgang er, at Sparekassens Aarsrevisorer har taget deres Afsked som saadanne. Der er ikke af Amtet endnu beskikket nye Aarsrevisorer.

Til daglig Revisor har Direktionen antaget en af de tidligere Aarsrevisorer, Postassistent Christiansen, der gennem sit mangeaarige Kendskab til Sparekassen maatte anses som særlig egnet til Stillingen.

Knud Ludvig Martin Bernhard Christiansen er født den 22. Juli 1887 i Stibanken pr. Ryde.

I 1904 tog Christiansen Præliminæreksamen og indtraadte derefter den 1. Marts 1905 i Postvæsenets Tjeneste ved Kontoret i Saksøbing for efter bestaaet Postfagprøve i 1908 at blive Postmedhjælper efterhaanden i Horslunde, Hellebæk og København.

I Maj 1913 blev han Postekspedient i Silkeborg, hvorfra han den 1. Maj 1914 forflyttedes til Vordingborg. —

Fra 1. December d. A. er derefter hele Sparekassens Forretningssgang og Bogholderi omlagt, bl. a. saaledes, at Løsbladsystemet er indført for saavel Indlaans- som Udlaansvirksomheden, og Bogholderiet føres hver Dag à jour ved en fuldstændig Afslutning af Regnskabet med Opstilling af en Generalbalance, der straks kan overgives til den daglige Revision.

Den skete Omlægning har derhos været en udmærket Revision af Sparekassens hele Virksomhed, idet de enkelte Riskontri og de enkelte Udlaanskonti efter at være omskrevne er konfereret med saavel de omskrevne Bøger som med Regnskabet og bortset fra ubetydelige Differencer er fundet overensstemmende, ligesom samtlige Sparekassen tilhørende Værdipapirer og Depoter er bleven kritisk gennemgaaet under Omskrivningen.

Hver Maaned vil der fremtidig ved Hjælp af Regnemaskine blive foretaget en fuldstændig Afstemning af Bøger og Regnskab saavel fra Bogholderiets som fra Revisionens Side, og efter de i de senere Aar foretagne Ændringer saavel i Sparekassens ydre som indre Forhold synes disse nu at være vel ordnet paa enhver Maade til Betyggelse for det opsparende Publikum.

Vordingborg, i November 1929.
